PERFORMANȚE ȘI BUCURII SUB SEMNUL „DACIADEI ALBE"

La revedere, ia

O gazdă mai ospitalieră decît oricînd

Între 15 și 19 februarie, Vatra Dornei a avut ca oaspeți, pe lîngă miile de oameni ai muncii aflați la odihnă și tratament, și cîteva sute de copii: pe cei mai buni pionieri și școlari — fete și băieți din întreaga țară —, la trei discipline sportive de sezon: schi alpin, biatlon și sanie —, campioni ai județelor și ai municipiului București, sosiți aici pentru a se întrece în cadrul finalei republicane a Festivalului pionieresc al sporturilor de iarnă. De cîțiva ani încoace, Vatra Dornei se dovedește a fi o gazdă deosebit de ospitalieră pentru micii sportivi. I-a întîmpinat pe copii cu brațele deschise și le-a pus la dispoziție tot ceea ce le trebuia: pîrtii excelent amenajate, hoteluri noi și confortabile, zăpadă din belșug. Ba, în plus, le-a fost oferită de către organizatori și o surpriză: prima ediție a „Bucuriilor zăpezii", amplă și reușită manifestare sportiv-distractivă și culturală. Așa se face că sutele de copii-schiori și piloți de sănii, la care s-au adăugat alte cîteva... mii — și localnici, dar și veniți special din cîteva județe — au petrecut aici, în „împărăția" albă a iernii, zile cu adevărat de basm, pe care cu siguranță că nu le vor uita mult timp.

Scurte cronici ale celor trei întreceri

Festivalul a debutat cu întrecerile la schi alpin. Pîrtia de pe Dealul Negru, „plantată" cu porțile pentru slalom, te... amețea cînd o priveai doar. Circa 80 de metri diferența de nivel între „plecare" și „sosire". În plus — denivelări accentuate și, ici-colo, porțiuni cu gheață. Deschizătorii de pîrtie — schiori mai mari și de performanță — o străbat cu ușurință cam într-un minut. Dar pentru prima concurentă la categoria 11—12 ani — Cristina Bubuțac, din județul Botoșani — pîrtia aceasta se dovedește cu adevărat grea. Se dezechilibrează și cade de vreo două ori și o parcurge în mai bine de două minute. Pentru cea care-i urmează însă — Maria Rus, din județul Sălaj — e necesar un timp și mai mare — cinci minute și ceva. Acesta să fie, oare, la schiorii mici, nivelul concursului? — e întrebarea pe care încep să și-o pună spectatorii. Primesc însă, prompt, un categoric răspuns negativ. Dintr-o dată țîșnește din „plecare" un ghemotoc de fetiță care zboară, pur și simplu, pe schiuri, trecînd porțile una după alta, cu o precizie și cu o sigurnață care uimesc și încîntă deopotrivă. Numaidecît ajunge jos, trece de „sosire" și într-un spulber de zăpadă încremenește, roșie în obraji și gîfîind puțin, așteptînd, curioasă și nerăbdătoare, ca arbitrul principal să anunțe ce timp a realizat:

— Patruzeci și trei de secunde, cincizeci și șapte de sutimi. Record de pîrtie la fete, categoria 11—12 ani.

Fetița își ridică mîinile în sus. E fericită, se înțelege. Se numește Florentina Florianu și este elevă în clasa a VI-a la Școala generală nr. 1 din Întorsura Buzăului, județul Covasna. Practică schiul doar de 3 ani și aceasta e prima ei participare la un concurs republican și uite că de la început are succes. Dar... Mai sînt încă destule concurente. Numai că nici una nu reușește să o egaleze. Doar un băiat face cu 5 sutimi mai puțin decît ea. Florentina e foarte aproape de titlul de campioană. Mai are doar un „hop" — manșa a doua. Dacă se ține la fel de bine... Numai că în această manșă realizează un timp cu doar două secunde mai mare și titlul de campioană îi... zboară de sub ochi și e cîștigat de altă concurentă, de Cristina Dobriceanu, din județul Harghita, la o diferență de doar 5 sutimi. Acesta-i sportul — cu spectaculoase răsturnări de rezultate, cu surprize după surprize — și tocmai de aceea e atît de frumos, de pasionant. Străduindu-se din răsputeri să-și rețină lacrimile, Florentina se consolează cu gîndul că anul viitor va veni din nou aici. Și-atunci!... Las' pe ea!

Numeroase au fost episoadele de acest fel care au dat o culoare și mai vie tuturor întrecerilor: și la schi alpin (categoria 13—14 ani), și la biatlon, și la sanie.

•

Concursul de sanie s-a desfășurat, ca în fiecare an, pe pîrtia de pe Dealul Negru, devenită celebră prin dificultatea ei. O pîrtie de gheață, cu mare diferență de nivel și cu numeroase și amețitoare viraje. Cu toate acestea, cu toate că unii dintre „piloți" (cum au fost cei din Constanța, Călărași, Tulcea și alte județe de cîmpie) au luat pentru prima dată startul aici, pe ea, toate cele 41 de fete și toți cei 41 de băieți au parcurs-o cu bine de cîte trei ori, în cele trei manșe. Și lupta pentru primele locuri a fost atît de strînsă și „terenul" atît de... aglomerat, încît cîștigătorii n-au putut fi desemnați decît în ultima clipă și la... muche de cuțit. Așa cum s-a întîmplat la băieți, unde campionul — Ovidiu Pavel, reprezentantul județului Suceava — s-a distanțat de al doilea clasat doar la... o sutime de secundă.

•

Întrecerile la biatlon s-au desfășurat în apropiere de oraș — pe platoul de pe Muntele Runc —, într-un decor de brazi ninși, de-o mare frumusețe și prospețime.

Nu este la îndemîna oricui să parcurgă, cît poate el de repede, de cîte trei ori o pistă de 800 (pentru fete) sau de 1 000 de metri (pentru băieți), și pe drum drept, și cu scurte coborîșuri, dar și în urcușuri. Și, în plus, la încheierea primele două ture, să te lungești pe pătură, în poligon, și să tragi — cu mîinile care din cauza gerului (—18° și chiar —23° C) se lipesc de fier — cu pușca cu aer comprimat 5 focuri, dintre care cel puțin 3 să-și atingă ținta. Dar și aici, ca și în celelalte în-

nă

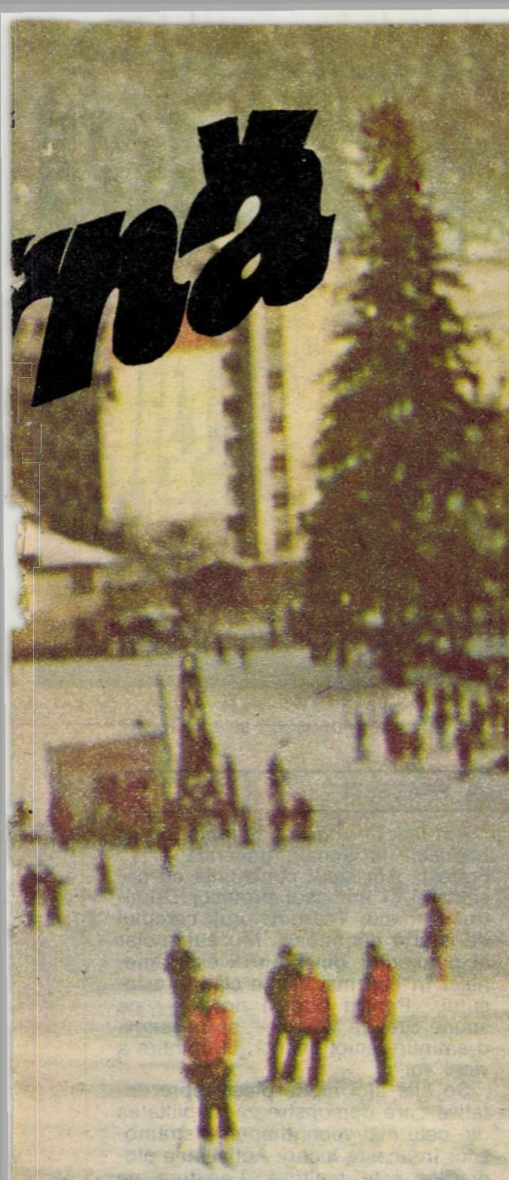

treceri, toţi participanţii au făcut faţă cu succes acestor încercări, dovedind o bună pregătire şi o fierbinte voinţă de a cîştiga întrecerile, mulţi dintre ei oferind un spectacol frumos şi pasionant. Bine pregătit s-a dovedit, de pildă, şi Nica Marius, din Tulcea (Şcoala generală nr. 5 Sulina), care, deşi s-a antrenat mai mult pe... nisipul de pe plaja mării, s-a situat în a doua parte a clasamentului, dar nu chiar ultimul, cum se aşteptau unii. Cît îi priveşte pe fruntaşi, pe cei mai buni pionieri—biatlonişti, ei s-au dovedit a fi, ca şi în anii trecuţi, din judeţele în care iarna e stăpînă o mai mare parte a anului. Nu-i întîmplător faptul că cei doi campioni ai actualei ediţii sînt din Braşov şi din Covasna.

O PREMIERĂ: „Bucuriile zăpezii"

După două zile, cît am asistat la întrecerile de sanie şi de biatlon, ne reîntoarcem la pîrtia de schi alpin de pe Dealul Negru. O regăsim complet schimbată, de nerecunoscut. Pare un uriaş tablou viu desprins din basme. Pe lîngă porţile de slalom, montate acum pe două culoare, au „răsărit" peste noapte pomi, staţii de cale ferată cu macazuri, un castel şi alte asemenea „minuni". Deasupra tuturor acestora, clătinat continuu de curenţi de aer, pluteşte, ancorat, un balon viu colorat, de care atîrnă o pancartă pe care scrie cu litere mari: „Bucuriile ăpezii". Jos, la „sosire", scena în er liber, e „păzită" de un uriaş om e zăpadă. Împrejurul pîrtiei — o ensă mulţime de spectatori.

semnal prelung de trompete. ntatorul spectacolului anunţă crofonul staţiei de amplificare:

— Vă rugăm să fiţi atenţi acum! Se va petrece ceva foarte interesant!

De pe la mijlocul pîrtiei, unde a stat ascuns pe după ceva, se avîntă spre „sosire" pe schiuri un băieţel de vreo 4—5 ani, îmbrăcat în alb. Prinde din ce în ce mai multă viteză şi se îndreaptă direct spre un mare panou-afiş al acestei manifestări. Ce vrea să facă oare? Dacă se loveşte de acest obstacol? Dar spectatorii n-au timp să se îngrijoreze prea tare. Un pocnet sec răsună pe pîrtie şi în aceeaşi clipă panoul-afiş se sparge şi prin el îşi face apariţia băieţaşul pe schiuri care a jucat rolul de macsotă a acestei manifestări.

„Bucuriile zăpezii" au început!

Din acel moment, timp de aproape trei ore, prin faţa ochilor miilor de spectatori s-au derulat, alternativ — cînd pe pîrtie, cînd pe scenă — momente dintre cele mai interesante, mai atractive: „Micii meşteri mari" (amuzant joc distractiv-aplicativ) şi o suită de dansuri ritmice, denumite „ale copilăriei", interpretate de formaţia Casei Centrale a pionierilor şi şoimilor patriei; un slalom paralel (prima manşă) şi cîteva cîntece („Aş vrea să fiu", „Cîntecul iernii" şi „Pace"),interpretate de eleva Maria Răducanu; o întrecere spectaculoasă şi hazlie între patru trenuleţe conduse pe pîrtie de echipaje din judeţele Suceava, Prahova, Hunedoara şi Harghita şi un scurt program de muzică uşoară susţinut de Vasile Menzel; a doua manşă a slalomului paralel şi un număr de pantomimă, hazliu pînă la lacrimi, prezentat de actorul Radu Gheorghe de la Teatrul Naţional din Bucureşti; o ştafetă aplicativă şi cîntecele „La Polul Nord" şi „Muguri în lumină", interpretate de Mihai Mălaimare, actor la Teatrul Naţional din Bucureşti; „Bocancul buclucaş" — o palpitantă urmărire pe zăpadă, în care unii copii mai mici, trăgînd după ei cîte un... bocanc uriaş, fug pe două schiuri, în timp ce alţii, mai mari şi doar cu un singur schi, se străduiesc să-i prindă (număr prezentat de un grup de pionieri-schiori din Sinaia şi Cluj-Napoca) şi un scurt, dar frumos program de cîntece populare („Balada Dornelor", „Horă cu strigături", „Bucovină, mîndră floare" şi altele), interpretate de pionierele Nicoleta Stafie şi Florentina Pipirigeanu în „Cîntarea României"; „Doica şi bebeluşii" (o amuzantă evoluţie pe schiuri a unor pionieri travestiţi în doici şi a unor şoimi ai patriei jucînd, în cădiţe de baie, rolul bebeluşilor) şi cîteva cîntece populare interpretate de Ionela Prodan. Şi tot aşa mai departe, pe pîrtie au mai putut fi admirate săriturile de la trambulină ale cîtorva dintre membrii cercului de schi de la C.P.S.P.-Borşa, finala slalomului paralel, un slalom cu... handicap (pe un singur schi), două echipaje (din Sibiu şi Suceava) prezentînd, concis, dar sugestiv, povestea lui Harap Alb, precum şi un „hochei cu surprize", unde în loc de pucuri au fost folosite (cu toate menajamentele necesare) două... raţe vii; iar pe scenă — un dans al fulgilor de nea (prezentat de Ansamblul „Primăvara" al Casei Centrale a pionierilor şi şoimilor patriei), o paradă a costumelor de carnaval şi altele.

Marele spectacol sportiv-distractiv şi cultural „Bucuriile zăpezii", organizat de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, cu sprijinul gazdelor a completat frumos această ediţie a Festivalului pionieresc al sporturilor de iarnă care poate fi considerată, din toate punctele de vedere, cea mai reuşită de pînă acum.

Fotoreportaj de C. DIACONU

CAMPIONII FESTIVALULUI PIONIERESC AL SPORTURILOR DE IARNĂ—EDIŢIA 1984

LA SCHI. ALPIN, **CATEGORIA 11—12 ANI: FETE** — *CRISTINA DOBREANU,* **JUD. HARGHITA; BĂIEŢI:** — *ANTON CHIRA,* **JUD. SUCEAVA; CATEGORIA 13—14 ANI: FETE** — *DANA STĂNILĂ,* **JUD. ARGEŞ; BĂIEŢI** — *ARPAD SZÖCS,* **JUD. HARGHITA.**

LA BIATLON: **FETE** — *ELENA BULARCĂ,* **JUD. COVASNA; BĂIEŢI** — *MARINEL NICU URSU,* **JUD. BRAŞOV. ŞTAFETĂ** — *CORINA PIVODA* **ŞI** *MARINEL NICU URSU,* **JUD. BRAŞOV.**

LA SANIE: **FETE** — *GEORGETA BĂDĂLUŢĂ,* **JUD. SUCEAVA; BĂIEŢI** — *OVIDIU PANĂ,* **JUD. SUCEAVA.**

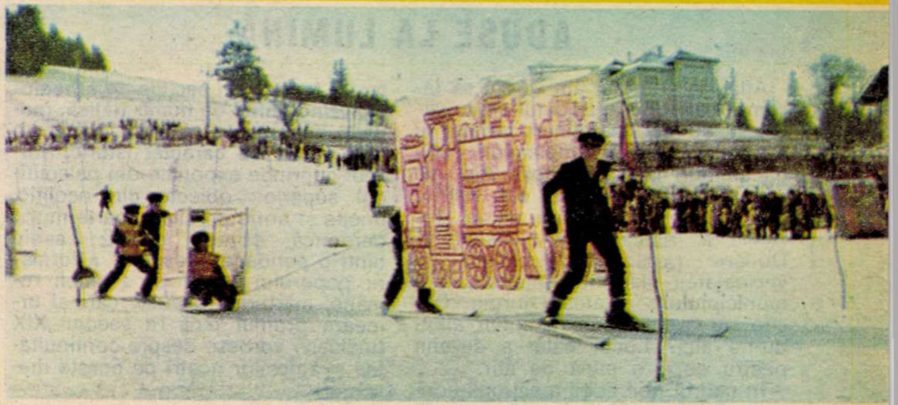

Patrie română-țară de eroi

Comori

ADUSE LA LUMINĂ

Aflați la Giurgiu, am căutat să facem o călătorie în trecutul eroic, călăuziți de cei mai tineri urmași ai strămoșilor acestor meleaguri pline de amintiri istorice: copiii. Aici, pe malul Dunării, Mircea cel Bătrîn, înaintea celebrei bătălii de la Rovine, a ridicat, într-o insulă a Dunării (astăzi un loc aflat în vecinătatea platformei industriale a municipiului), cetatea Giurgiu. Dar cîte nu avem să ne amintim aflîndu-ne aici? Locul natal a devenit pentru copii o mină de aur.

În cadrul noii ediții a acțiunii-concurs „Patrie română — țară de eroi", pionierii giurgiuveni înscriu noi realizări, inițiative interesante, activități complexe, pe care le-am cunoscut de aproape.

COLUMNA

Consacrați istorici și arheologi s-au dovedit pionierii de la **Școala generală nr. 4** din municipiul Giurgiu. Ei au fost premiați, anul trecut, la etapa finală a acțiunii-concurs „Patrie română — țară de eroi". Cercul de istorie și arheologie „Columna" este îndrumat de profesorul Gheorghe Dumitrescu, iar emulii săi sînt 60 de tineri istorici, dintre care 25 sînt arheologi (ei participă vara la săpături arheologice, pe platoul Cetății din insulă). Membrii cercului sînt pasionați îndeosebi de latura practică a activității lor, aceea de a colecționa obiecte vechi. Astfel a luat naștere un valoros muzeu școlar — format din secțiile de **arheologie, etnografie,** de **numismatică, medalii, documente** și chiar... dintr-un **colț tehnic cu caracter istoric.** Muzeul cuprinde exponate din paleoliticul superior; obiecte din neolitic, unelte și arme de silex, foarte multă ceramică, obiecte de uz casnic dintr-o perioadă deosebită, a formării poporului român și a limbii române; mărturiile expuse, care-și urmează drumul pînă în secolul XIX (inclusiv) vorbesc despre continuitatea strămoșilor noștri pe aceste meleaguri.

ÎN ACEST AN...

De la declanșarea noii ediții a acțiunii-concurs „Patrie română — țară de eroi", tinerii cercetători au reușit să continue vizibil acțiunea lor de îmbogățire a secției de documente privind trecutul localității Giurgiu. Astfel, **Ruxandra Țincu** a adus de la bunicii ei un document scris în anul 1851, tipărit la Sibiu. La ora actuală acesta este cel mai vechi document achiziționat al muzeului lor și, după cum se vede,... cel mai proaspăt. O parte dintre pionieri au merite în cercetare, descoperire, cum sînt și **Tiberiu Florescu, Costin Tuțuianu, Mimi Rontea, Daniela Negreanu,** iar cei mai mulți au merite în migăloasa muncă de amenajare a muzeului și de păstrare a exponatelor; printre harnicii muzeografi se numără **Anca Ștefănescu, Armand Hroniade, Angelica Ciocîrlan** ș.a. Cercul acordă încredere și „noului val" de membri, din clasele a V-a. Un obiectiv pe care-l pregătesc cu nerăbdare este schimbul de experiență proiectat cu alți colegi istorici din municipiu și din țară. Dar „un adversar" deosebit se află foarte aproape...

LA FRĂTEȘTI

Am fost la rîndu-ne nerăbdători să poposim la Școala generală nr. 1 Frătești. Am făcut cunoștință cu pasionatul și inimosul profesor Dumitru Burlacu, îndrumătorul cercului de istorie din școală. Muzeul școlar al pionierilor din Frătești este amenajat în cea mai veche clădire a locului. „Pentru bunicii noștri — ne spune Steluța Viziru — el înseamnă o amintire emoționantă, o amintire a vieții lor".

Se află aici multe piese reprezentative care demonstrează stabilitatea din cele mai vechi timpuri a strămoșilor în aceste locuri. Activitatea pionierilor este multiplă. Legătura pe care o cultivă continuu cu muzeografi din județul lor, cît și vizitele primite de către specialiști din județ și din țară, care au scris în Cartea

---

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TUDOR NEGOIȚĂ

Cei cinci și COMOARA

17

- Cum nu-i aparatul pe care l-ai pus tu?

- Antena! suflă Trică de parcă ar fi urcat un deal.

Mă uit la aparat, antena e întinsă, într-adevăr, el ne spusese că uitase s-o desfacă.

- Unde l-ați găsit? Îl întreb eu pe ofițer.

- Sub scaunul șoferului.

- Aia e! suspină topit Trică. Al meu... e în buzunarul din spatele scaunului. Cu antena strînsă, de-aia mă miram... cum de se-aude așa... Era.., Era încă unul în mașină!

- Încă un aparat? Pus de cine? vrea să știe celălalt ofițer.

- Eu... i-am vîndut... mi-a comandat... aparate... se bîlbîie Trică. Domnul Pleșa mi-a făcut o comandă luna trecută.

- Dați-mi voie! sar eu, iau din mîna ofițerului aparatul și comut pe recepție. Ascultă! ascultă! explic. Și-n clipa asta ascultă! Domnul Pleșa. Știe, a auzit tot ce-am vorbit.

- De-aici, din vilă a... a ascultat...

- Nu din vilă, ne lămurește Geta. După ce ați plecat, a plecat și domnul Pleșa, cu mașina lui.

- Deci nu-i acum acasă?

- Nu.

- Nu m-ar mira să fie pe undeva pe aproape, își mijește ochii Matei. Tovarășe maior, să cerem să-i fie urmărită mașina.

- Nu e nevoie, surîde maiorul. Domnul Pleșa va veni singur, după cît îl cunosc, nu renunță el ușor la o asemenea vilă. Iată-l, apare, nemaiavînd ce asculta!

Ne întoarcem toți spre capătul străzii, unde o mașină elegantă, de un gri metalizat, tocmai dă colțul și rulează spre noi lent, oprește la cîțiva metri.

Domnul Pleșa coboară apoi, e prima oară cînd îl văd de aproape, așa că mă uit la el prostit, nu-mi vine să cred. Are vreo 40 de ani, brunet, înalt, croiala costumului impecabilă și-o față zîmbitoare ca de prezentator de spectacole de muzică ușoară.

- O, domnule maior! Ce plăcere! zice el cu un soi de plictiseală amabilă. V-ați gîndit să mai treceți pe la mine. Vă rog să intrați!

- Plăcerea de data aceasta va fi mai mult de partea mea! spune maiorul la fel de zîmbitor. Intră pe poartă și ne invită: Intrați, dacă tot sînteți aici și ne cunoaștem atît de bine. Nu-i așa, domnule Pleșa, că ne cunoaștem toți?

- Regret, dar eu... nu cunosc... Nu, în afară de dumneavoastră, nu cunosc chiar pe nimeni.

- Nici chiar pe dumnealui? rîde maiorul arătînd spre Burlea, care se grăbește să-l asigure:

- Nu, nu, nu, ne vedem prima oară-n viață.

- Unde sînt clișeele? întreb eu șoptit. Pavel scoate din buzunar un plic și mi-l dă cu un aer plin de importanță.

- Clișeele? Am pozele deja.

- Cee? Cînd? Ai developat și...

- Ce să developez? Nu ai avut măcar curiozitatea să te uiți ce aparat am! spune Pavel, c-un aer triumfător.

Desfac cu degete tremurînde plicul și scot trei fotografii color, din cele făcute instantaneu probabil, o plăcere să te uiți la ele, nu alta. Nu coloritul mă încîntă, deși e superb, ci ce reprezintă. Burlea și Pleșa ieșind unul lîngă altul din curtea vilei. În a doua, Burlea la volanul mașinii, Pleșa aplecat lîngă el, spunîndu-i ceva prin portiera deschisă a mașinii. Mă întreb dacă nu e tocmai momentul în care „unchiul" l Trică punea discret sub scaunul care stătea Burlea aparatul de em.

de onoare a muzeului aprecieri încurajatoare pentru tinerii cercetători, întreaga lor activitate de istorici, muzeografi, arheologi i-a ajutat să cunoască tot mai bine legea ocrotirii patrimoniului cultural național și să acționeze în spiritul ei. În vacanța de primăvară vor participa în continuare, sub îndrumarea specialiștilor, la săpături arheologice la Cetatea din insulă. La monografia localității pe care au întocmit-o anul trecut, ei adaugă acum capitole noi cu o monografie a școlii, aflată în elaborare. Pionierii îngrijesc cu pioșenie monumentul eroilor din comună și au făcut conceptul unor noi panouri care să îmbogățească expoziția lor documentară din școală, panouri prezentînd luptători eroi localnici în primul război mondial și în războiul antihitlerist. Programul de acțiune cuprinde și vizite la muzee istorice, în țară, excursii de documentare, concursuri, un spectacol-evocare a trecutului și prezentului comunei... Pionierul arheolog Relu Chiriță ne mărturisește: „Participarea noastră la marea acțiune pionierească ne este un îndemn ca totdeauna în viață să știm să ne respectăm istoria patriei și s-o iubim."

MARGARETA MICU

Foto: Subredacția „Cutezătorii" — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Giurgiu

Fotosemnal
„CUTEZĂTORII"

1

2

Apropierea primăverii se face tot mai simțită și printre pasionații de arta fotografică. Mulți dintre ei și-au îndreptat obiectivele aparatelor spre acele domenii ale activității pionierești care, în anotimpul reînnoirii naturii, înregistrează succese dintre cele mai lăudabile. Exemple sînt multe, iar dintre imaginile sosite la concurs am ales cîteva în care autorii reușesc să surprindă febrila pregătire a pionierilor pentru „asaltul primăverii".

Iată-i, de pildă, pe harnicii apicultori din **Bălcoi,** județul **Prahova. Luminița Smoleanu,** fotoreporter, dar și membră a cercului de apicultură de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, ni-i prezintă pe cîțiva dintre colegii ei lucrînd în stupină. „Chiar dacă zăpada mai persistă și albinele încă mai dormitează, scrie Luminița, noi ne și gîndim la noua etapă a muncii noastre de apicultori și la hărnicia ce le va cuprinde pe albine curînd, cînd coroanele pomilor vor fi încărcate de „neaua florilor". Pînă atunci, noi urmărim zilnic „pulsul" stupilor și le completăm hrana cu dulciuri pregătite de noi" (foto 2).

Sorin Suciu, din Sibiu, ne vorbește despre o altă frumoasă preocupare — creșterea iepurilor. La Casa pionierilor și șoimilor patriei din orașul lui, cercul de creștere a animalelor mici reunește mulți pionieri printre care se numără Marius Mircea și Bogdan Marcovici. Cei doi prieteni pot fi întîlniți în fiecare zi pe lîngă cuștile urecheaților oferindu-le acestora hrană sau făcîndu-le curățenie. Multe dintre secretele crescătorilor de iepuri le-a învățat Bogdan (foto 3) de la tatăl său pe care-l ajută la îngrijirea celor 60 de iepuri din gospodăria lor.

„A sosit revista Cutezătorii!" este titlul pe care l-a dat **Manuela Lucaci,** de la **Școala generală nr. 8 Tecuci,** fotografiei trimise la concurs. După cum vedeți (foto 1), toți cei 42 de pionieri din detașamentul Manuelei sînt abonați la revista „Cutezătorii". Odată cu publicarea imaginii îi felicităm pe statornicii noștri prieteni din Tecuci, invitînd în același timp și alte detașamente în care pionierii sînt abonați cu toții la revista noastră să ne trimită fotografia. O vom găzdui în paginile noastre cu plăcere.

DRAGI PIONIERI!

Așteptăm in continuare participarea voastră la concursul „Fotosemnal" și cu imagini care să reflecte desfășurarea acțiunilor dedicate:

- **celei de-a 40-a aniversări a zilei de 23 August;**
- **Congresului al XIII-lea al partidului;**
- **celei de-a 35-a aniversări a Organizației Pionierilor.**

Vă dorim succes!

3

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

prin care ascultase tot ce se petrecea in mașină. A treia și ultima fotografie îl surprinsese în prim plan pe Burlea, la volanul mașinii ce demarase deja, iar în spatele lui pe Pleșa care îi făcea un semn de rămas bun.

Mă apropii de maior și-i ofer fotografiile.

- Ce-s astea?

- Probe, zic eu cu aerul modest al unui procuror ce ar pune pe masa instanței de judecată lista completă a unei organizații mafiote.

- Probe?! Ați făcut voi astea? rămîne paf maiorul. Ei bine, dragă domnule Pleșa, hai să vedem ce vei mai spune acum! se întoarce el spre „unchișorul" lui Trică. Zici că nu l-ai văzut pe Burlea pînă azi în viața dumitale. Nici Burlea pe dumneata, nu?

- Nuu! face nesigur Burlea.

- Ba, dacă-mi amintesc bine, o-ntoarce dibaci Pleșa, stați, stați puțin. Domnule, se adresează el lui Burlea, nu cumva dumneata ești unul din cei care au venit... A, sigur, uitasem. Da, îmi aduc aminte acum, acest domn Burlea, dacă așa spuneți că-l cheamă, a fost într-adevăr pe-aici. Sigur, a venit pentru a-mi cumpăra mașina, am dat un anunț!

- Pentru ce?! sare Dana indignată. Pleșa însă nici n-o băgă în seamă, i se adresează lui Burlea:

- Recunoaște, domnule Burlea, ai fost la mine azi, nu?

- Da, pentru mașină! Voiam să vă cumpăr mașina, ne-am tocmit un ceas! prinde Burlea din zbor ideea.

Am încremenit. Din cîteva vorbe, acest șmecher „unchi" al lui Trică a făcut inutilizabile „probele" noastre pe care le credeam extraordinare. Dovedește-i dacă poți că nu a vorbit cu Burlea nimic despre mașină, ci despre „marfa" pe care...

- E o minciună! izbucnește Dana. Tovarășe maior, eu și cu Radu eram după draperii.

- Unde erați? întreabă Matei nedumerit.

- Intrasem în vilă, să vedem laboratorul radio al lui Trică. Numai că a venit „unchiul" său și cu acest Burlea pe neașteptate și Trică ne-a ascuns, să nu ne vadă ei, în bibliotecă. În camera de sus, într-o cameră e o bibliotecă falsă, cu cărți false adică. Acolo, după niște draperii ne-a ascuns Trică, dar domnul Pleșa și Burlea au intrat chiar acolo, au vorbit și noi am auzit tot ce-au pus la cale.

- Am încurcat-o, dom' Pleșa! scapă Burlea. O sclipire trece însă iute prin privirea lui Pleșa și Burlea își înghite cuvintele.

- Domnule maior, începe „unchiul" lui Trică, surîzînd amabil. Aflu niște lucruri de-a dreptul surprinzătoare.

- Așa, Pleșa, așa! Ia să vedem ce te surprinde!? îl încurajează ironic maiorul.

- Ei bine, domnule maior, eu am impresia că sînt victima unei mici bande de răufăcători tineri, dar bine organizați, care visează să obțină bani de la mine, așa cum acest Trică a mai făcut în nenumărate rînduri pînă acum.

- Eu?! Bine, dar pentru fiecare leu pe care mi l-ați dat am muncit! încearcă Trică să se apere. „Unchiul" său îl oprește însă brutal:

- Să taci, secătură mică, acum îmi dau seama ce șarpe am încălzit la sîn. Domnule maior, mie mi-a fost milă de acest derbedeu fugit de-acasă...

- Fugit de-acasă? Trică? Nu cumva ești Petrică Vasilescu pe care-l caută părinții de cîteva luni? tresare Matei.

- Da, el este Petrică Vasilescu, domnule locotenent, după cum vedeți afirmațiile mele se confirmă prin fapte. Acest derbedeu, a fugit de-acasă, așa cum am aflat și eu abia azi, mie-mi spusese că e orfan, mi-a fost milă de el și i-am permis să locuiască la mine, l-am ținut pe mîncare ca pe copilul meu, i-am dat în nenumărate rînduri și bani, e-adevărat, Trică, sau nu?

- E-adevărat, dar pentru bani eu...

- Îmi lua mereu bani, spunînd că-i cer niște derbedei, o gașcă de derbedei care-l bat dacă nu le dă bani, ăștia probabil!

- Nu-i adevărat! strigă Trică. Pentru laborator îmi trebuiau bani, știți foarte bine. Ce gașcă? Și eu v-am nuncit, v-am îngrijit casa și mașina...

- I-a spus chiar azi lui Burlea, țipă Dana, că-l plătește pe Trică pe sfert cît ar plăti o servitoare și un mecanic de întreținere a mașinii...

- Ți-am spus eu, domnule Burlea, așa ceva?

- Nu, nu mi-ați spus nimic.

- Deci, domnule maior, reia „unchiul" lui Trică, această bandă de derbedei și-a propus probabil să obțină bani mulți de la mine. L-au silit pe Trică să-i lase în casă, au tras cu urechea la ce discutam cu musafirul meu și, văzînd că-i vorba de o simplă cumpărare a mașinii, au inventat o poveste prostească, au făcut fotografii cu care sperau să mă șantajeze...

(Va urma)

DORINȚĂ FIERBINTE

Versuri: NICUȘOR CONSTANTINESCU

Muzica: ANTON DOGARU

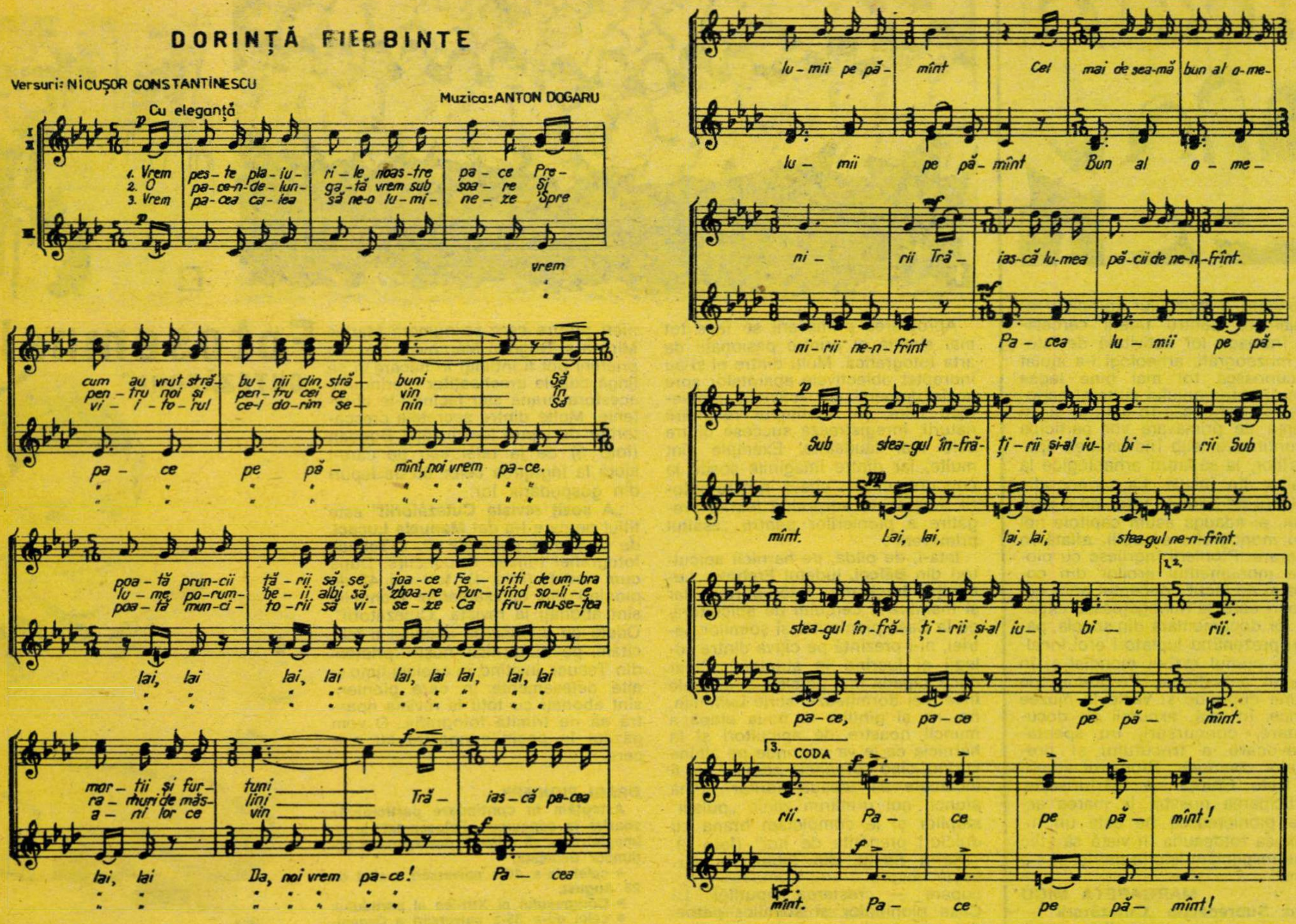
Cu eleganță
1. Vrem peste plaiurile noastre pace Pre-
2. O pace-ndelungată vrem sub soare Și
3. Vrem pacea calea să ne-o lumineze Spre
vrem
cum au vrut străbunii din străbuni Să
pentru noi și pentru cei ce vin Să
viitorul ce-l dorim senin Să
pace pe pămînt, noi vrem pace.
poată pruncii țării să se joace Feriți de umbra
lume porumbeii albi să zboare Purtînd solie
poată muncitorii să viseze Ca frumusețea
lai, lai lai, lai lai, lai lai, lai
morții și furtunii
ramurii de măslini
anii lor ce vin
Trăiască pacea
lai, lai Da, noi vrem pace! Pacea
lumii pe pămînt Cel mai de seamă bun al omenirii Trăiască lumea păcii de nenfrînt.
lumii pe pămînt Bun al omenirii nenfrînt
Pacea lumii pe pă-
Sub steagul înfrățirii și-al iubirii Sub
mînt. Lai, lai, lai, lai, steagul nenfrînt.
steagul înfrățirii și-al iubirii.
pace, pace pe pămînt.
CODA
rii. Pace pe pămînt!
mînt. Pace pe pămînt!

ADA TEODORESCU
URÎTUL PĂMÎNTULUI

Sub acest titlu incitant, Editura JUNIMEA publică volumul de povestiri al tinerei autoare **Ada Teodorescu,** ilustrat de graficianul Dragoș Pătrașcu.

Cartea se remarcă printr-un mod original de a îmbina elementele de basm și aventură cu întîmplări concrete întîlnite la școală sau acasă, printr-o abundență de fantezie, ca și printr-o ironie subtilă ce traversează fiecare povestire fără nici o urmă de maliție. Dialogul este alert. Fraza de calitate. Fiecare cuvînt este bine cîntărit și pus la locul lui.

Umorul, mai ales acest element atît de dorit de copii, care de foarte multe ori este deficitar în cărțile noastre, apare firesc, necăutat, dar deosebit de savuros în paginile volumului. Astfel, pe Jack, spintecătorul de balene, îl învață o fetiță, Sabina, să tricoteze:" ...un ochi pe față, unul pe dos, doi ochi pe față, doi pe dos...". „Pirații" sînt supuși... alfabetizării de către copii. Exemplele de acest fel sînt diverse și numeroase, spre deliciul cititorilor.

O undă discretă de poezie învăluie textul:

„Apă de soare și lună,
Apă bună, nebună,
Apă de rouă și stele,
Descîntată-n inele..."

Totodată, Editura JUNIMEA a avut o inițiativă valoroasă, dotînd acest volum cu un ingenios chestionar ilustrat, care le dă posibilitatea cititorilor săi de a-și pune la contribuție perspicacitatea, ca și puterea de sintetizare.

Pentru toate aceste motive, atragem atenția cititorilor asupra acestei noi și înzestrate autoare, a cărei carte de debut o recomandăm cu căldură.

ALEXANDRU MITRU

Eduard Jurist
DUȚU, LUCU ȘI VACANȚA MARE
Editura Ion Creangă
BC

Aceia dintre voi care ați urmărit, ca și mine, cu sufletul la gură nemaipomenitele întîlniri prin care trecuseră cei doi colegi, Duțu și Lucu, în vacanța de primăvară – acesta este de altfel și titlul volumului anterior al scriitorului, apărut acum cîțiva ani tot la Editura „Ion Creangă" – așteptați, desigur, cu nerăbdare să aflați ce noi „aventuri" urma să le aducă vacanța mare. Răspunzînd parcă acestui interes al cititorilor copii, atent la destinul eroilor săi, scriitorul Eduard Jurist a urmărit, așadar, comportamentul „estival" al celor doi harnici și talentați pionieri și – prin ei – a urmărit, desigur, și faptele colegilor lor. După cum era și de așteptat, „vacanța mare" s-a dovedit și mai bogată în întîmplări palpitante, căci – lucru firesc – ea presupune prin durata ei... substanțială multe și variate fapte de viață în care protagoniștii se dovedesc a fi toți aceia care iau vacanța în serios. Adică și ca pe un prilej de recreere, de distracție ori bună dispoziție, dar și ca o bună ocazie de consolidare a cunoștințelor prin participarea la generoasele acțiuni precum Expedițiile „Cutezătorii". În toate acestea cei doi eroi ai lui Eduard Jurist dovedesc un remarcabil spirit de inițiativă ce se va ilustra atît în aria jocului cît și în sfera preocupărilor ceva mai grave. Prietenii nedespărțiți, Duțu și Lucu izbutesc să se completeze permanent, să se întrajutoreze în momentele de impas, devenind un model de prietenie și de colegialitate pentru cei din jur, copii ori maturi.

TITUS VÎJEU

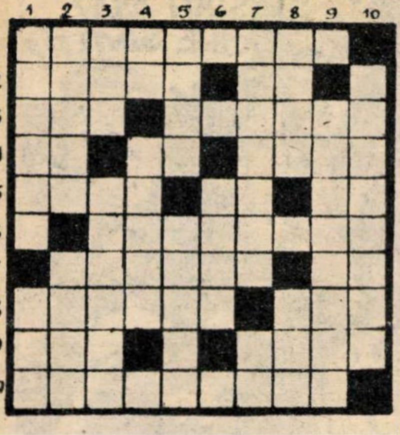

De ziua mamei

ORIZONTAL: 1) De ziua mamei (2 cuv.). 2) Prefix la maternitate. În flori. 3) Fire. Pentru florile din ii și ștergare. 4) Georgescu Olga. Sud la extremități. Autorul picturii „Balerină în albastru". 5) A scris poezia „Suveniruri moderne". Fete! Rece! 6) Cu mare animație de Ziua Femeii. 7) Clubul femeilor. Editura științifică. 8) Comună în județul Constanța. Localitate. 9) Aproape ațipit! Trimiși. 10) Datorie îndeplinită.

VERTICAL: 1) Tuturor femeilor de ziua lor. Cadou. 2) Entuziasm. 8 Martie e și ziua lor. 3) Catete! Nume de fată. 4) Primul mesaj! Fire scurte. 5) Oraș cu bănățence. Neam sau origine (pl.). 6) Soția lui Liviu Rebreanu. 7) Autorul tabloului „Mama și copilul". Intrarea în sat! 8) Lumina ochilor. Oferă daruri de Ziua Femeii. 9) De scris cu albastrul cerului. 10) Aici a scris Alecsandri poezia „Rodica".

V. Constanța

* * *

Simion Alexandrescu

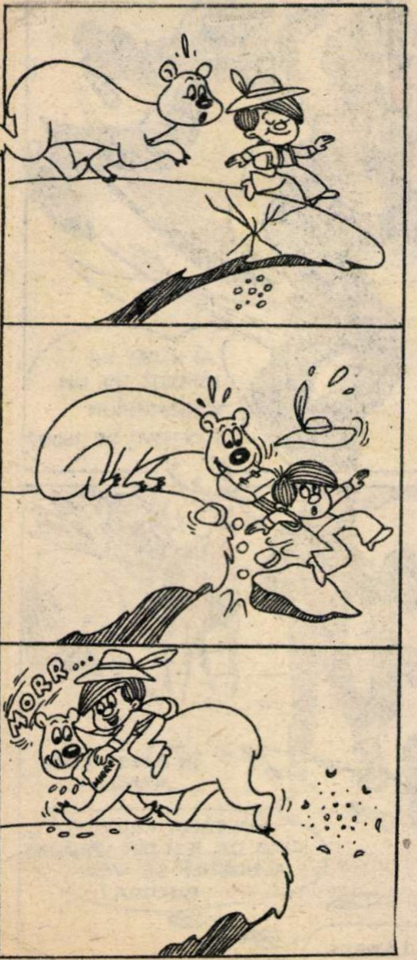

PUTEȚI REALIZA ACEST DESEN DINTR-O SINGURĂ LINIE?

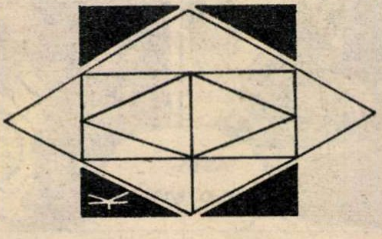

4x4 definiții

A.............

....

....

....

B.............

....

....

....

P.............

....

....

....

R.............

....

....

....

Completați punctele libere potrivit definițiilor următoare:

A. 1 = gust; 2 = fructe; 3 = plastică; 4 = ceea ce există.

B. 1 = scaldă; 2 = pronume demonstrativ; 3 = în ziua precedentă; 4 = grecesc.

P. 1 = fruct; 2 = maur; 3 = cadră; 4 = calculator.

R. 1 = julitură; 2 = arbore; 3 = fructe de toamnă; 4 = afirn.

Rezolvare:

AMAR, MERE, ARTA, REAL;
BAIE, ACEL, IERI, ELIN;
PARĂ, ARAB, RAMĂ, ABAC;
RANĂ, ALUN, NUCI, ANIN.

Claudiu Vodă

* * *

* * *

PREMIAȚII

Almanahului „Cutezătorii" 1984

Cele mai spirituale participante la Concursul Almanah „Cutezătorii" 1984 fac parte din subredacția „Cutezătorii" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, Giurgiu. Diana Pușcașu, Crina Dan, Violeta Oprea și Daniela Stan își însoțesc răspunsurile — corecte! — la cele cinci întrebări cu o misivă în versuri, pe care o reproducem:

„Un cvartet în maraton
Giurgiu via Edmonton
Cai sălbatici fugăresc
Pîn' la zidul chinezesc.
Dar pe Yeti nu-l găsesc,
Halley este prea departe,
Și atunci, cutezători,
Dau răspuns la întrebări.
Bun noroc și salutări!"

În curînd, rezultatele noii etape a Concursului Almanah „Cutezătorii" 1984.

Fiecărei unelte agricole (notate a, b, c, d) îi corespunde cîte una din figurile 1, 2, 3, 4. Aflați corespondențele dintre cele două serii de imagini.

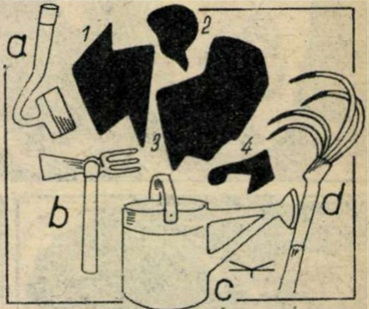

●

CĂUTAȚI NUMĂRUL

Seria de numere prezentată în desen — de la 1 la 17 — este amestecată și incompletă. Care număr lipsește?

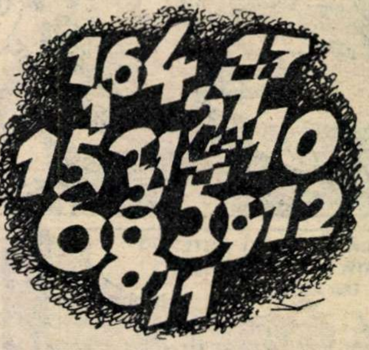

CARE ESTE DRUMUL CALULUI PÎNĂ ÎN ARENA CIRCULUI?

Labirint

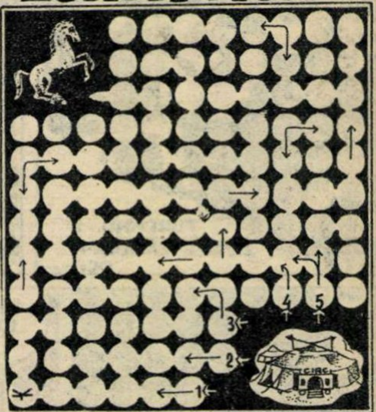

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: IOAN DONCA; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

Scenariu: SANDU ALEXANDRU **Desene: PUIU MANU**

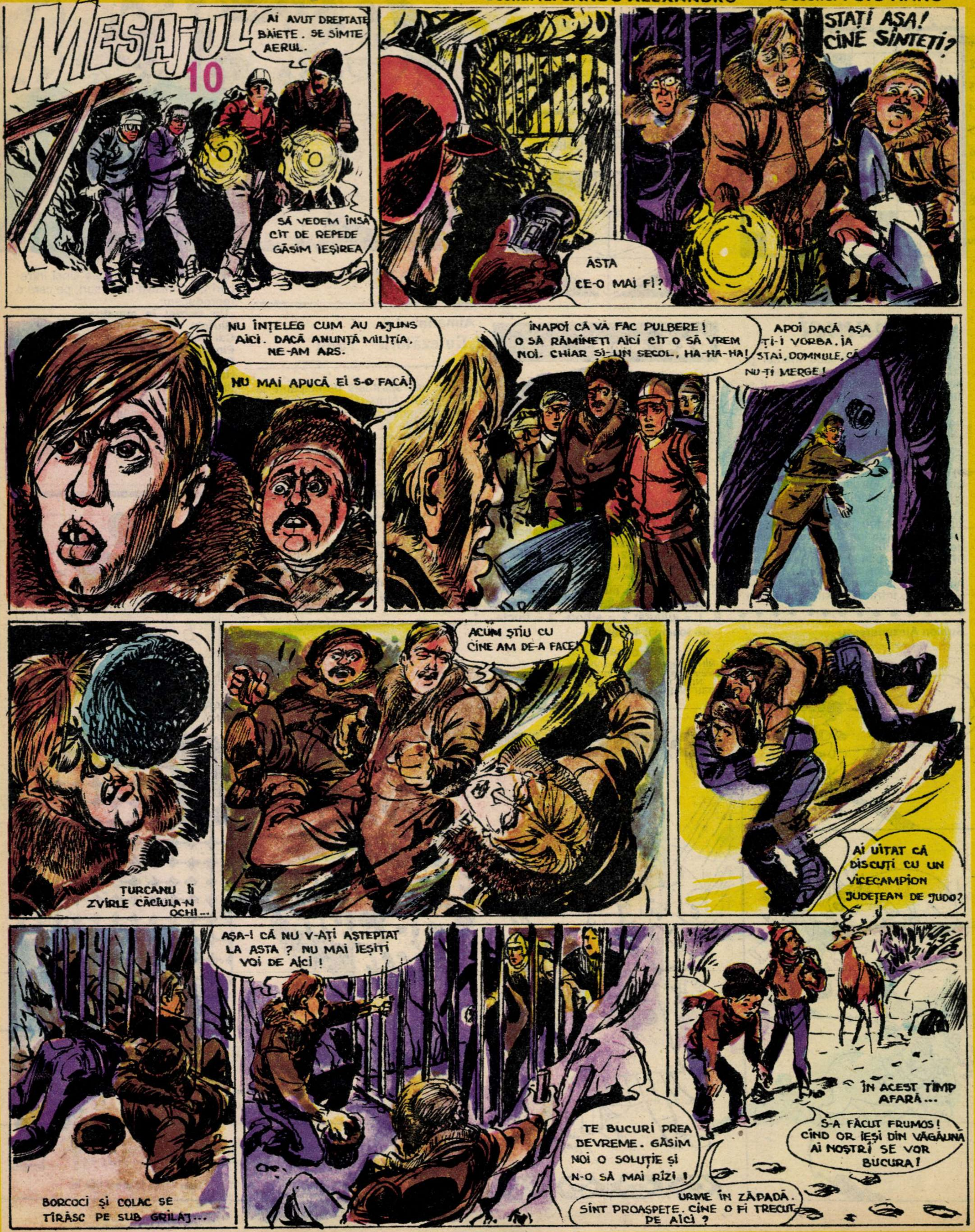
MESAJUL
10
AI AVUT DREPTATE BĂIETE. SE SIMTE AERUL.
SĂ VEDEM ÎNSĂ CÎT DE REPEDE GĂSIM IEȘIREA
ĂSTA CE-O MAI FI?
STAȚI AȘA! CINE SÎNTEȚI?
NU ÎNȚELEG CUM AU AJUNS AICI. DACĂ ANUNȚĂ MILIȚIA, NE-AM ARS.
NU MAI APUCĂ EI S-O FACĂ!
ÎNAPOI CĂ VĂ FAC PULBERE! O SĂ RĂMÎNEȚI AICI CÎT O SĂ VREM NOI. CHIAR ȘI-UN SECOL, HA-HA-HA!
APOI DACĂ AȘA ȚI-I VORBA. IA STAI, DOMNULE, CĂ NU-ȚI MERGE!
ȚURCANU ÎI ZVÎRLE CĂCIULA-N OCHI...
ACUM ȘTIU CU CINE AM DE-A FACE!
AI UITAT CĂ DISCUȚI CU UN VICECAMPION JUDEȚEAN DE JUDO?
BORCOCI ȘI COLAC SE TÎRĂSC PE SUB GRILAJ...
AȘA-I CĂ NU V-AȚI AȘTEPTAT LA ASTA? NU MAI IEȘIȚI VOI DE AICI!
TE BUCURI PREA DEVREME. GĂSIM NOI O SOLUȚIE ȘI N-O SĂ MAI RÎZI!
ÎN ACEST TIMP AFARĂ...
S-A FĂCUT FRUMOS! CÎND OR IEȘI DIN VĂGĂUNĂ AI NOȘTRI SE VOR BUCURA!
URME ÎN ZĂPADĂ. SÎNT PROASPETE. CINE O FI TRECUT PE AICI?

(Va urma)

11

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 15 MARTIE, 1984,
ANUL XVIII (NR. 858)

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

TOT ÎNAINTE!

Transmit subredacţiile pioniereşti din judeţele **Sibiu, Buzău, Tg. Mureş, Arad** şi **Timiş:**

Manifestări cu profund caracter educativ, patriotic, succese ale sirguinţei şi autodepăşirii la învăţătură, ritmuri înalte ale hărniciei şi activităţii creative pioniereşti se înscriu în aceste zile tot mai amplu, în cadrul etapei de masă a acţiunii „Tot înainte".

● **„Sîntem urmaşii unui popor eroic"** — O impresionantă filă despre răscoala condusă de Horia, Cloşca şi Crişan a fost evocată recent, sub titlul „Focuri pe culmi", de pionierii din localitatea **Tălmaciu,** judeţul **Sibiu.** Devenite tradiţionale, întîlnirile pionierilor de la **şcolile generale nr. 1, 4, 8, 12, 14, 17 din Buzău** cu comuniştii, cu muncitorii fruntaşi din întreprinderile oraşului, constituie nu numai minunate prilejuri de a le cunoaşte munca eroică, realizările obţinute în ampla competiţie a hărniciei întregului popor, ci şi de a se familiariza cu domeniile meseriilor pe care mulţi dintre ei se pregătesc încă de pe-acum să le îmbrăţişeze. Dar tot potrivit tradiţiei, pionierii, împreună cu şoimii patriei, susţin aici programe cultural-artistice sub genericul „Cîntec fierbinte lîngă inima uzinei".

În suita acţiunilor dedicate aniversării a 35 de ani de la înfiinţarea Organizaţiei Pionierilor, se înscrie şi recentul dialog al purtătorilor cravatei roşii cu tricolor de la **Şcoala generală Bîrsa** cu învăţătorul **Dănilă Condea,** care a făcut parte din primele detaşamente de pionieri din ţară.

● **„Pionieri în anii de lumină".** Din comuna **Curtea,** judeţul **Timiş,** pioniera **Dorina Marinescu** ne scrie despre succesele şcolare ale detaşamentului din care face parte, însoţindu-şi ştirea cu o imagine în care ne face cunoştinţă cu toţi colegii ei, deţinători ai trofeului autodepăşirii la învăţătură şi comportare.

● **Ştafeta generaţiilor**

Reporterii buzoieni ne transmit vestea că un grup de 14 pasionaţi ai penelului de la **Şc. generală nr. 4, Rm. Sărat** au încheiat, de curînd, lucrările pentru realizarea unei fresce ilustrînd momente semnificative din trecutul de luptă al poporului nostru, precum şi imagini elocvente, profund semnificative pentru epoca marilor împliniri din istoria contemporană a României. Intitulată „La trecutu-ţi mare, mare viitor", această frescă este dedicată celei de-a 40-a aniversări a revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944 şi celui de-al XIII-lea Congres al partidului. „Generoasele însemne ale acţiunii de educaţie patriotică, revoluţionară „Tot înainte" au stimulat şi elanurile creatoare, artistice ale pionierilor din **Tg. Mureş.** Sub genericul „Ştafeta generaţiilor", membrii atelierului de pictură (condus de tovarăşa profesoară Georgeta Eneşel) şi ai celui de artă decorativă (condus de tovarăşa profesoară Rodica Pop) şi-au propus să realizeze o suită de fresce în incinta **Şcolii generale nr. 20.** Recent au şi fost vernisate primele două" — ne scriu corespondenţii noştri de la subredacţia „Cutezătorii", Casa pionierilor şi şoimilor patriei Tg. Mureş.

● **„Cinstim patria, partidul şi poporul".** Stagiunea permanentă a pionierilor buzoieni a înscris noi succese artistice prin spectacolele desfăşurate sub genericul „Baladă nouă pentru acest pămînt" şi susţinute de formaţiile participante la actuala ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Menţionăm că asemenea reuşite spectacole au fost găzduite şi de scenele căminelor culturale din **Cătina, Podgoria, Pănătău, Colţi** — judeţul **Buzău.** O expoziţie itinerantă, intitulată „Creştem odată cu ţara" şi cuprinzînd lucrările pionierilor-pictori din **Buzău, Rm. Sărat** şi **Beceni,** şi-a început turneul (care se va încheia la sfîrşitul lui aprilie) spre şcolile comunelor învecinate.

DE-O SEAMĂ

Iată una din emblemele epocii măreţelor împliniri şi izbînzi ale poporului nostru. Participarea tinerei generaţii la epopeea făuririi unei ţări tot mai puternice şi tot mai prospere din punct de vedere economic, cu un prestigiu tot mai înalt pe arena politică mondială, izvorăşte din convingerea fermă a tinerilor că stă în puterea lor, ca o nobilă datorie, să se afle în primele rînduri ale luptei naţiunii noastre socialiste pentru înfăptuirea cu succes a celui mai cutezător şi măreţ program de dezvoltare din istoria României: construirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintarea spre comunism.

În acest timp eroic al istoriei româneşti, de afirmare plenară a romantismului revoluţionar, a elanului tineresc şi a celui mai fierbinte patriotism, pe marile şantiere ale muncii şi creaţiei, neprecupeţitele eforturi constructive ale tineretului nostru sînt inspirate şi iluminate de nobilul exemplu al conducătorului partidului şi statului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, simbolul suprem al tinereţii noastre revoluţionare, a cărui titanică şi neobosită activitate a fost şi este închinată binelui şi fericirii poporului român. Crescut şi educat la marea şcoală a luptei revoluţionare organizată şi condusă de partid, identificîndu-se cu idealurile şi năzuinţele întregii naţiuni, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a îmbărbătat, a înflăcărat şi mobilizat mereu tînăra generaţie, întregul popor în mersul tot mai viguros spre zările socialismului şi comunismului.

Încă din 1945, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pe atunci secretar general al Uniunii Tineretului Comunist, vorbind despre lupta tineretului în trecut şi destinele lui în viitorul luminos ce se prefigura, adresa tinerei generaţii un patetic îndemn patriotic: **„Prin munca noastră să refacem ţara, prin munca noastră să contribuim la clădirea unei Românii îmbelşugate şi frumoase, cum n-a fost niciodată pînă acum".** Răspunsul tineretului la această vibrantă chemare s-a materializat în crearea unei ample mişcări de masă, care avea să cuprindă muncitori, ţărani, elevi şi studenţi, înscriind în cronica eroică a acelor ani pilduitoare fapte de muncă, de dăruire şi devotament. Aşa s-au născut atunci drumul de fier Bumbeşti-Livezeni, săpat în stîncă în numai şapte luni; conducta de gaz metan, lungă de 43 km, Agnita-Botorca, realizată în numai 34 de zile; fabrica de confecţii din Bucureşti, înălţată în 97 de zile. În uriaşul efort de epopee, alte repere luminoase ale aportului concret al tinerei generaţii la salba de realizări a ţării s-au numit pe rînd: Salva-Vişeu, Ceanu Mare - Cluj, Lunca Prutului, Craiova, Galaţi, Hunedoara, Reşiţa modernă, Bicazul, Luduşul, Săvineştiul, Insula Mare a Brăilei. Aşa s-au înscris în cartea de muncă a tineretului ţării Lotrul şi Someşul, Argeşul şi Porţile de Fier, Cerna-Motru-Tismana, Giurgiu-Răzmireşti, Nedeia-Măceşu. Aşa a apărut şi s-a impus în viaţa ţării o realitate emblematică pentru efortul de progres - noţiunea de „şantier al tineretului".

Tradiţia şantierelor, tradiţie vie, activă, permanentă, cunoaşte astăzi o nouă tinereţe, noi dimensiuni, noi responsabilităţi şi semnificaţii, în concordanţă cu noile coordonate ale timpului politic şi social. **„Hei-rup"**-ul rostit, în urmă cu peste trei decenii şi jumătate, de brigadierii care ridicau o ţară din ruine, are astăzi un cu totul alt ecou pe întreg cuprinsul ţării. Astăzi chemarea „Hei-rup" îi uneşte deopotrivă pe tineri - muncitori, ţărani, elevi, studenţi, militari; români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi - în înfăptuirea unor obiective economice de o anvergură fără precedent. Secretarul general al partidului, formulînd comandamentul suprem al adeziunii totale a tinerei generaţii la opera de construcţie socialistă, sublinia însemnătatea vitală **„în toate formele de învăţămînt — începînd din grădiniţă, pînă la cursurile postuniversitare — a formării şi educării patriotice, revoluţionare a tineretului, a tuturor cetăţenilor patriei noastre".**

Eroica tradiţie a muncii, născută în procesul de transformare a ţării, s-a înnobilat etapă cu etapă, de-a lungul evoluţiei societăţii noastre. Noi orizonturi de şantiere s-au deschis astăzi pe întreg cuprinsul ţării, dînd perspective nelimitate cutezanţei tinereţii în munca şi efortul constructiv. Capacitatea creatoare a generaţiei actuale a României socialiste de a-şi asuma şi îndeplini mari răspunderi se concretizează în perimetrele a nouă şantiere naţionale: Canalul Dunăre-Marea Neagră, combinatele miniere Motru şi Rovinari, Complexul hidroenergetic şi de navigaţie Porţile de Fier II, Centrala termoelectrică pe şisturi bituminoase Anina, Combinatul petrochimic Midia, Centrala termoelectrică Drobeta Turnu-Severin, sistemul de irigaţii Viişoara Nord - Teleorman şi sistemul de desecări Bucureşti Nord - Sectorul agricol Ilfov. Pulsează, de asemenea, în ritmurile muncii zeci de şantiere judeţene şi circa 200 de

TINERETUL
A RASPUNS
PREZENT
pe marile
santiere ale
PATRIEI

CU VIITORUL

șantiere locale. Peste **două milioane și jumătate de tineri** își consacră, astfel, toate energiile construirii noii societăți, a unei vieți noi. Pe frontul muncii se nasc puternice individualități formate și afirmate în procesul revoluției și construcției socialiste, modele de muncă și de viață, repere cardinale ale conștiinței și acțiunii noastre revoluționare. Milioane de tineri, îmbrățișînd o largă gamă de profesii, în măsură să acopere, practic, întreaga nevoie de cadre a economiei noastre socialiste, înalță țara și se înalță pe ei, împlinindu-se ca destin. Milioane de tineri, îmbrăcînd salopeta albastră a muncii și purtînd cu demnitate „ecusonul de brigadier", știu că își vor lega, astfel, numele de istoria glorioasă a unora dintre cele mai mari obiective ale construcției socialiste, care vor rămîne mărturia peste veacuri a abnegației nemărginite cu care tînăra generație a răspuns întotdeauna chemării partidului, chemării patriei.

Puternica angajare a tinerei generații pe frontul muncii izvorăște, totodată, din aspirația sa profundă spre o lume a păcii și conlucrării rodnice între popoare, în care statele să se întreacă nu în fabricarea de arme de distrugere tot mai perfecționate, ci în muncă pașnică, în eforturi constructive. Nu întîmplător, în cadrul contribuțiilor practice ale României în direcția progresului societății umane, un loc prioritar îl ocupă opera de educare a tineretului în spiritul prieteniei, păcii și înțelegerii între popoare. Atașamentul la idealurile nobile ale păcii și colaborării între state se înscrie în luminoasa tradiție a poporului român, tradiție căreia anii construcției socialiste i-au adăugat noi și profunde semnificații. Tineretul patriei noastre, sprijinind pe deplin acțiunile inițiate în apărarea păcii, pentru dezarmare, lansate de România, de președintele Nicolae Ceaușescu, își exprimă cu fermitate voința pentru curmarea tendințelor periculoase din viața internațională, pentru făurirea unui viitor lipsit de amenințarea războaielor pustiitoare. Grandioasele manifestații ale tinerei generații din țara noastră, desfășurate în ultimii ani sub genericul „Tineretul României dorește pacea!", se constituie în mărturii vii ale hotărîrii neclintite a tuturor tinerilor români de a face totul pentru apărarea celui mai de preț dar pe care popoarele, oamenii politici îl pot face celor ce vor trăi și munci în viitor: PACEA!

În același timp, este deosebit de semnificativ că Organizația Națiunilor Unite a hotărît proclamarea anului 1985 drept **„An Internațional al Tineretului"**, ca urmare a unei serii de propuneri românești în marele forum al națiunilor. Desfășurat sub generoasa deviză „Participare, dezvoltare, pace", Anul Internațional al Tineretului este menit să se materializeze în acțiuni și măsuri concrete, eficiente, care să răspundă efectiv speranțelor și așteptărilor legitime de astăzi și de mîine ale tinerei generații de pretutindeni, dorinței sale nobile de a fi un participant activ în lupta popoarelor pentru dezvoltare, pace și colaborare. Tineretul României socialiste, organizațiile sale, în deplin consens cu concepția generală a țării noastre, a președintelui Republicii cu privire la rolul și locul noii generații în lumea contemporană se pronunță și acționează intens în vederea înfăptuirii obiectivelor Anului Internațional al Tineretului. La fel cum a făcut-o și pînă acum, tînăra generație a țării, dinamizată de activitatea neobosită, de inițiativele strălucite ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, va acționa și în continuare cu aceeași hotărîre, alături de întregul nostru popor, alături de toți oamenii planetei care doresc pacea, pentru a-și face auzit glasul, pentru a spune un NU categoric amplasării noilor rachete nucleare pe continentul european, evoluției spre distrugere. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, manifestările pentru pace ale poporului, ale tineretului român **„nu vor înceta decît odată cu victoria, cu dezarmarea, cu asigurarea păcii"**.

VIOREL POPESCU

ROD

O țară crește nu doar toamna, cînd
se strînge rodu-n case și în oameni
ci zi de zi, în sînge și în gînd
cînd idealul îl înveți și-l sameni.
Cînd ceas de ceas, precum un fîntînar
vezi apa-n piatră și-n pămînt uscat,
cînd cercetezi lumina-n calendar
ea îți cinstește sufletul curat.
Cînd harta grîului o desenezi
cu brațul ferm pe spatele cîmpiei
ca-ntr-un pocal de vis aniversezi
eterna sărbătoare-a omeniei.
O sărbătoare zilnică și pură
pe care-n leagăn o învață pruncii,
tărîm de vis, simbolică măsură,
cotidiana sărbătoare-a muncii.
Și fiecare e un fîntînar
și fiecare este o emblemă
cînd este om de rînd și cronicar
al biruinței ce-o așază-n stemă.
O moștenire scumpă, temelia
unui elan ce-i peste vremuri pod
obiect de școală e în România,
azi, Munca, permanentul nostru rod.

TITUS VÎJEU

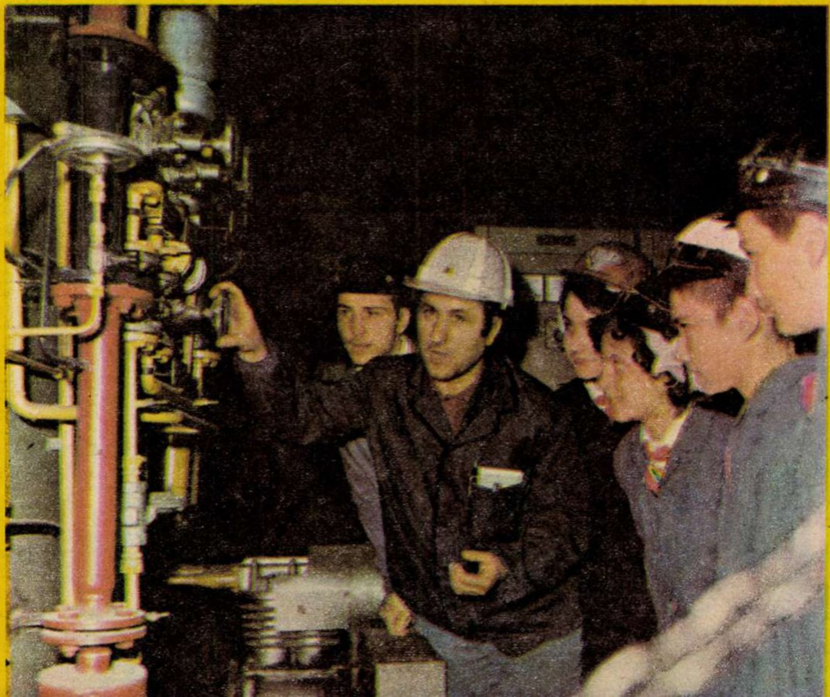

ZBOR

Din nou vom merge, Cătălina,
În primăvara clară și frumoasă,
Vei colora ușor lumina
Precum și frunza de mătasă.

Încet vom prinde-o buburuză
Și-i vom cînta frumos să zboare
Din pom în pom, din frunză-n frunză,
Apoi pe-o rază către soare.

Vom adăsta lîngă izvor
S-aduni în ochi întreaga zare,
Ca păsările să fii zbor,
Ca florile să fii culoare.

Vei lumina spațiul ceresc
Pictînd izvoare de argint
Și universul tău copilăresc
De pace și de joc fără sfîrșit.

ELISAVETA NOVAC

CONSTELAȚIA

ACASĂ LA CÎȘTIGĂTORII MARELUI PREMIU COLECTIV AL CONCURSULUI

START spre viitor

În galeria medaliaților cu aurul trofeelor ediției '83 a concursului de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor se înscriu și cei patru tineri inventatori din Gherla, cîștigători ai Marelui premiu colectiv. Să vă reamintim numele lor: **Cristian Stănescu**, frații **Andrei** și **Eugen Tămaș** și victoriosul lor mesager la expoziția republicană din Capitală — **Emil Löte.** Cum eram dornici să descoperim „izvorul" aurului trofeului cucerit de ei, am decis să-i cunoaștem chiar la ei acasă. Mai exact în atelierul lor de lucru de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, unde a fost gîndit, proiectat și construit ingeniosul „Aparat pentru recuperarea metalelor prețioase din soluții și metalizarea materialelor neconvenționale".

Aurul acestui trofeu își are izvorul în descoperirea unui „filon" de... argint! Pentru aceasta n-a fost nevoie ca eroii noștri să exploreze în straturile geologice ale Pămîntului. Atunci cum și unde l-au descoperit ei? În laboratorul foto!

Nici bătrînului Niépce, nici colaboratorului său Daguerre, inventatorul dioramei, și nici altor „părinți" pe care-i consemnează arborele genealogic al fotografiei, nu le-a trecut prin gînd că unor copii ca aceia din Gherla — pasionați deopotrivă ai fotografiei și electronicii — le-ar putea veni ideea să extragă, să recupereze din soluția de fixare — adică din tiosulfatul de sodiu — prețiosul metal care contribuie la sensibilizarea peliculei fotografice: **Argintul!**

— De fapt, spiritul de economie a fost mobilul și motivul care ne-a făcut să gîndim, să proiectăm, să construim acest dispozitiv — ține să ne lămurească Andrei Tămaș. Tocmai lucram la developarea unor filme care „imortalizau" momente petrecute în tabăra noastră de schi și pe traseul expediției întreprinse pe urmele lui Badea Cîrțan. Spre regretul nostru am constatat că rezerva de soluție pentru fixare era pe sfîrșite. Mai în glumă, mai în serios, fiecare dintre noi a început să propună „n" variante pentru a rezolva „criza" noastră de tiosulfat de sodiu. Să inventăm ceva care să-l facă refolosibil, să scoatem din el „impuritățile" de... argint! — a decretat Emil Löte, străluminat de un gînd.

— Ideea asta ne-a aprins imaginația, ne-a asediat zile în șir, ne-a pus serios pe lucru. Cunoștințele noastre de chimie, fizică, electronică, de electrotehnică și mecanică, experiențele din laboratoarele, atelierele și cercurile din școală, revistele și volumele tehnice de specialitate ne-au ajutat să găsim cheia rezolvării „impasului" care a determinat, de fapt, proiectarea și construirea dispozitivului în cauză.

Emil Löte istorisește din peripețiile și necazurile prin care au trecut:

— Am încercat mai întîi un transformator reglabil, dar soluția se încălzea și pulberea de argint nu se depunea. Am recurs atunci la tehnica impulsurilor, să vedem totodată și durata inversărilor de polaritate. A, încă un impediment: electrozii plați pe care-i amplasasem pe fundul vasului nu erau eficienți. Am apelat atunci la electrozii cilindrici din oțel inoxidabil. Soluția s-a dovedit a fi bună — deci încă o victorie.

— Dar uiți cîtă bătaie de cap ne-a dat „barbotajul" — sare intrigat Eugen Tămaș. Încercarea noastră de a provoca agitarea soluției cu o pernă de aer a eșuat. Am decis deci utilizarea unei pompe din echipamentul „Daciei 1300", adaptată să accelereze procesul de depunere a argintului. Tot atunci ne-a venit și ideea metalizării materialelor neconvenționale; iată și motivul pentru care am adăugat „titulaturii" aparatului nostru și atributul „universal"!

Proiecte noi se află acum pe pupitrul de lucru al echipei de performanță, numărînd nu mai puțin de 45 de „veterani" dintre cei 125 membri ai cercului de electronică, îndrumat de maistrul Iulia Estenyi și de fostul său elev, tînărul inginer Tiberiu Szasz, care tot aici, ca pionier,

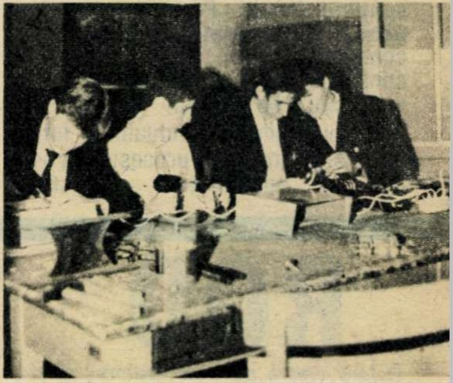

și-a început ucenicia de electronist.

După cum am aflat, pe Cătălin Rus, Cristian Stănescu, Liviu Belciu, Adalbert Both și, bineînțeles, pe coechipierii lor, Emil Löte și frații Andrei și Eugen Tămaș, îi frămîntă ideea construirii unui robot industrial — care să-și „asume" deservirea funcționării automate a economicosului aparat care **poate recupera 8—10 grame de argint cu un consum de numai 0,10 kw/h!** Într-o febrilă fază de investigații și experimentări se află însă toți membrii cercului, fiindcă temerarul proiect pe care și l-au propus pentru ediția 1984 a concursului „Start spre viitor" vizează o nouă premieră tehnică:

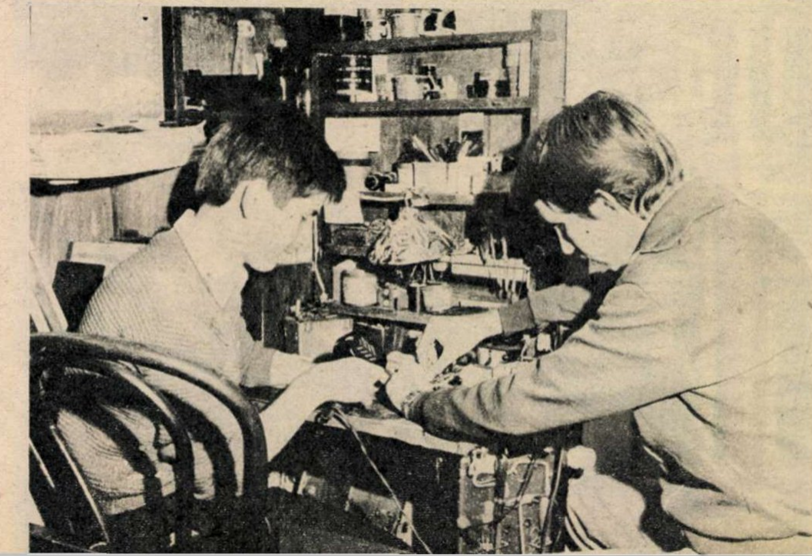

realizarea unui ecran extraplat pentru televizorul color! Nu vă putem dezvălui însă „secretul“ construcției lui. Vă informăm doar că imaginile de pe micul ecran vor fi preluate și proiectate pe un ecran extraplat cu dimensiunea de peste un metru pătrat, la care se va putea privi exact ca la cinematograf!

O informație de ultimă oră care ne-a parvenit de la Gherla ne anunță că în momentul de față se și experimentează așa-numitele „celule Kerr“, folosite în instalațiile de televiziune și în cele de cinematografie.

„Izvorul“ aurului marelui trofeu aveam să-l descoperim însă nu numai în atelierele Casei pionierilor și șoimilor patriei. L-am regăsit și la școală, și în marea familie a colegilor de clasă, unde se dezbat atîtea idei și noutăți tehnico-științifice „de ultimă oră“, și în banca de elev unde fiecare se străduiește zi de zi să-și sporească „biblioteca minții“. L-am descoperit și în atelierele în care se învață din vreme alfabetul muncii, și în cercurile științifice și tehnico-aplicative.

Dar mai există și un alt minunat „filon“ pentru aurul premiilor acestui concurs: atelierul de-a-casă! Aici unde ceasurile care urmează studiului, pregătirii pentru a doua zi de școală, tot „orele pasiunii“ se cheamă. Timp fertil de căutări, cu frunți aplecate peste scheme, mîini meșterind aparate mai simple sau mai complexe, care vor purta însă cu mîndrie marca „Realizat în atelierul meu de-a-casă“.

Exemplele sînt numeroase aici, la Gherla. De pildă, pe masa de lucru a lui Emil Löte se află în „plin proces tehnologic“ un amplificator de putere. „Miracolul undelor hertziene“ l-a atras mai întîi, ca de altfel pe cei mai mulți dintre voi, și ne-a mărturisit cît a fost de emoționat cînd a reușit „să prindă voci din eter“ cu primul receptor construit de el. La ora actuală, atelierul său e înzestrat cu un instrumentar tehnic apreciabil: menghină, polizor, mașină de găurit, indispensabilul pistol de lipit, două aparate construite tot de el — un oscilator și un alimentator reglabil etc. O schemă destul de „sofisticată“ și impresurată cu numeroase adnotații tehnice trona pe peretele din fața „bancului său de lucru“.

— Un proiect nou — ne lămurește el ghicindu-ne întrebarea. O orgă cu lumini fugitive și cu matrice de codificare. O să-mi dea o nemaipomenită bătaie de cap, dar am un „consultant tehnic“ foarte experimentat — tatăl meu, un vechi pasionat electronist — și un colaborator foarte priceput și plin de idei — colegul Cristian Stănescu.

ILEANA PIȚA

SĂ CUNOAȘTEM LEGILE ȚĂRII

ÎNTÎMPLARE „COPILĂREASCĂ“?

Iată-ne din nou, dragi prieteni, pregătiți să stăm de vorbă despre legile țării. De data aceasta, interlocutor ne este tovarășul procuror **Mihai Ionescu,** secretar al organizației de partid a Procuraturii Locale a Sectorului 6 din Capitală, care ne-a răspuns cu multă solicitudine, oprindu-se asupra unei întrebări formulate de către membrii comandamentului pionieresc de la Școala generală nr. 6 din Sibiu, într-una din scrisorile trimise redacției:

– Există uneori părerea printre copiii care trec de o anumită vîrstă – cei de 12, 13, 14 ani – că o dovadă de... tărie de caracter (!) ar fi și aceea de a ține secret, de a nu spune nimănui dacă află ceva despre o faptă urîtă a vreunui coleg sau chiar a unor persoane din afara școlii și familiei lor. Uneori aceștia acceptă să-i și „ajute“, să-i scoată din încurcătură. Au ei dreptate?

– E simplu de răspuns: **nu au dreptate!** Dar de ce? Haideți să argumentăm luînd un exemplu...

Din camera alăturată, de la arhivă, tovarășul procuror se întoarce cu un dosar cuprinzînd vreo treizeci de file.

– Vedeți, întîmplarea de aici a pornit de la o „copilărie“. Costică S. și Dan M., jucîndu-se pînă seara tîrziu în parcarea din Str. Drumul Sării, au observat că ar putea pătrunde, prin forțarea ușii, în cofetăria din apropiere. Ceea ce au și făcut. Și-au luat din belșug prăjituri și bomboane de ciocolată punîndu-le într-o plasă. Așa încărcați s-au retras la ultimul etaj al unui bloc unde au mîncat pe săturate. Dar cum se știe, dulciurile, mai mult decît altceva, nu pot fi mîncate fără limită, de aceea au fost... nevoiți ca o mare parte din ce fusese luat de la cofetărie să rămînă ascunsă pentru zilele următoare. Dar nici așa nu dovedeau „voinicii“ noștri să lichideze agoniseala, astfel încît, într-una din zile l-au invitat „la festin“ și pe Costel O., băiat cu un an mai mare decît ei. Costel n-a refuzat, deși nu prea se simțea la largul său că fusese primit pe ascuns, într-un pod, dar s-a prefăcut că nimic nu i se pare nelalocul său, deși gazdele au încercat să-i povestească cîte ceva.

Să ne oprim, deocamdată, aici cu povestirea și să revenim la întrebarea pionierilor din Sibiu privind **„tăinuirea“.** Așa este numită în Codul Penal fapta prin care te poți face vinovat primind unele lucruri despre care știi că sînt furate – pentru a le folosi personal sau a le valorifica. Este oare Costel absolvit de vină pentru că n-a luat parte la fapta celor doi băieți, ci doar a „fructificat-o“? Nu avea datoria să lămurească lucrurile el fiind chiar mai mare decît Dan și Costică? A dat el oare dovadă de cinste și tărie de caracter? Nici pe departe! Mai mult decît atît, s-a trezit implicat într-un furt – pentru că acesta este cuvîntul, oricît de urît ni s-ar părea el.

Să-i părăsim deocamdată pe cei trei băieți, care au fost nevoiți nu numai să repare daunele pricinuite cofetăriei, dar și să dea socoteală în fața colegilor, a unității de pionieri care i-au criticat aspru pentru fapta lor reprobabilă. Să ne oprim puțin asupra infracțiunilor serioase comise în această întîmplare „copilărească“. Mai întîi este vorba de furtul comis de Dan și Costică, adică, cum zice Codul Penal, „Luarea unui bun material mobil din posesia sau detenția altuia fără consimțămîntul acestuia în scopul de a și-l însuși pe nedrept“. Bunul material mobil (adică ce poate fi luat de la locul său) de data aceasta au fost dulciurile, iar posesorul care le deținea, gestionara cofetăriei. Și, deși aflați la o primă abatere de acest fel, cei doi băieți au făptuit un furt calificat. Așa se numește dacă faptele se petrec în locuri publice (autobuz, magazin), după lăsarea serii, dacă participă două sau mai multe persoane sau se folosesc chei fie adevărate, fie false...

Cel de-al treilea „erou“ al întîmplării, Costel, care, chipurile, la prima vedere „n-ar fi făcut nimic rău“, poate fi învinuit de tăinuire. Și la acest aspect copiii trebuie să fie întotdeauna atenți să nu se angajeze în nici un fel de cumpărare, vînzare a unor lucruri fără știrea părinților și mai ales cînd li se oferă la prețuri foarte avantajoase. Dacă pe un tichet de transport, de pildă, ți se va cere de către cineva jumătate de preț, este sigur că acesta a fost însușit ilegal de către cel ce-l deține. Același lucru se poate întîmpla cu un stilou, o geantă etc. Chiar și rugămintea de a păstra unele lucruri care nu-ți aparțin, trebuie neapărat să dea de gîndit, indiferent de explicația primită pentru această rugăminte.

De altfel, tovarășul procuror Mihai Ionescu a ținut să precizeze că în bogata sa carieră s-a aflat de nenumărate ori în plăcuta situație de a felicita copiii purtînd cravata roșie cu tricolor pentru frumoasele calități morale, de care au dat dovadă, demonstrînd, prin faptele lor, că înțeleg să respecte legea și chiar să-i determine și pe alții să facă același lucru. Importante sume de bani pierdute și-au găsit posesorii datorită pionierilor, situații uneori grave – incendii, inundații etc. – și-au aflat grabnic rezolvarea, intervenindu-se la timp datorită semnalării acestora tot de către pionieri. Iată numai cîteva dintre atitudinile de adevărați cetățeni de nădejde ai țării de care dau dovadă pretutindeni pionierii. Ei au înțeles, în copleșitoarea lor majoritate, că societatea noastră socialistă își dorește ca fiecare membru al său să fie harnic, demn, cinstit, omenos. De cei care nu știu încă pe deplin lucrul acesta trebuie, cu hotărîre, să vă ocupați cu toții, dragi prieteni, în grupe, detașamente și unități, pentru a-i ajuta să-și cunoască și ei, temeinic, locul și îndatoririle în societatea noastră socialistă.

ELENA MĂNESCU

⁂

Munca patriotică

FRUNTAŞ ÎN MUNCA PATRIOTICĂ

Însufleţiţi de mobilizatoarele orientări şi indicaţii ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele ţării, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor, prin acţiunile lor de muncă patriotică, sînt alături de părinţii şi fraţii lor mai mari care, în acest an hotărîtor al cincinalului, acţionează cu elan revoluţionar în ampla competiţie a muncii de pe întreg cuprinsul ţării.

> **ŞI PIONIERII, ŞI ŞOIMII PATRIEI, COPIII ŢĂRII AU CONTRIBUIT ŞI EI, ATÎT PRIN MUNCĂ, CÎT ŞI PRIN ÎNVĂŢĂTURĂ, LA TOT CEEA CE S-A REALIZAT. NU POT SĂ NU MENŢIONEZ FAPTUL CĂ PIONIERII PATRIEI NOASTRE AU FOST PREZENŢI ÎN MULTE ACŢIUNI DE MUNCĂ PATRIOTICĂ, MAI CU SEAMĂ ÎN DOMENIUL AGRICULTURII, LA STRÎNSUL RECOLTEI, DAR ŞI ÎN ALTE SECTOARE DE ACTIVITATE.**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

FIECARE PIONIER – O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI!

CHENAR DE ONOARE

În marea întrecere la muncă patriotică pe anul 1983, pionierii ţării au raportat la sfîrşitul anului îndeplinirea cu o lună mai devreme a angajamentului lor de muncă patriotică. Locurile fruntaşe pe anul 1983 au fost cucerite de pionierii următoarelor judeţe:

PREMII PENTRU REZULTATELE GLOBALE

Locul I şi Drapelul de Organizaţie fruntaşă în activitatea de muncă patriotică — Consiliul municipal **Bucureşti** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul II — Consiliul judeţean **Dolj** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul III — Consiliul judeţean **Botoşani** al Organizaţiei Pionierilor.

PENTRU REZULTATELE OBŢINUTE PE OBIECTIVE

Locul I — la colectarea materialelor refolosibile **feroase** şi **neferoase,** Consiliul judeţean **Bacău** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea materialelor refolosibile din **hîrtie,** Consiliul municipal **Bucureşti** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea materialelor refolosibile **textile,** Consiliul judeţean **Cluj** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea materialelor refolosibile din **polietilenă,** Consiliul judeţean **Sibiu** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea **sticlelor,** Consiliul judeţean **Buzău** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea **borcanelor,** Consiliul judeţean **Dolj** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea materialelor refolosibile din **plută,** Consiliul judeţean **Botoşani** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea **plantelor medicinale,** Consiliul municipal **Bucureşti** al Organizaţiei Pionierilor.

Locul I — la colectarea **fructelor de pădure,** Consiliul municipal **Bucureşti** al Organizaţiei Pionierilor.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

- Urmăriţi cu atenţie **pulsul** întrecerii! Este foarte important ca activitatea de colectare a materialelor refolosibile să fie o deprindere, să acţionaţi **permanent.**
- Cel puţin o dată pe lună, puteţi organiza o acţiune de colectare a materialelor refolosibile la nivel de localitate.
- La nivelul unităţii, puteţi organiza şi zile-record în acţiunile de muncă patriotică, la care să participe toţi pionierii şi şcolarii.
- Stimulaţi-i pe cei mai harnici pionieri, precum şi pe membrii grupelor şi detaşamentelor fruntaşe la munca patriotică, popularizîndu-i la gazeta „Semafor" şi la „Panoul onoarei, hărniciei şi sîrguinţei pionereşti".

VĂ OFERIM UN TEST...

În fiecare zi...

Aveţi grijă să nu aruncaţi cutiile de carton de la dulciuri sau de la jocuri? V-aţi obişnuit să păstraţi şi să sortaţi **în vederea valorificării,** *dopuri de sticle, tuburi de la pasta de dinţi, sticluţe de spraiuri, îmbrăcăminte uzată, sticle şi borcane de orice fel? V-aţi deprins să strîngeţi în acelaşi scop obiectele metalice aruncate ori de cîte ori vă apar în cale?*

Dacă răspundeţi **Da,** *aveţi nota 10 la însuşirea unei deprinderi cotidiene, aceea de buni gospodari. Şi încă o notă de 10, pentru atitudinea etică: prin fapta voastră, respectaţi natura şi vă respectaţi pe voi înşivă.*

ANGAJAMENT 1984!

Cu hărnicia care le este caracteristică, pionierii au pornit încă din primele zile ale acestui an la realizarea angajamentelor de muncă patriotică asumate. Ei îşi propun şi sînt hotărîţi să acţioneze astfel încît pînă la 1 iunie să-şi îndeplinească 80 la sută din angajament.

La 23 August, cînd întregul popor va aniversa 40 de ani de la victoria revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă, pionierii ţării sînt hotărîţi să raporteze realizarea integrală a angajamentului lor de muncă patriotică.

Aşadar, realizarea angajamentului de muncă patriotică pe anul 1984 îi mobilizează în îndeplinirea obiectivelor stabilite, prin valorificarea tuturor resurselor existente la nivelul fiecărui judeţ, pe toţi pionierii ţării.

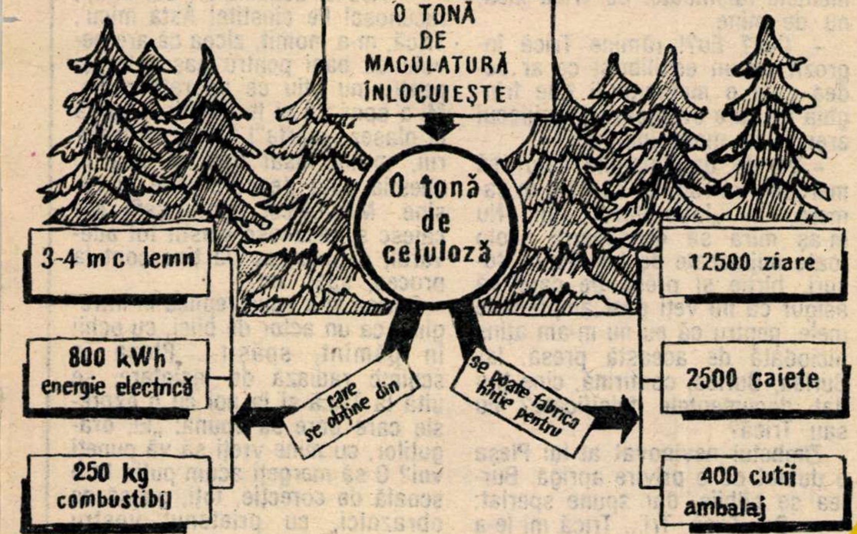

„TOT ÎNAINTE!“

În cadrul amplei acţiuni de educaţie patriotică „Tot înainte!“, activităţile desfăşurate sub cele patru generice, „Sîntem urmaşii unui popor eroic“, „Pionieri în anii de lumină“, „Ştafeta generaţiilor“, „Cinstim patria, partidul şi poporul“, au adus noi valenţe muncii patriotice pioniereşti. Expoziţiile de creaţie tehnico-aplicativă, deschise sub genericul „Pionieri în anii de lumină“, după cum şi nenumăratele baze sportive, spaţii de joacă, piste aplicative, construite cu mîinile harnice ale pionierilor, o „pădure“ minunată de puieţi, plantaţi de pionieri, hectarele de păşuni întreţinute, frescele din şcoli şi alte instituţii, toate realizate sub genericul „Ştafeta generaţiilor“ au devenit o realitate a copilăriei voastre demne şi cutezătoare.

Anul 1984 va înscrie în bilanţul lui pionieresc realizări deosebite prin participarea voastră, a tuturora, la ampla acţiune de educaţie patriotică, revoluţionară „Tot înainte“.

TEZAURUL CELOR „3 R“

Să facem împreună o incursiune în tezaurul celor 3 R: recuperare, recondiţionare, refolosire, acţiune la care participă toţi cetăţenii ţării, de la mic la mare. Vom deduce astfel rolul extraordinar pe care-l are recuperarea în economisirea de materii prime şi energie.

O tonă de sticlă reintrodusă în circuitul de fabricaţie înseamnă 2000 sticle şi borcane noi!

*

- **O tonă de resturi de folii de polietilenă economiseşte circa 7 tone de petrol. În acelaşi timp, prin valorificarea acestor resturi se înlocuieşte materia primă pentru fabricarea a 6 000 mp de polietilenă netransparentă sau 3 000 saci groşi pentru ambalaj, ori 950 produse injectate sau sintetizate.**

DIN AGENDA ACŢIUNILOR PIONIEREŞTI TRADIŢIONALE:

- **Săptămîna primăverii** — în cadrul căreia efectuaţi muncile specifice de primenire a naturii, în comuna voastră natală sau în cartierele în care locuiţi.
- **Luna pădurii** — desfăşurată îndeosebi în timpul campaniei de împăduriri: deviza acestei acţiuni este ca fiecare cetăţean de la vîrsta copilăriei pînă la bătrîneţe să sădească cel puţin un pom pe an.
- **Asaltul Carpaţilor** — expediţii pionereşti temerare de marcare şi remarcare a traseelor turistice.
- **Săptămîna muncii patriotice în prag de nou an şcolar,** cînd prin hărnicia voastră contribuiţi ca sălaşul vostru de cultură să-şi primească şcolarii, în haine sărbătoreşti.
- **„Şcoala mea, eşti frumoasă ca o floare“** şi **„Clasa mea frumoasă ca o floare“** — acţiuni permanente în cadrul cărora respectaţi, îmbogăţiţi şi consolidaţi toate bunurile voastre obşteşti din incinta şcolii.

GOSPODARII

Copiii din comunele patriei şi-au cîştigat o apreciere unanimă pentru priceperea şi hărnicia cu care ştiu să fie tineri agricultori şi zootehnicieni, să-şi întocmească şi să-şi îmbogăţească gospodăriile-anexe şcolare, să-şi întreţină loturile experimentale, să dea ajutor pe ogoarele, în grădinile, livezile, viile C.A.P. şi I.A.S., după cum şi acasă, în propriile gospodării. În campania agricolă de vară şi de toamnă, umăr la umăr, pionierii de la oraşe şi sate au luat parte la stringerea, sortarea şi depozitarea a peste 1 260 000 tone produse agricole şi la întreţinerea a peste 38 000 ha culturi agricole.

Dragi pionieri şi şcolari din satele şi comunele patriei! Răspundeţi în continuare prin fapte de muncă exemplare, contribuind după puterile voastre la realizarea obiectivului major al acestui an: obţinerea unor recolte record. Pregătiţi-vă cît mai temeinic, prin învăţătură şi muncă, pentru muncă, pentru viaţă, aducîndu-vă contribuţia prin acţiunile voastre de muncă patriotică, la marele efort ce-l depun părinţii şi fraţii voştri mai mari de a asigura înfăptuirea neabătută a noii revoluţii agrare, a unei agriculturi înaintate!

Prin ajutorul pe care-l daţi la întreţinerea păşunilor, la efectuarea irigaţiilor, la readucerea în circuitul agricol a unei suprafeţe de teren şi prin alte acţiuni de buni gospodari, înscrieţi fapte frumoase de muncă patriotică în activitatea voastră pionierească.

Cultivaţi şi mai mult priceperea voastră în creşterea animalelor.

Dovediţi-vă îndemînarea şi în apicultură şi sericicultură – două domenii deosebit de importante.

Nu lăsaţi nici o palmă de pămînt negospodărită!

Pionieri şi şcolari! Răspundeţi **prezent** cu entuziasmul înflăcărat şi hărnicia neprecupeţită care vă caracterizează la toate acţiunile voastre de muncă patriotică! Daţi dovadă în munca voastră de spirit revoluţionar, roadele hărniciei voastre să fie tot atîtea dovezi însufleţitoare ale dragostei voastre fierbinţi pentru patrie, pentru partid! Pregătiţi-vă, muncind cît mai dăruit, mai temeinic, pentru muncă, pentru viaţă, pentru viitorul luminos care vă aşteaptă!

ATELIER LITERAR
PROZĂ

Simona Corina Pascadi, clasa a VI-a, Școala generală nr. 1 Giurgiu, pare încă nehotărîtă. Ceva o atrage spre basm ca în „Viața unui fulg de nea", dar și spre evocare, ca în cealaltă lucrare trimisă redacției: „Giurgiu, orașul meu, cel mai frumos oraș din lume". Bineînțeles, șansele de reușită sînt mai mari în evocare. Adjectivele care uneori sînt de prisos în basm, în evocare se lasă mai greu prinse de condei și fraza devine astfel mai simplă, mai directă, mai convingătoare. Simona scrie: „Leagănul copilăriei mele este și va rămîne Giurgiu, orașul în care am învățat să merg și să alerg în soare; orașul cu bătrîna Școală nr. 1, în care cu douăzeci și cinci de ani în urmă, mama era o școlăriță cuminte și ascultătoare, în aceeași bancă în care și eu, astăzi, învăț..." Și noi pătrundem odată cu ea în bătrîna școală și sîntem nu numai convinși că așa s-au petrecut lucrurile, ci și emoționați. Pentru că Simona are darul de a sugera prin detalii care țin numai de talentul prozatorului. O așteptăm în continuare cu lucrări pe care să le publicăm integral în cadrul concursului „Eroica '84"

Iulia Darie, clasa a V-a, și **Alina Marin**, clasa a VII-a, Cenaclul „Cireșarii", Bîrlad; **Elena-Nolica Druică**, clasa a V-a, Școala generală nr. 9, Focșani; **Geta-Tatiana Lăpușneanu**, clasa a VI-a, Școala generală nr. 1, Cerțești, jud. Galați; **Alegra Moraru**, clasa a VII-a A, Școala generală nr. 1 Sîngiorz-Băi, jud. Bistrița-Năsăud; **Adrian Alecu**, clasa a VII-a A, Liceul de matematică-fizică „Al. Papiu Ilarian", Tg. Mureș, semnează proze care ne-au reținut atenția prin cursivitate, prin imaginație, prin talent, dar și prin multe stîngăcii în tratarea subiectului ori printr-o grabă în alegerea temei. Așteptăm cu interes alte lucrări.

Un „bine" pentru **Undina Bubur**, clasa a VII-a B, Școala generală nr. 1, Petroșani, care semnează schița „Rodica", pe care o publicăm în acest număr.

Mihaela Avrămuț, clasa a VII-a, Liceul Național, Iași, deținătoare a unui binemeritat premiu I – la poezie – în cadrul unui concurs literar lansat de revista noastră, după o îndelungată absență, ne trimite... o proză. O proză științifico-fantastică, pe care a intitulat-o „Marea Meduză". Și de data aceasta, pe lîngă multele lecturi la zi, care se întrevăd dincolo de text, pe lîngă cunoașterea genului de proză ales, Mihaela Avrămuț se află ca și în poezie la ea acasă, dovedind talent, fantezie, dar și luciditate, și echilibru în dozarea acțiunii. Proza este remarcabilă. Sperăm să o publicăm în unul din numerele viitoare.

Păstorel Țarălungă, clasa a VIII-a F, Școala generală nr. 14, Oradea, își manifestă dragostea de patrie în poemul în proză „Culori", pe care îl publicăm în acest număr.

Violeta-Gabriela Oprean, Cenaclul literar „Urmașii lui Darie", Casa pionierilor și șoimilor patriei Alexandria, județul Teleorman. „Vacanță... vacanță" ne-a plăcut, dar într-o oarecare măsură ne-a și nemulțumit. Prin ce? Poate prin graba de a spune totul, fără a încerca să adîncești. Poate prin prea multe exclamații în genul: „Vai, cîte nu poți face într-o vacanță"... Poate printr-un plus de exuberanță... Citind „Vacanță... vacanță", am avut senzația că urmărim o albină care vrea să strîngă nectar, dar nu reușește fiindcă zboară spre toate florile care-i ies în cale, mai frumoase sau mai colorate, fără să se poată hotărî la care să se oprească. Așteptăm cu interes și încredere alte lucrări.

Vasile Silion, clasa a VIII-a, Școala generală nr. 24, Iași. Ne scrie că este abonat de trei ani la revista „Cutezătorii" pe care o așteaptă cu nerăbdare. El trimite pentru început o „mică creație", pe care o intitulează „Toamna" și care ne relevă o fire meditativă, sensibilă, un ochi proaspăt, și bineînțeles darul de a se exprima simplu, fără înflorituri de prisos ca în acest pasaj: „Urmele acestui anotimp erau însă mult mai accentuate în livada cocoțată în cîrca dealului. Ea presărase peste frunze și iarbă o culoare gălbuie. În contrast cu ele, merele cu obraji roșii păreau și mai colorate decît erau de fapt... Mi-am dat rucsacul jos și m-am lăsat pe spate în iarbă. Ochii mei pendulau cînd la copacii plini de fructe, cînd la cer. Ce minunat e să stai un pic la umbră după un lung drum, să privești fructele ce te ademenesc, iar nările să-ți fie gîdilate de parfumul florilor sălbatice ce au crescut în livadă".

Colegul vostru din Iași promite să participe și la concursul „Eroica "84". Atît pe el cît și pe voi, cititorii revistei, vă așteptăm cu lucrări la acest concurs, care să ne bucure și pe care să le publicăm așa cum am dori număr de număr. Tematica largă și generoasă a concursului „Eroica '84" a fost publicată în nr. 5 din 2 februarie a.c.

COSTACHE ANTON

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

Cei cinci și COMOARA

TUDOR NEGOIȚĂ

18

– O clipă, Pleșa! zîmbește maiorul. Burlea a încercat să ne vîndă azi, chiar nouă, niște documente false, neștiind, desigur, cine sîntem.

– Iar documentele le-au falsificat aici! strigă Dana. Am auzit eu și Radu cînd acest domn Pleșa spunea să aducă presa din pivniță!

– Da, așa-i! Vă rog, să căutăm presa! O să găsiți pe ea amprentele și totul o să se lămurească definitiv! spun eu victorios. Nici nu-mi dau seama cum de uitasem acest amănunt esențial.

Pleșa nu pare însă deloc surprins. Cu indignare de mare senior căruia niște pîrliți de argați ar vrea să-i răpească prin judecată castelul familiei cu fantome cu tot, spune cu o voce joasă:

– Sînt stupefiat de ce aud, domnule maior! Vă previn încă o dată că aveți de-a face cu o gașcă bine organizată, inventivă și la curent cu metodele polițienești internaționale, care mi-au înscenat...

– La fapte, domnule Pleșa! taie maiorul. Am putea vedea și noi presa aceea?

– Dar eu nu știu să existe în casa mea vreo asemenea presă! se apără cu o siguranță rece Pleșa. S-o căutăm, dacă doriți, vă rog să căutați, acum înțeleg totul.

– Ce înțelegi?

– Acest Trică este foarte îndemînatic. Se pricepe la toate, probabil și la falsificări. Sub motiv că vine la mine să discutăm despre mașină, Burlea a venit de fapt să ia de la complicele lui documentele falsificate. De Trică însă, nu de mine.

– Cee? Eu?! rămîne Trică îngrozit ca un echilibrist ce ar vedea cum o maimuță îi taie frînghia pe care evoluează în mijlocul arenei, la mare înălțime.

– Da, da, da, domnule maior, să mergem, vă rog, să căutăm în camera, în „laboratorul" lui. Nu m-aș mira să descoperiți acolo toate mijloacele de falsificare, tușuri, hîrtie și presa pe care vă asigur că nu veți găsi amprentele mele, pentru că eu nu m-am atins niciodată de această presă. Iar Burlea, Burlea, confirmă, cine ți-a dat documentele falsificate? Eu sau Trică?

Zîmbetul nevinovat al lui Pleșa e dublat de o privire aprigă. Burlea se bîlbîie, dar spune speriat:

– Da, Trică, Tri... Trică mi le-a dat! El e falsificatorul, el, domnule maior. Trică! Domnul Pleșa nu are nici un amestec.

Am rămas toți împietriți de uimire. Înțeleg acum totul, înțeleg de ce nu l-a putut prinde miliția încă pînă acum niciodată pe acest Pleșa, care a băgat groaza în complicii lui. A ascuns, desigur, presa undeva în camera lui Trică, îndepărtînd amprentele faimoase, prin care eu speram, prostul, „să dovedim totul" ca într-o carte polițistă. Mai dovedește ceva acum, cînd Burlea adaugă senin:

– Așa e, dom'maior. Eu, uitați, recunosc! Pe cinstite! Ăsta micu', Trică, m-a momit, zicea că are nevoie de bani pentru gașca lor și pentru nu știu ce aparate radio. Mi-a spus că ei le falsifică, eu să le plasez „marfa"! Și eu, ca fraierul, m-am lăsat dus de nas în chestia asta de care mi-e și rușine. Mă căiesc, dom șef! Mă căiesc și recunosc cinstit tot adevărul, de asta se va ține cont la proces, sper, nu?

Burlea și-a spus replica în întregime ca un actor de bîlci, cu ochii în pămînt, spășit... Pleșa în schimb radiază de încîntare, se uită la Trică și la noi cu o expresie care pare să spună: „Ei, drăguților, cu mine vreți să vă puneți voi? O să mergeți acum puțin la o școală de corecție, toți, gașcă de obraznici, cu prietenul vostru Trică în frunte, să vă-nvățați minte să mai vreți să probați voi adevărul, mucoșilor! V-am cam făcut-o, așa-i?"

Și ce-i mai grav e că habar n-aveam, nici unul, cum i-am putea dovedi, **dovedi**, înțelegeți, prin

Rodica

Totul a început odată cu plecarea mamei. Își găsise o slujbă cu care să-și poată întreține familia. Tatăl, la rîndul lui, plecase și el, dar nu mai dădea nici un semn de viață de mai bine de un an.

Acum, copiii rămăseseră singuri, doar cu sora lor mai mare. Rodica avea aproape 15 ani, era subțire, cu ochii negri, negri, la fel ca și cosițele ce-i cădeau pe umeri. Ea se îngrijea de frățiorii ei, unul mai mic decît celălalt. Din cînd în cînd primeau bani de la mama lor care se angajase la oraș, în casa unui bogătaș. Trăiau foarte greu.

Într-o seară, cînd noaptea înecase tot satul, a venit mama acasă. Era mult mai slabă și mai palidă. Cei mici au fost trimiși la culcare și ea, cu ochii în lacrimi, a îngăimat:

– Of, războiul ăsta nu se mai isprăvește. Taică-tu a plecat și nu s-a mai întors. Nici nu știu din ce-o să mai trăim.

Într-o zi, în timp ce Rodica făcea ordine prin casă, a intrat la ei un tînăr. Avea ochii albaștri, la fel ca cerul din acea zi de vară. Politicos, a rugat-o să-i lege brațul rănit. Atît... După ce a isprăvit, tînărul i-a mulțumit, spunînd:

– Să știi că peste puțin timp toți oamenii vor avea aceleași drepturi și toți vor duce o viață fericită.

A plecat apoi, făcîndu-i semne cu mîna.

Trecuseră cîteva luni bune de atunci. Deodată, pe ulița pustie, se auziră niște împușcături și fata zări o siluetă ce se îndrepta grabnic spre casa lor. Speriată, nu știu ce să facă, dar după ce pe ușă își făcu apariția tînărul cu ochii albaștri, se mai liniști. Băiatul avea în ochi o lumină aspră de durere și ură. Rodica îi făcu semn să intre. Tînărul se apropie și strecurîndu-i în mînă un bilet, spuse șoptit:

– Sînt urmărit. Du-l fierarului din sat...

În aceeași clipă năvăliră pe ușă trei oameni cu pălării negre. Un pocnet sec de armă și tînărul se prăvăli. Fata încremeni. Se aștepta ca oamenii cu pălării negre să-l ia cu ei pe băiat. Dar el rămase întins pe jos. Speriată, Rodica se învîrti o vreme buimacă, fără nici un gînd. Își aminti apoi ca prin vis spusele băiatului și nu mai așteptă nici o clipă. O porni în grabă spre fierar.

Ajungînd, îi povesti lui moș Grigore totul. Acesta o ascultă și spuse:

– Băiatul făcea parte din Organizația Tineretului Comunist. Cineva i-a trădat... Trebuie să ajungi la învățător.

– Eu? se miră Rodica. Și ce să fac?

– Nu-i spui decît atît: Mușcata s-a ofilit.

– Bine, spuse Rodica. O să mă duc... Și nu se temu deloc de soldații nemți ce împînzeau drumul spre oraș.

Ajunsă la învățător, rosti cu glas scăzut:

– Domnule învățător. Eu am fost trimisă să vă spun... Îl privi în ochi o clipă și continuă: să vă spun că mușcata s-a ofilit...

Învățătorul îi spuse cu vădită emoție:

– Ai sosit la timp... Altfel nemții ne-ar fi secerat pe toți. Va trebui să ne regrupăm și să ne batem cu ei...

Se îndreptă grăbit spre ușă. Din prag îi spuse:

– Rămîi aici și încearcă să te odihnești.

Rodica se așeză pe un scaun, dar sări aproape în aceeași clipă. Își aminti că își lăsase frățiorii acasă, singuri... Ieși repede pe ușă. Cînd păși în stradă, undeva, în partea de sus a orașului, se porni țăcănitul furios al unei mitraliere.

Undina Bubur,
clasa a VII-a B,
Școala generală nr. 1, Petroșani

CULORI

De ce-mi place albastrul? Nu aș putea să vă spun. Poate pentru că florile sînt albastre, ochii sînt albaștri, cerul e albastru, toate lucrurile sînt albastre înăuntrul lor.

Această culoare deschisă inimii poate fi înțeleasă și iubită de oricine. Toți vor iubi albastrul atîta vreme cît cerul va rămîne albastru, florile nu se vor decolora, ochii vor rămîne vii și scăpărători.

Da, iubesc culoarea albastra precum și pe cea roșie și galbenă, culorile vieții, aflate într-o sfîntă îngemănare în drapelul țării mele.

Păstorel Țarălungă,
clasa a VIII-a F,
Cenaclul „Poesis", Casa pionierilor și
șoimilor patriei, Oradea

ROMAN FOILETON

altfel de probe că mint? Mă uit la Dana și la ceilalți, ei se uită la mine... Sandu zice în sfîrșit:

– Bravo, mă, Radule! Bravo, buothanistelor, în frumoasă „cercetare științifică" am mai intrat! Cînd o auzi tata...

Vorbele lui Sandu ne aduc la realitate, adică pe pămînt sau în orice caz pe undeva pe aproape. Acum zece minute eram convinși că putem dovedi cu fotografiile făcute, cu ce prinsesem prin radioportative, vinovăția lui Pleșa. Ei uite, că el a dovedit, cu probele noastre, cu ajutorul nemernicului de Burlea, că noi sîntem vinovați și dacă pe baza acestor mărturii, a presei care precis se află în camera prietenului nostru Trică, ne ia acum la miliție și... și-l cheamă de la București pe tata... Aoleu, ce plăcere are să-i facă, zău așa, să audă prin telefon că fiu-său cel drag e amestecat într-o afacere de falsificări de documente, făcînd parte dintr-o „gașcă organizată"! Cred că are să leșine de bucurie. Și după aia... după aia cred că... are să cumpere o curea nouă.

Mă uit la maior, în speranța că măcar el totuși nu crede toată povestea asta. Maiorul arată însă încruntat, se plimbă prin holul spațios al vilei Pleșa, ia în mînă o vază, o cercetează atent, zice în sfîrșit:

– Va să zică, așa stau lucrurile! Mda!

Cred că imaginea unei curele noi nu a apărut doar în mintea mea, pentru că ne pornim toți odată să argumentăm:

– Nu-i adevărat!

– Nimic din ce-au spus dumnealor...

– Noi am vrut să facem o cercetare științifică, să dovedim...

– Nu sîntem „gașcă organizată"! Iar Trică...

– Eu, eu am să mă întorc acasă, la părinți, dacă mă caută. Las laboratorul și... tot, zice Trică nefericit, dar, vă jur, eu nu...

– He, he, he? Ai să-l lași, rîde Pleșa, dar ca să mergi la o școală de reeducare, băiețaș! N-ai vrut să mă asculți, să nu minți în viața ta, cum te-am învățat, te-ai aliat cu banda asta de șantajiști...

Ei poftim, am ajuns acum și bandă de șantajiști. Mă întreb ce mai e în stare să inventeze, cu probe, Pleșa și Burlea pe seama noastră. Maiorul spune însă zîmbind ironic:

– Frumoasă vază, Pleșa, foarte frumoasă!

– Domnule maior, e o piesă originală, un Gallé! Cumpărat de la Consignația, cu acte în regulă, puteți să le vedeți. Pentru că sînteți un cunoscător și pentru că m-ați scăpat de acești neisprăviți, care cine știe în ce mă puteau vîrî, dați-mi voie, vine el mai aproape de maior și-i șoptește ceva.

– A, nu, rîde maiorul. Mi-e imposibil să primesc, din motive pe care le vom discuta mai tîrziu. Să limpezim însă situația acestor tineri detectivi amatori cărora pare să li se fi înecat corăbiile. Trică, ia spune, e nevoie să te ducem pînă acasă și să te predăm ca pe un colet?

– Nu, tovarășe maior, șoptește Trică. Eu mă duc chiar acum, chiar dacă mă deznoadă tata în bătaie și...

– N-are să te deznoade, rîde maiorul. Și poți să-ți duci acolo și laboratorul, nu vor fi probleme, am vorbit cu tatăl tău.

– Adevărat?!

– Dați-mi voie! răbufnește cu patimă Pleșa.

– În ce vă privește pe voi, dragii mei, se întoarce spre noi maiorul, e frumos că ați vrut să dovediți adevărul, numai că v-ați vîrît cam mult într-o treabă care mă tem că putea să vă coste scump. Hai să ne imaginăm că vă descopereau după draperie! Vă imaginați cam ce putea urma?

Mă și văd alături de Dana și Trică în beciul vilei, legați fedeleș, dacă nu cumva plutind cu burțile umflate în lacul de la marginea orașului. Dana se pare că se vede la fel, pentru că se scutură, parcă ar lua-o cu frig.

– Ei bine, văd că sînteți isteți, mai mult nu vă spun, rîde maiorul. Să ne fi dat un telefon ori să fi venit să ne ziceți ce ați descoperit ar fi fost foarte bine! Ba ne-ar fi scutit și de-o alergătură în plus. Să v-apucați să faceți însă pe detectivii e o treabă care, cinstit vorbind, putea să încurce rău lucrurile.

– Dați-mi voie, domnule maior? se revoltă Pleșa. Dar nu putem lăsa nepedepsiți asemenea...

– Ei, fiind la prima abatere, zic să le permitem să meargă acasă! face indulgent maiorul.

– Nici gînd! Mai ales în ce-l privește pe acest Trică! sare ars Pleșa, ca un pirat care simte că se schimbă direcția vîntului tocmai cînd îi era lumea mai dragă. Domnule maior, a falsificat documente, diplome, cine știe dacă e la prima operațiune de acest gen! Acest derbedeu trebuie trimis acolo unde-i e locul!

– A, a, a! face maiorul de parcă l-ar fi apucat subit o durere de măsele. Ia spune-mi, Pleșa, te rog, apropo de aceste diplome! Noi nu am pronunțat **nici unul,** nici eu, nici colegul meu, nici Burlea, nici copiii cuvîntul „diplome"! Și atunci... de unde știai dumneata că „afacerea lui Burlea" se referă la documente falsificate și în mod special la diplome?

(Va urma)

ROMAN FOILETON

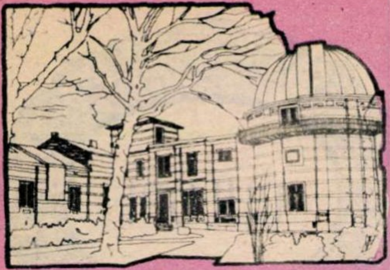

PRIMĂVARA ASTRONOMICĂ

ÎN ACEST AN,
PRIMĂVARA VINE
LA 20 MARTIE, ORA 12,04

Discut cu cercetătoarea principală Magda Stavinschi de la Centrul de astronomie și științe spațiale din București despre iminenta sosire a primăverii și mă întreb de ce glasul ei limpede și rostirea calmă îmi sună atît de cunoscute. Apoi îmi aduc aminte: am ascultat-o în repetate rînduri evocînd lumea fascinantă a stelelor în emisiunea radiofonică „Răspundem ascultătorilor".

De astă dată, astronomul Maria Stavinschi este oaspetele „Cutezătorilor".

— Cum apare în ochii unui cercetător al bolții cerești sosirea primăverii?

– Pentru astronomi, primăvara se prezintă sub forma unui buchet de... informații din cele mai diverse! Ele ne permit să calculăm fără greș data și ora precisă la care își va face apariția noul anotimp.

— Cînd vine primăvara în acest an?

– La 20 martie, ora 12,04. Anul trecut, primăvara s-a... prezentat în zorii zilei de 21 martie, ora 6,06. Diferența se datorează faptului că 1984 este an bisect, avînd 366 de zile. Începutul primăverii corespunde echinocțiului de primăvară, cînd ziua este egală cu noaptea. De la data amintită, orele de lumină cresc, zilele sînt tot mai lungi, pînă la 21 iunie, solstițiul de vară, cînd avem cea mai lungă zi a anului.

— La fel stau lucrurile pe întreaga planetă?

– Să precizăm: echinocțiului de primăvară din emisfera nordică a Terrei – emisfera noastră – îi corespunde în emisfera sudică echinocțiul de toamnă. Tot atunci la Polul Nord începe ziua polară, în care timp de șase luni Soarele rămîne deasupra orizontului, iar la Polul Sud se instaurează noaptea polară, avînd aceeași durată.

— Ce determină succesiunea anotimpurilor?

– Mișcarea de revoluție a Pămîntului în jurul Soarelui. Pe măsură ce, în cursul unui an, Terra face „un tur" în jurul Soarelui, unghiul de incidență al razelor astrului zilei se modifică. În lunile verii noastre, razele Soarelui cad sub un unghi mai mare în emisfera nordică și sub un unghi mai mic în cea sudică. Cum unghiul de incidență este mai mare, razele Soarelui parcurg prin atmosferă un drum mai scurt, ceea ce determină intensificarea radiației solare și astfel venirea anotimpului cald. Acest fenomen se datorează înclinării axei de rotație a Terrei pe planul orbitei. Dacă axa Pămîntului ar fi perpendiculară cu planul orbitei sale, razele Soarelui ar cădea pe planeta noastră sub același unghi în tot cursul anului – perpendicular la ecuator, foarte ascuțit la poli, unde ar domni o semiobscuritate continuă, deși Soarele nu ar apune practic niciodată.

— Cum e cerul primăvara?

– La data echinocțiului, putem vedea răsărind, la ora 5,37, Luceafărul de dimineață, adică planeta Venus. Cu mici variații de timp, o putem urmări în tot cursul primăverii. După 15 iunie, Luceafărul de dimineață nu mai este vizibil, Venus apărînd în chip de Luceafăr de seară, la scurtă vreme după apusul Soarelui. Marte poate fi văzut și el primăvara, cînd răsare la miezul nopții. Pe măsură ce ne apropiem de luna mai, astrul poate fi observat în tot cursul nopții. În a două jumătate a primăverii mai pot fi observați Jupiter și Saturn.

ILEANA OANCEA

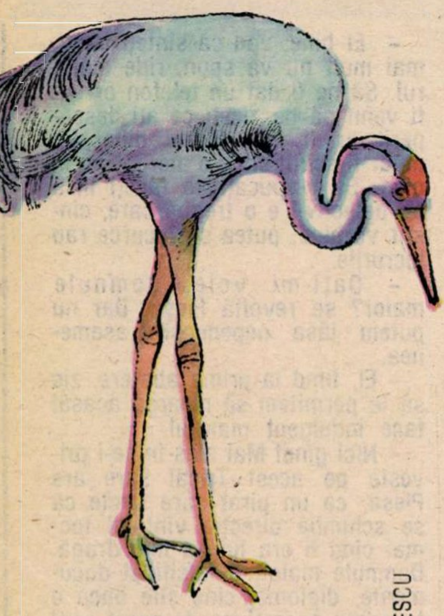

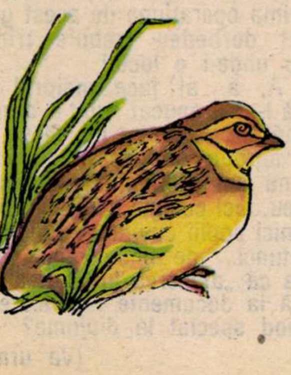

ILUSTRAȚII: OFELIA DUMITRESCU

VESTITORII ÎNARIPAȚI AI PRIMĂVERII

Cînd Soarele a topit prima zăpadă, în vîrful brazilor își fac apariția căldărașii. Așezați perechi, aripă lîngă aripă, lăsînd să li se vadă penajul roșcat de pe piept, se privesc spunîndu-și parcă: S-a dus iarna! Peste o clipă îi vezi coborînd. Duc în cioc crenguțe subțiri, cu care încep construcția cuibului.

Alți crainici ai primăverii sosesc la noi odată cu mărțișorul. Nu se tem de toanele sfîrșitului de iarnă. Veseli, neastîmpărați, apar graurii. Ca să revină acasă au străbătut un drum lung și greu. Odată sosiți, își caută vechile cuiburi părăsite în toamnă. Deseori ocupă cuiburile pentru păsări agățate în pomi de mîna voastră grijulie. Ca mulțumire, graurii vor elimina din grădina voastră dăunătorii.

Tot la începutul primăverii săgetează văzduhul primele rîndunele, se rotesc în zbor lin cocostîrcii, iar în zilele frumoase răsună cîntecul pitpalacului.

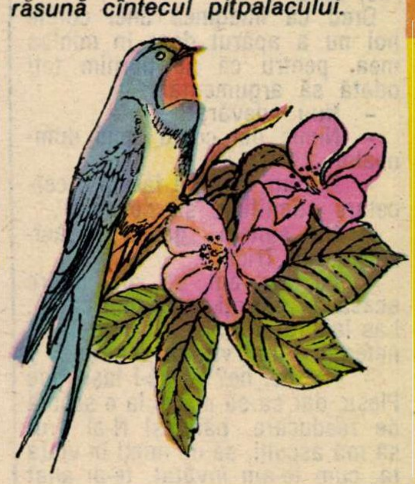

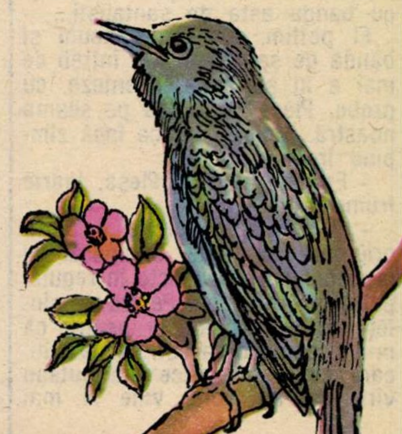

CÎTE PLANTE HRĂNESC PLANETA

În toate județele țării, semănatul este în toi. Încă din iarnă s-au luat măsuri ample pentru asigurarea în 1984 a unei recolte-record la toate culturile.

S-a remarcat că, din cele circa 300 000 de specii vegetale de pe planeta noastră, numai 1% sînt utilizate de om. 90% din cerințele alimentare ale Terrei sînt asigurate de numai o duzină de plante de cultură. Singura plantă nou introdusă în cultură din neolitic și pînă astăzi a fost sfecla de zahăr. Omul de știință britanic Donald Boulter este de părere că pînă în 10—15 ani noi plante de cultură își vor afirma calitățile, îmbogățind zestrea agricolă a Pămîntului.

Cele mai harnice

În anotimpul florilor revin la viaţă, după lunga lor hibernare, albinele, nerăbdătoare să reînceapă, harnice, culesul polenului. Prietenii lor de toate vîrstele, de la meşterii stupinelor la apicultorii cu cravată de pionieri, se pregătesc pentru noul sezon apicol. În 1984, marea familie a crescătorilor de albine va cuprinde mii şi mii de noi entuziaşti ai acestei străvechi activităţi.

O ştire mai puţin obişnuită ne vine dinspre codrii patriei şi priveşte dezvoltarea fără precedent a albinăritului în perimetrul pădurilor. În acest an, ele vor găzdui 9 300 de noi familii de albine. În 1985, numărul acestora se va ridica la 85 000. În acest scop s-a planificat plantarea suplimentară a 4 200 ha cu salcîmi, 400 ha cu tei şi alte specii melifere.

Şi o noutate de ultimă oră: la Craiova se amenajează o plantaţie de salcîmi cu înflorire tîrzie. Răspîndirea acestei specii va permite prelungirea perioadei de recoltare a polenului de către albine, cu cele mai bune rezultate pentru producţia de miere a viitorului apropiat.

ŞARADA

(2+5+3)

Prima parte-i minte valoroasă!
A doua, unealtă tăioasă!
A treia - sinonim lui „sau".
Şcolarii le au!

Nicolae Tache

Soluţie: As-cuţit-ori.

ZVON DE PRIMĂVARĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	●										
2								●			
3						●					
4			●		●			●			
5							●			●	
6						●					●
7				●				●			
8	●				●						
9			●						●		
10							●				

ORIZONTAL: 1) Însămînţările de primăvară. 2) Autorul valsului „Voci de primăvară". Arbore fructifer cu flori albe-trandafirii. 3) Zonă rurală în care s-au desfăşurat lucrările agricole de primăvară. A reînvia odată cu natura, primăvara (fig.). 4). Nota şase. La revedere. Munte în insula Chios. 5) Ploaie torenţială de scurtă durată (pl.). Din aer! 6) În primăvara vieţii. Pulbere fină. 7) Element de compunere cu sensul „floare". Întreprinderea de administraţie locativă (abr.). Cadru ad-hoc pentru un concert. 8) Fir. Îşi îmbracă haina verde în primăvară. 9) Oprescu Kiru. Prier. În lume! 10) „Cîntăreaţă dulce-n grai" la sărbătoarea primăverii. Remarcabil pictor şi grafician român (1881—1958), de la care ne-a rămas o fermecătoare pînză intitulată „Primăvara".

VERTICAL: 1) Cultură de masă în premieră. Îşi numără vîrsta în primăveri. 2) Creatorul baletului „Sărbătoarea primăverii". 3) Epoca glaciară. A ţine... anagramat. 4) Trecut de primăvara vieţii. Din an în an. 5) Varietate de struguri. Staţie radio intermediară (abr.). A început ploaia! 6) Nedelcu Sorin. Deasupra. Astringentă. 7) Aceasta (pop). Nelipsită din recuzita primăverii. 8) Măsură agrară din primăvară! Sufix multiplicativ. 9) Necesară creşterii plantelor. 10) Emisiune solară, Făclie. 11) Floare de culoare violetă, albă sau galbenă, numită şi stînjenel (pl.). Sită.
DICŢIONAR: ZAS, ENTI, PLI.

PRIMA DEZLEGARE

SCARTUL

Scartul este un joc de origine italiană şi constă în eliminarea uneia sau mai multor litere dintr-un cuvînt-bază în aşa fel încît cuvîntul-soluţie să aibă un sens cu totul nou şi de sine stătător.

Reguli de compunere: Nu se admite eliminarea literei iniţiale sau finale a cuvîntului-bază. Acest cuvînt este definit în versuri sau redat printr-o imagine. Cele mai valoroase sînt scarturile în care din cuvîntul-bază se elimină o singură literă.

Să luăm două exemple : dacă din cuvîntul-bază PERSOANE eliminăm litera S, obţinem PEROANE. Dacă din cuvîntul ECLIPSĂ extragem litera C, obţinem soluţia ELIPSĂ.

Scartul redat printr-o imagine (reprezentînd cuvîntul-bază) se numeşte şi scart ilustrat. Imaginea se citeşte direct şi nu se interpretează enigmistic. Din cuvîntul reprezentat de imagine se extrage litera indicată alături de ilustraţie sau în interiorul acesteia. Această literă este indicată în cheie prin „O". Titlul sugerează soluţia problemei. Atît titlul cît şi cheia se vor referi întotdeauna la cuvîntul-soluţie.

Cheia este formată din semnele X corespunzătoare literelor cuvîntului-bază, redat în imagine. O indică litera care se va elimina din acest cuvînt în vederea obţinerii soluţiei jocului. Iată şi un exemplu de scart ilustrat:

MOBILĂ

(Scart: XXXOOX)

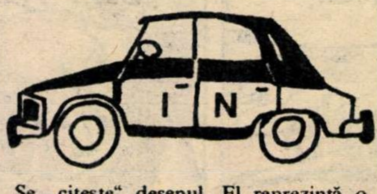

Se „citeşte" desenul. El reprezintă o MAŞINĂ, cuvînt format din şase litere. În cheie ele apar astfel: X = literele care rămîn; O = literele care se elimină. Prin eliminarea literelor I şi N obţinem cuvîntul MASĂ.

Un alt tip de scart este cel anagramat. El se prezintă tot sub formă ilustrată, dar se deosebeşte de scartul simplu prin faptul că, după extragerea literei indicate la cheie cu 0, literele rămase se anagramează (se amestecă), obţinîndu-se un cuvînt-soluţie sugerat de titlu.

DIN CHIMIE

(Scart anagramat: XXXOXXXX)

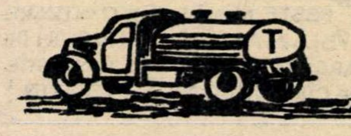

Imaginea sugerează O CISTERNĂ, care are inserată litera T, literă însemnată la cheie prin O. Această literă se elimină, iar literele rămase se amestecă pînă se obţine un cuvînt din domeniul sugerat de titlu. Acest cuvînt-soluţie este: ARSENIC (CISTERNĂ —T).

Un alt exemplu:

LINIŞTITĂ

(Scart anagramat: XXXOXX)

Se „citeşte" imaginea, avînd ca rezultat cuvîntul CĂMILĂ. Din cuvîntul-bază se extrage litera I indicată şi la cheie prin O. Anagramîndu-se literele rămase, obţinem cuvîntul indicat în titlu: CALMĂ (se poate obţine şi soluţia CLAMĂ, dar ea contrazice titlul!).

În final dezlegaţi un scart anagramat.

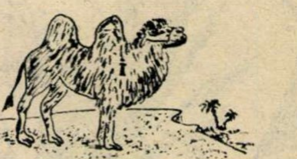

CECURI ŞCOLARE

(Scart anagramat: XXXXXXOX)

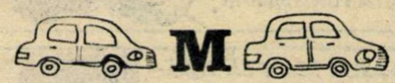

Venera Popescu

O nouă acţiune-surpriză!

Sub genericul "Sărbătoare în detaşament", tot mai mulţi cititori ne scriu în ultima vreme despre aniversarea zilei de naştere a colegilor lor, moment trăit cu deosebită căldură şi emoţie în detaşament, în familie, între prieteni. La sugestia multora dintre voi, şi revista "Cutezătorii" vrea să ia parte la asemenea sărbători. Cum?

Publicînd în fiecare lună cîte două pagini realizate de voi, dragi cititori, sub genericul: "La mulţi ani, dragi cutezători!"

Trimiteţi-ne din vreme (cu 4-5 săptămîni înainte) fotografiile celor pe care doriţi să-i felicitaţi astfel, însoţite de relatarea faptelor pentru care-i îndrăgiţi şi-i apreciaţi. Nu uitaţi să le indicaţi adresa şi... data naşterii!

Aşadar, scrieţi-ne despre fraţii, prietenii, colegii voştri pe care-i vom sărbători împreună. Pentru cei pe care doriţi să-i sărbătorim în luna aprilie, trimiteţi-ne corespondenţele voastre pînă la data de 31 martie. Menţionaţi pe plic - alături de adresa redacţiei - şi genericul: "La mulţi ani, dragi cutezători!"

Cutezătorii

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 Bucureşti.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

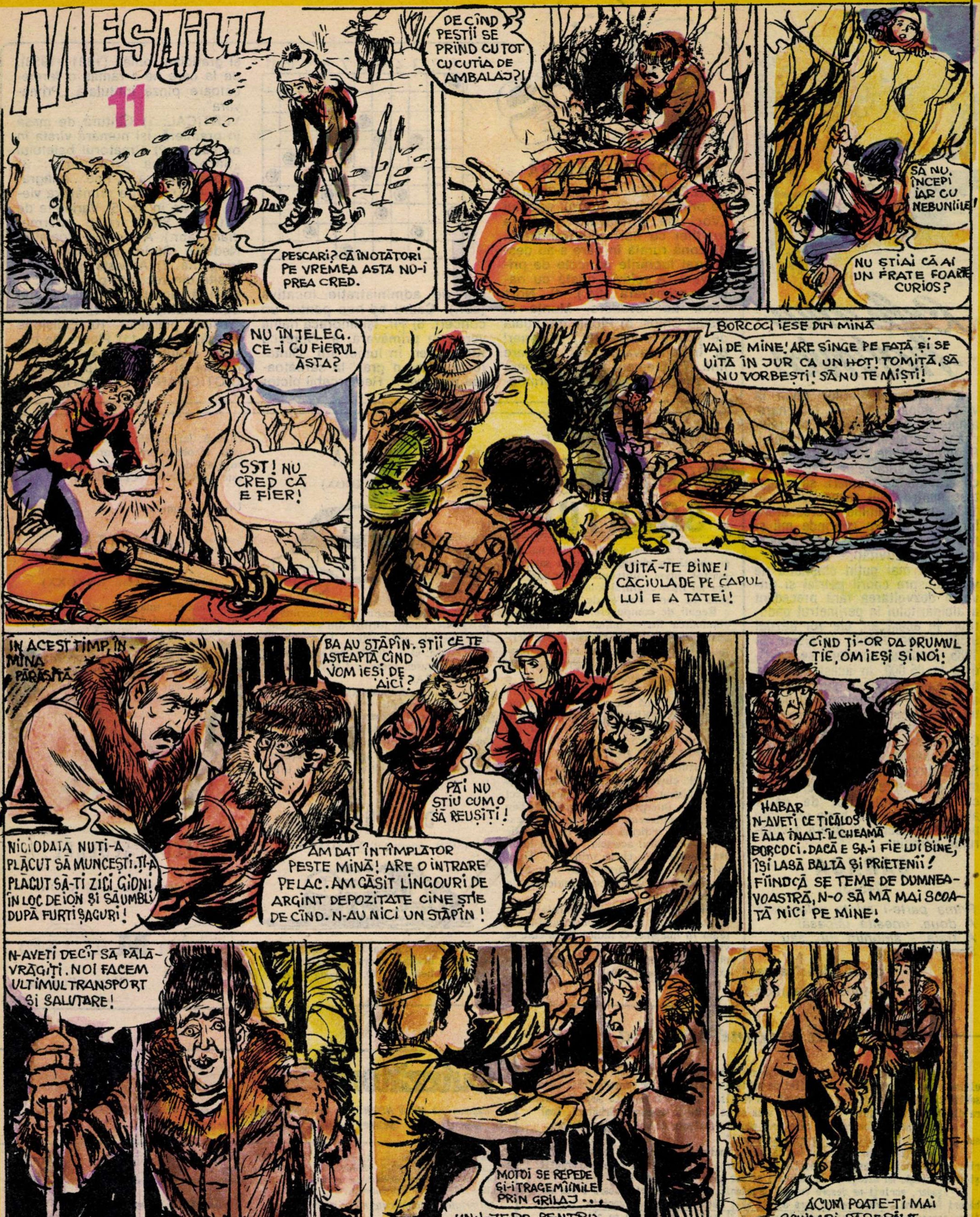
MESAJUL
11
PESCARI? CĂ ÎNOTĂTORI PE VREMEA ASTA NU-I PREA CRED.
DE CÎND PEȘTII SE PRIND CU TOT CU CUTIA DE AMBALAJ?!
SĂ NU ÎNCEPI IAR CU NEBUNIILE!
NU ȘTIAI CĂ AI UN FRATE FOAR CURIOS?
NU ÎNȚELEG. CE-I CU FIERUL ĂSTA?
SST! NU CRED CĂ E FIER!
BORCOCI IESE DIN MINĂ
VAI DE MINE! ARE SÎNGE PE FAȚĂ ȘI SE UITĂ ÎN JUR CA UN HOȚ! TOMIȚĂ, SĂ NU VORBEȘTI! SĂ NU TE MIȘTI!
UITĂ-TE BINE! CĂCIULA DE PE CAPUL LUI E A TATEI!
ÎN ACEST TIMP, ÎN MINA PĂRĂSITĂ
NICIODATĂ NU ȚI-A PLĂCUT SĂ MUNCEȘTI. ȚI-A PLĂCUT SĂ-ȚI ZICI GIONI ÎN LOC DE ION ȘI SĂ UMBLI DUPĂ FURTIȘAGURI!
BA AU STĂPÎN. ȘTII CE TE AȘTEAPTĂ CÎND VOM IEȘI DE AICI?
PĂI NU ȘTIU CUM O SĂ REUȘIȚI!
AM DAT ÎNTÎMPLĂTOR PESTE MINĂ! ARE O INTRARE PE LAC. AM GĂSIT LINGOURI DE ARGINT DEPOZITATE CINE ȘTIE DE CÎND. N-AU NICI UN STĂPÎN!
CÎND ȚI-OR DA DRUMUL ȚIE, OM IEȘI ȘI NOI!
HABAR N-AVEȚI CE TICĂLOS E ĂLA ÎNALT. ÎL CHEAMĂ BORCOCI. DACĂ E SĂ-I FIE LUI BINE, ÎȘI LASĂ BALTĂ ȘI PRIETENII! FIINDCĂ SE TEME DE DUMNEAVOASTRĂ, N-O SĂ MĂ MAI SCOATĂ NICI PE MINE!
N-AVEȚI DECÎT SĂ PĂLĂVRĂGIȚI. NOI FACEM ULTIMUL TRANSPORT ȘI SALUTARE!
MOTOI SE REPEDE ȘI-I TRAGE MÎINILE PRIN GRILAJ..
UNU-ZERO PENTRU MINE!
ACUM POATE-ȚI MAI SCHIMBI PĂRERILE, DOM' BORCOCI!

(Va urma)

Cutezătorii

12

JOI, 22 MARTIE 1984,
ANUL XVIII (Nr. 859)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PREȘEDINTELUI ȚĂRII

Creații ale pionierilor și școlarilor primite la redacție în cadrul concursului „EROICA '84."

Cunosc un om

Cunosc un om
cu nume românesc,
cu glas de doină
și privirea clară,
cunosc un om
ce vine dintre oameni
ales de ei,
iubit de țară,
purtînd istoria pe umeri.
Copiii țării, fără număr,
în el își au ocrotitorul.
Veghindu-ne copilăria,
El scrie țării viitorul!

Loredana Flondor,
Cenaclul Casei pionierilor
și șoimilor patriei, Iași

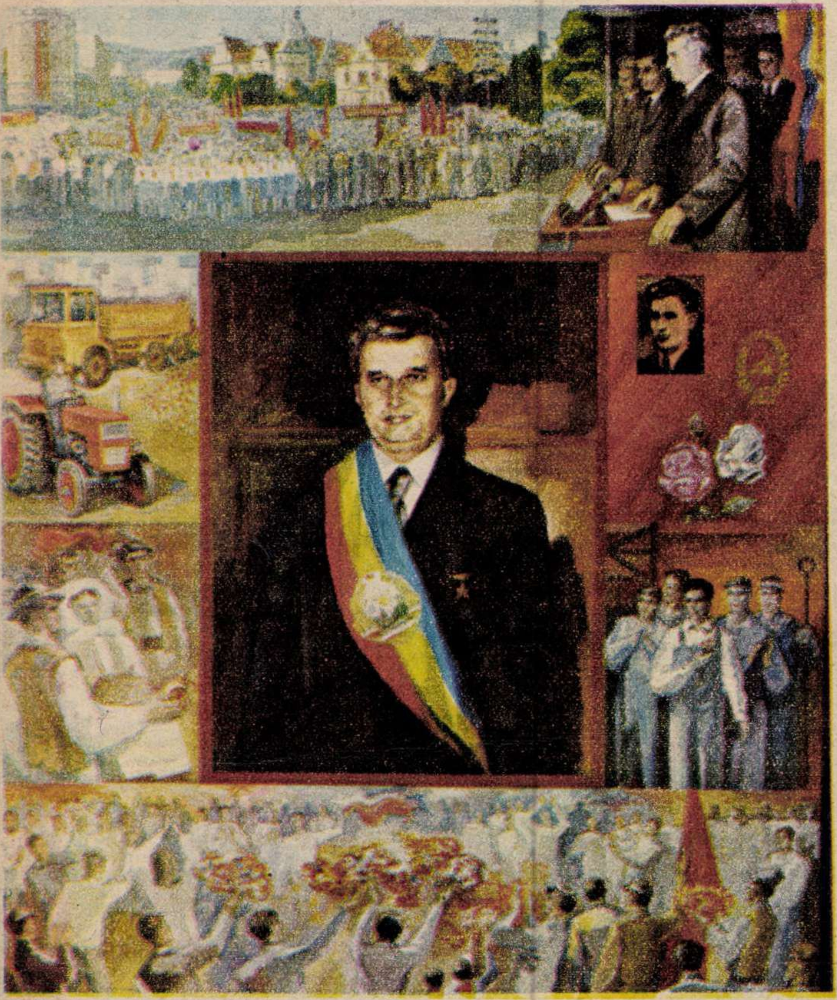

DRAGOSTE ŞI RECUNOŞTINŢĂ

În această zi aniversară, gîndurile noastre de copii, ale purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor de la porțile Deltei Dunării, se îndreaptă cu emoție, cu încredere și nespusă dragoste către cel mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai drag părinte al tuturor copiilor patriei.

Vă mulțumim cu profundă dragoste și recunoștință, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru minunatele condiții de viață pe care le-ați creat tinerei generații a țării, pentru copilăria noastră fericită, pentru activitatea neobosită, prodigioasă pe care o desfășurați în vederea înlăturării primejdiei unui război nuclear, a salvării cauzei păcii pe întregul Pămînt.

Simțămintele împărtășite cu acest prilej sărbătoresc m-au îndemnat să le exprim în „Gînd de copil": „Senin de primăvară/ Gînd de copil – freamăt de dragoste/ Către sufletul patriei/ Vibrînd... În anii de lumină/ Lujer de floare/ Înălțîndu-se liber/ S-asculte imnul ciocîrliei/ În Epoca NICOLAE CEAUȘESCU/ Anii de lumină/ Pe plaiul strămoșesc!"

Claudia Luchian,
clasa a VI-a B,
Liceul „Spiru C. Haret", Tulcea

Președintelui nostru iubit

În grele lupte încercat
La școala unei mari istorii
Un demn și ne-nfricat bărbat
Se află azi în fruntea țării.

Cîrmaci între cîrmacii lumii,
Erou slăvit între eroi,
Noi vă iubim, părinte-al păcii,
Ctitor al vieții noastre noi.

În anii-aceștia de lumină,
Trăim, muncim, visăm frumos,
Să fie țara o grădină
Și-un tărm de pace luminos.

Monica Neaga,
Școala generală nr. 1, Roșiori de Vede

Imn de mulțumire

În clipele acestea de scumpă sărbătoare
Cînd visul ne e faptă sub zodia-nălțării,
Din inimi ne-ntinate și minți cutezătoare
Un imn de mulțumire aducem astăzi Țării.

Un imn de mulțumire asemeni se cuvine
Partidului, în frunte cu Omul veșnic treaz,
Veghind la fericirea și liniștea de mîine,
Veghind la bunăstarea poporului de azi.

Ni-i dragă pacea-n lume, cum ne e dragă glia,
Prin ochii noștri limpezi respiră viitorul,
Avem același suflet cu țara – România,
Ne stă în față falnic și drept – Conducătorul!

Mugur Cozmei,
Suceava

S-a înălțat Luceafărul

S-a înălțat Luceafărul în zori
Cînd gînduri mari ne răscoleau ființa
Lumina lui pătrunsă printre noi
Ne-a învățat iubirea și credința.

Urmăm neabătut același drum
Cu-același crez în inimă și minte
Sînt chezășie anii mei de-acum
Spre fiul drag al țării, al nostru Președinte.

S-a înălțat Luceafărul în zori
Din suflet de român din Scornicești,
Ne luminează drum spre viitor
Luceafărul gîndirii românești.

Doina Adriana Stan,
Casa pionierilor și șoimilor patriei Galați,
Cenaclul literar „Mihai Eminescu"

CĂLDURA DRAGOSTEI NEȚĂRMURITE DIN INIMILE NOASTRE DE COPII

Părinte drag

Pe fruntea lui îngîndurată
Străluce raza noului destin.
Şi patria întreagă-i poartă
Lumina gîndului spre anii care vin.

Cuprins de dragoste pentru copiii țării
Gîndul său se-nalță spre sublim;
În pace şi deplină unitate
Ne-ndrumă să învăţăm şi să muncim.

Paul-Ilie Timiș,
clasa a VII-a, Școala generală nr. 8,
Cenaclul literar „Tricolorul",
Tîrgu Mureș

Partidului

Partidule iubit şi drept,
Şi-atît de plin de vitejie,
Pe vremuri ai luptat şi-ai scos
Părinţii noştri din robie.

Pe comuniştii ce-au căzut
Şi au stropit cu sînge glia,
Nu-i vom uita nicicînd, căci ei,
Ne-au apărat copilăria.

Ei s-au jertfit, ca noi acum
Să creştem sănătoşi şi tari,
Să apărăm pămîntul ţării
Şi să fim veşnic temerari.

Să iubim pacea, libertatea,
Şi tot ce-i bun să-mprospătăm,
Spre culmea fericirii noastre
Prin muncă dîrză să urcăm.

Îţi ocroteşti cu drag copiii,
Ca un părinte iubitor,
Le-oferi bucurii în viaţă
Şi-ncrederea în viitor.

Veronica Iatan,
clasa a V-a D,
Școala generală nr. 117, București

Inimă a patriei fierbinte

Cînd spun PARTID
înţeleg CEAUŞESCU,
iubitul conducător,
inimă a patriei fierbinte
pe care îl urmăm acum şi-n viitor
precum deviza spune
mereu: Tot înainte!
Cînd spun PARTID,
văd clarul drum de pionier,
Văd faptele de aur, note bune,
cravata mea de foc încă o dată
înaltul jurămînt parcă-l depune.

Carmen Gabriela Calmuschi,
Școala generală nr. 10, Onești

Conducătorului nostru

Din veacuri nesfîrşite
De luptă şi furtună,
Aţi înălţat în slavă
A patriei cunună.

Şi ţara vă urmează
Spre glorioase culmi
Spre ani de măreţie
Ai comunistei lumi.

Viteaz şi bun părinte
Ne sînteţi ţel şi steag
Şi vă dorim, cu ţara,
Mulţi ani, părinte drag!

Melania Degeratu,
clasa a IV-a B,
Școala generală nr. 1,
Roșiori de Vede

Urcuş

Cutezători urcăm spre viitor
Urmîndu-ne partidul, drag părinte,
Sub steagul roş şi steagul tricolor
Avem un singur sens: tot înainte!

Acasă, şi la şcoală, şi-n uzină,
Cu dragoste sîntem înconjuraţi,
Din cărţi, din viaţă adunăm lumină
Şi-i sîntem ţării fiii devotaţi.

Ca brazii de pe culmile semeţe
Noi creştem pe al patriei meleag,
Urcăm spre un tărîm de frumuseţe
Cu tot ce-avem în vatra sfîntă drag.

Cătălin Ionescu, clasa a V-a,
Cenaclul literar „Petale de lumină",
Școala generală nr. 29, Galați

Casa ţării

E o fereastră acolo mereu luminată
Şi un om de seamă care ne veghează
Fiecare clipă – flacără ce arde
Şi ne ţine tîmpla peste gînduri trează.

E o fereastră acolo – ochi care priveşte,
Gînd lucid, înalt şi înţelept
Peste casa ţării unde ctitor este
Cel dintîi al nostru mare arhitect.

Lorelei Carmen Mihai,
clasa a VI-a D,
Școala generală nr. 29, Bacău

CREȘTEM ȘI ÎNVĂȚĂM LA

ÎNVĂŢĂTURA — UN TEZAUR PENTRU FIECARE

Principala îndatorire patriotică a fiecărui pionier este aceea de a învăţa. Detaşamentul clasei a VIII-a B, de la Şcoala generală nr. 2 din Tîrgovişte, cunoaşte foarte bine această prevedere şi toţi membrii săi sînt fruntaşi la învăţătură. În anul şcolar trecut, din cei 36 de pionieri, cîţi sînt în detaşament, 24 au absolvit cu media generală peste 8,50 şi, bineînţeles, toată clasa a obţinut promovabilitatea de sută la sută.

În actualul an şcolar, succesele la învăţătură continuă să fie elocvente. Aici învaţă pionierii Cristina Săvoiu (comandanta detaşamentului), Sînziana Dimancea, Bogdan Suceavă, Oana Savin, Mihai Stan, Oana Rotaru, Daniela Voicu, Claudia Zamşa, Elena Petre şi alţii care, de regulă, au numai note de 9 şi 10... pe linie!

- Cred că aceste succese, ne mărturiseşte Bogdan Suceavă, se datorează stilului nostru de muncă. Spun acest lucru, fiindcă noi, „bătrînii" gimnaziului, cum s-ar zice, am reuşit să cîştigăm o experienţă. Dar am observat că sînt colegi, mai mici de ani, care consideră că secretul învăţăturii ar consta în „cantitate".

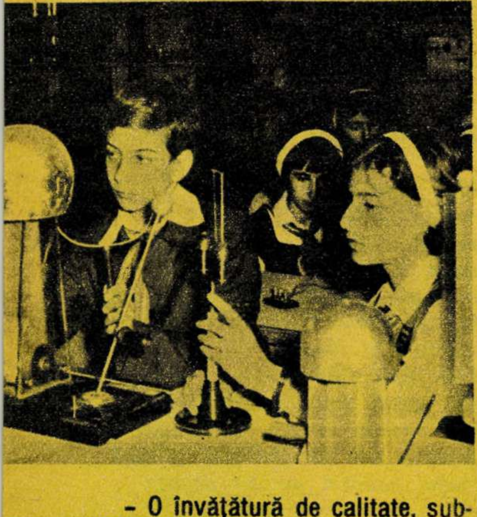

- O învăţătură de calitate, subliniază Adrian Atanasiu, nu constă într-o memorare mecanică de cifre şi date... Trebuie să înveţi logic, făcînd legătura între idei, efortul la învăţătură să decurgă raţional, să cauţi noi valenţe, noi rezolvări ale problemelor, să fii într-o sete continuă de cunoaştere.

- Am avut mai multe discuţii în adunările noastre dedicate învăţăturii, ne spune Manuela Mirea despre modul cum putem obţine rezultatele dorite. Am ajuns mai întîi la concluzia că rezultatele respective se obţin şi ca urmare a unui studiu perseverent din anii precedenţi.

- Învăţătura înseamnă continuitate, intervine din nou Adrian. Încă din clasele primare trebuie să cauţi să-ţi formezi o metodă proprie de învăţare, să ştii să înveţi, pentru a ajunge să stăpîneşti în clasele cursului gimnazial „arta sistematizării", adică să ştii cum să-ţi însuşeşti cunoştinţele astfel încît acestea să rămînă în tezaurul cunoştinţelor fiecăruia pentru toată viaţa.

- Ne-am preocupat, de asemenea, în adunările noastre, continuă Manuela, de modalităţi de sporire a studiului individual sub raport calitativ, prin înarmarea cu noi tehnici de studiu, cum sînt fişele personale de lectură, la literatura română, rezolvarea de probleme din Gazeta matematică, contribuţia adusă la mărirea numărului de cititori înscrişi la biblioteca şcolară şi judeţeană (noi reuşim, de pildă, fiecare, să citim zece cărţi recomandate facultativ pe trimestru).

- În aceeaşi ordine de idei, completează Oana Savin, trebuie să amintim şi de „Dicţionarul vorbit" - care constă în dezbateri pe marginea unor termeni cu rezonanţă în conştiinţa noastră: Patrie - patriotism, cutezanţă revoluţionară, demnitate, modestie, cinste.

- Au existat şi neîmpliniri în efortul vostru?

- Noi le considerăm „incidente" cu rolul unui „semnal de alarmă", menţionează Sînziana Dimancea. O notă mai mică nu trebuie să însemne o înfrîngere, un motiv de descurajare, ci un avertisment care să te pună în acţiune...

- Un exemplu de a gîndi şi acţiona în acest fel ni l-a dat Oana Rotaru, care a reuşit să obţină un trofeu: unicul 10 din clasă la o lucrare de control la gramatică, observă Bogdan.

- E-adevărat, ne mărturiseşte Oana, fiind ascultată, într-o zi, la tablă, m-am încurcat la conjuncţii, deşi credeam că le ştiu foarte bine. Şi am luat doar nota 8. Atunci mi-am verificat cunoştinţele, nu m-am lăsat. Zecele amintit a fost grăitor; mi-am dat seama că de data aceasta învăţasem temeinic.

- ...Sînt multe de spus despre cheia succeselor şi despre şirul realizărilor acestor pionieri cutezători, despre participarea lor la marile acţiuni pionierești, la olimpiade, în cercurile ştiinţifice ale şcolii.

- Contează foarte mult, conchide la sfîrşitul dialogului nostru comandanta detaşamentului, că sîntem un detaşament strîns unit. Că am pornit de la început bine, chiar dacă astăzi, ceea ce am realizat în clasele mai mici ni se pare „puţin". Am pornit de la acest efort tineresc la mai mult. Şi sîntem într-o ascensiune continuă, pregătindu-ne astfel pentru viitoarea noastră activitate de utecişti.

Învăţătura este pentru noi un ideal nobil, însufleţitor.

Aceştia sînt pionierii cutezători, care fac totul pentru a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa, pentru a se pregăti neprecupeţit, cu deplină responsabilitate, pentru viaţă.

MARGARETA MICU

HARNICI ŞI GOSPODARI

Asemenea tuturor copiilor ţării, noi, pionierii de pe meleagurile gălăţene, creştem în cultul muncii, aducîndu-ne contribuţia la înfrumuseţarea şi buna gospodărire a şcolilor, a localităţilor în care trăim, răspunzînd întotdeauna cu dragoste şi entuziasm acolo unde obştea are nevoie şi de sprijinul nostru.

Cine poposeşte chiar şi pentru cîteva ore la Lieşti, îşi poate da imediat seama că, şi la noi, munca este privită de întreaga suflare a comunei ca o nobilă îndatorire de onoare. Ne preocupăm în permanenţă de formarea şi consolidarea unor frumoase deprinderi de muncă pentru a duce mai departe, cu cinste, tradiţiile de hărnicie ale părinţilor. Astfel, prind viaţă luminoasele îndemnuri adresate nouă, copiilor, de către cel mai iubit prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** de a învăţa şi a munci cu temeinicie, pentru a fi cît mai bine pregătiţi pentru viitor.

Aproape că nu există domeniu al muncilor gospodăreşti din comuna noastră în care să nu-şi facă simţită prezenţa şi pionierii. În fiecare anotimp ne propunem să realizăm cîte ceva care să ne bucure şi prin care să facem cinste cravatei roşii cu tricolor.

Sutele de pomi fructiferi care străjuiesc şoseaua ce trece prin comună şi leagă municipiul Galaţi de Tecuci sînt plantaţi de noi, şi tot noi ne ocupăm de îngrijirea lor, aşa cum ne îngrijim şi de înfrumuseţarea spaţiilor verzi ale localităţii. Cînd vine primăvara, o efervescenţă activitate începe pretutindeni. În serele şi solariile de la şcolile generale nr. 1 şi 2 lucrează în aceste zile toţi copiii. Mii de răsaduri de legume şi flori sînt îngrijite cu pricepere de către ei, aşa cum au făcut de altfel şi în livezile de pomi fructiferi ale şcolilor, unde tăierile de rodire şi alte munci specifice anotimpului au şi fost încheiate.

Vorbind despre muncă, despre dorinţa ca faptele noastre să fie cît mai folositoare, reamintim de preocuparea pe care o avem – de a folosi cît mai bine fiecare palmă de pămînt şi de a ne iniţia într-un

ȘCOALA IUBIRII DE PATRIE

domeniu precum acela al creșterii animalelor. În fiecare an, sutele de pionieri din comuna noastră se întrec pe loturile școlare pentru a obține recolte de legume, zarzavaturi și furaje. Ca ajutoare de nădejde ale cooperatorilor, participăm bucuroși și la diferite activități în agricultură. Anul trecut, de pildă, cînd în timpul verii cultura de sfeclă a avut de suferit de pe urma secetei, toți pionierii au răspuns prezent la întreținerea unei suprafețe de 15 hectare. Detașamentele s-au întrecut între ele atît la transportarea apei, cu atelajele C.A.P., din rîul Bîrlad cît și la repartizarea acesteia pe întinderile cultivate cu sfeclă. Nimeni n-a lipsit de la această acțiune. Cu toții am muncit bine, convinși fiind de utilitatea muncii noastre. Și am fost foarte bucuroși atunci cînd tovarășul primar al comunei ne-a adresat felicitări.

Acum noi, pionierii celor patru școli din comuna Liești, ne concentrăm forțele spre două domenii pe care le considerăm deosebit de importante: creșterea numărului de animale mici - iepuri și păsări - din fermele noastre și înființarea unei stupine. Facem intense pregătiri pentru reluarea unei acțiuni, ce se repetă în fiecare primăvară, menită să protejeze natura înconjurătoare. Ca toți copiii și mai ales aceia din mediul rural, și noi ne preocupăm de ocrotirea naturii. Fiecare unitate are în grijă un sector al vechiului curs al rîului Bîrlad, precum și o porțiune din plantația de salcîmi menită să stabilizeze dunele de nisip de la marginea localității.

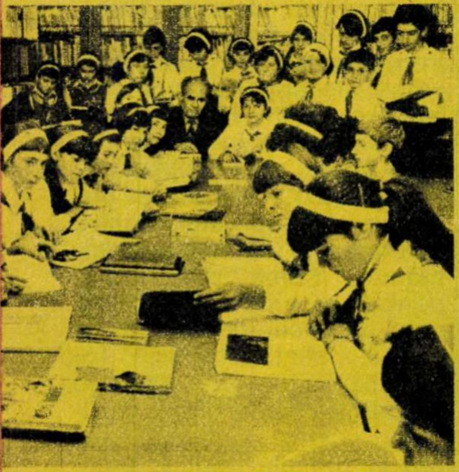

Peste cîteva zile vom și porni din nou la curățirea celor două maluri ale Bîrladului, pentru ca și acolo vegetația să crească din belșug.

Pretutindeni muncim cu entuziasm și dăruire fiindcă știm că numai astfel ne putem forma deprinderi gospodărești trainice, așa cum au părinții și toți locuitorii meleagurilor noastre.

MIOARA SĂNDICĂ,
Școala generală nr. 2 Liești,
pionier locțiitor al președintelui
C.N.O.P.

ALEASA FLOARE A PRIETENIEI

Cînd luminile s-au stins și cortina a fost ridicată, în sala de spectacole, arhiplină, a Casei de cultură s-a auzit un murmur de uimire. Pe scenă se aflau doar elevii unei clase. O clasă obișnuită cu băieți și fete de 11–12 ani, îmbrăcați școlărește, cu figuri serioase, pline de importanță. „Ce-or avea de gînd?" se întrebau curioși invitații - fruntași la învățătură -, în cinstea cărora se organizase serbarea.

...Au trecut cîteva luni de-atunci și încă tot se mai vorbește despre succesul repurtat de cei 39 de... copii apreciați nu numai pentru programul în sine, dar și pentru faptul că ei înșiși realizaseră textul, decorurile, costumele, punerea în scenă. De altfel, chiar ideea acestui „dar" oferit elevilor harnici tot ei o avuseseră. Ambițioși - ca în tot ceea ce își propuneau să întreprindă -, luaseră și de data aceasta totul foarte în serios. Așa că, timp de aproape... jumătate de an pregătirile nu conteniseră!

De fapt, nu doar despre acest lucru ne-am propus să vă povestim, în legătură cu pionierii clasei a șasea de la Școala generală nr. 23 din Ploiești.

— Pot fi, oare, 39 de copii la fel de buni prieteni cu toții? i-am întrebat.

- La noi așa este. Deci este posibil, ne-a răspuns fără să stea pe gînduri Magdalena Dobre, comandanta detașamentului.

- Și nu vă supărați niciodată între voi?

- Nu, aceasta nu putem s-o spunem. Mi-aduc aminte...

Magdalena începe să povestească despre unele necazuri, nu înainte însă de a ne atrage atenția că aceasta „a fost odată", pe cînd Iulianei Ioniță îi plăcea să se joace prea mult, lui Codruț Băcanu nu-i scăpau meciurile de fotbal de pe terenul din parc, iar Costin Mihai „sărea" uneori cu ușurință peste unele lecții la istorie. Atunci cei doi gemeni, Gabriel și Bogdan Toma, s-au arătat printre cei mai intransigenți, dîndu-l mereu de exemplu pe Gabriel Dumitrescu, colegul lor care și la școală și acasă - unde mai are opt frați - este deosebit de harnic. Învață foarte bine, dar își face timp să se ocupe și de frățiorii mai mici. Apoi Gabriela Sterescu. Și ea mai are trei surori de care adesea trebuie să aibă grijă. O face cu multă plăcere, dorindu-și să devină, cînd va fi mare, învățătoare. Și exemplele bune și frumoase puteau fi extinse la toți ceilalți membri ai detașamentului. Așa că Iuliana, Codruț și Costin n-au avut încotro și au trebuit să i se alăture în toate eforturile lui de permanentă autodepășire. Acum în clasa lor rar se mai rătăcește cîte o notă sub 7 și atunci se declanșează o adevărată alertă. „Cum s-a întîmplat? Ce n-ai înțeles? Vrei să-ți explicăm?..." se arată neliniștiți, dar și gata să-i sară cu toții în ajutor celui în cauză. Cătălina Radu este prietena șoimilor patriei de la Grădinița nr. 43 și comandant-instructor la o grupă. De aceea, ori de cîte ori reușește să organizeze și să pună bine la punct o activitate cu cei mici, își invită și colegii să asiste. De altfel, împreună, toți cei 39 de prieteni, se află și pe terenul de sport chiar dacă numai unul dintre ei participă la vreo competiție. Poate că de aceea, datorită încurajărilor lor, Nicoleta Raita, care este și comandanta unității, a reușit să ocupe primul loc pe municipiu la atletism în Cupa speranțelor. Și tot datorită frumoasei ambiții de ridicare a prestigiului detașamentului lor și chiar a școlii echipa lor de dans modern s-a situat pe primul loc în confruntarea pe județ, la Festivalul național „Cîntarea României". S-ar putea spune deci că într-un detașament unit, cu pionieri dîrji și hotărîți - asemeni celui al copiilor prahoveni pe care i-am cunoscut - floarea prieteniei înflorește în fiecare zi tot mai frumoasă.

ELENA MĂNESCU

EROUL ROMÂNIEI:
NICOLAE CEAUŞESCU

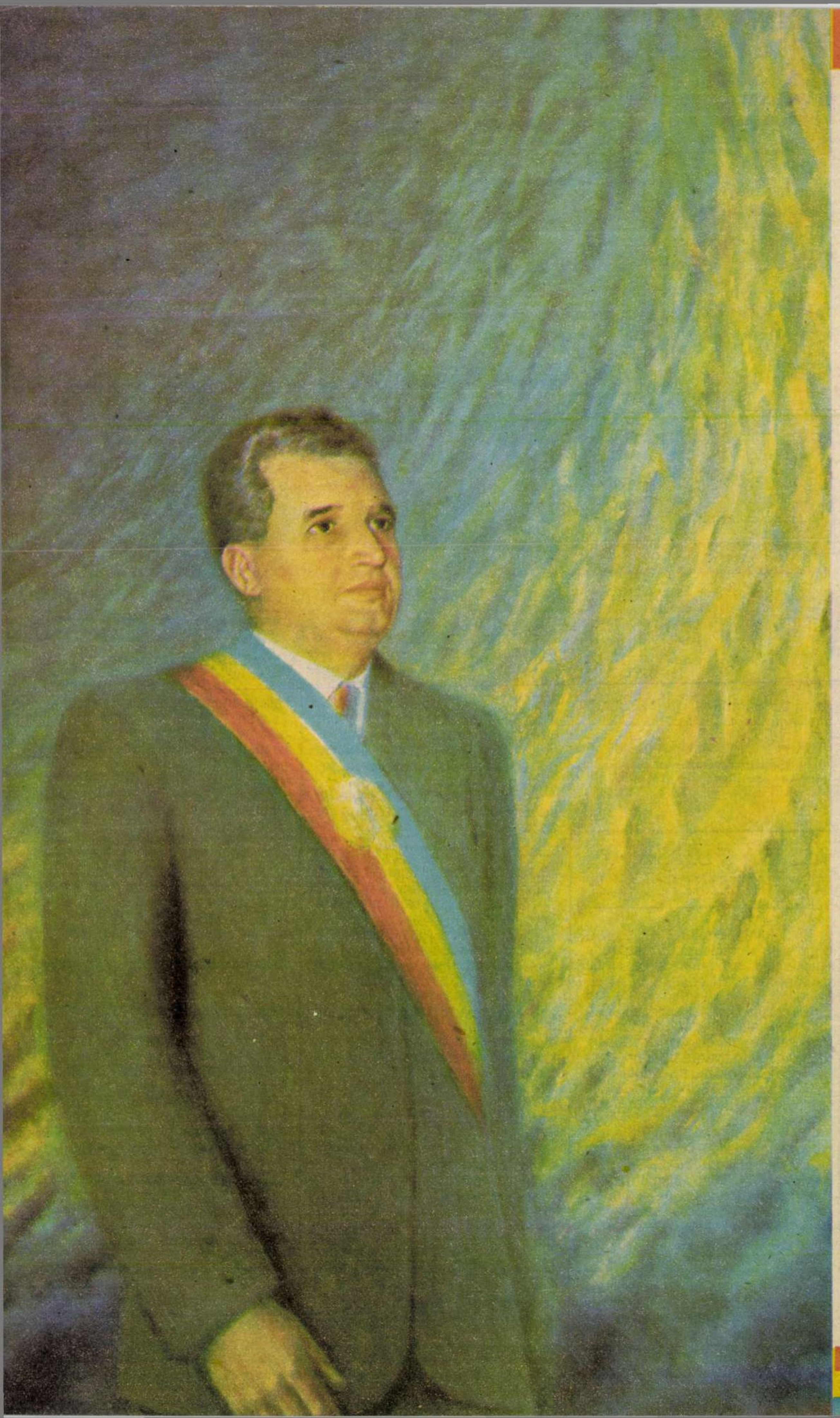

Pictură de Sabin Bălașa.

A intrat în firea lucrurilor ca, din timp în timp, popoarele să-și îndrepte privirea pe drumul străbătut de ele prin vreme, pentru a putea astfel înțelege mai deplin ce anume a impulsionat mersul lor înainte spre ținta visată. Pentru poporul român un asemenea prilej de retrospectivă a drumului străbătut îl constituie împlinirea, în acest martie de lumină, a 10 ani de cînd, exprimînd voința unanimă a întregii națiuni, Marea Adunare Națională, forul legislativ suprem al țării, a ales prin vot entuziast pe **întîiul Președinte al României — tovarășul Nicolae Ceaușescu.**

Semnificînd un moment înălțător în istoria contemporană a țării, votul de la 28 martie 1974 al Marii Adunări Naționale dădea expresie unor sentimente trăite plenar de întreaga noastră națiune — sentimentele de înaltă stimă și prețuire cu care toți cetățenii patriei îl înconjură pe alesul fiu al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. Stimă și prețuire pentru viața sa exemplară de revoluționar patriot, întruchipînd cele mai alese virtuți ale poporului. O viață care este în întregul său trăită la cotele înalte ale dăruirii totale, pentru binele țării, pentru interesele supreme ale poporului, pentru libertatea și demnitatea României. Stimă și prețuire pentru o biografie eroică, pentru deceniile multe în care s-a aflat statornic în focul bătăliilor purtate sub purpuriile flamuri ale partidului nostru comunist, mereu în primele rînduri, acolo unde lupta este mai grea.

Biografia sa exemplară încorporează fundamentale contribuții la derularea unor momente de istorie contemporană care vor rămîne de-a pururi gravate cu litere de aur în analele patriei, în filele cărții de istorie: de la ampla mișcare de solidaritate, organizată de partid, cu conducătorii eroicelor lupte proletare din ianuarie-februarie 1933, la dîrza împotrivire a forțelor democratice, patriotice, în frunte cu partidul comunist, față de pericolul ascensiunii fascismului spre putere; de la marile demonstrații antifasciste și antirăzboinice de la începutul lui mai 1939 la lupta maselor populare, pe făgașul inaugurat în August '44, pentru cucerirea puterii politice, pentru refacerea economiei naționale distruse de război și de jaful hitlerist; de la ampla încordare de energii pentru așezarea temeliilor noii orînduiri și pînă la marile procese înnoitoare ce caracterizează epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului. Sînt tot atîtea momente care, în neîntreruptă succesiune, au dat relief unor trăsături de autentic revoluționar patriot: încrederea profundă în destinul poporului său, în marile sale resurse de energie, de putere creatoare; atașamentul nestrămutat față de marile idealuri ale națiunii, capacitatea de a organiza și mobiliza masele, de a le uni energiile într-un unic șuvoi în lupta pentru realizarea obiectivelor propuse; gîndirea sa vie, pătrunzătoare, deschisă mereu noului, neistovita putere de muncă pusă sub semnul înalt al comandamentelor majore ale devenirii țării; priceperea de a alege căile și soluțiile adecvate cerințelor fiecărui moment, întemeiată pe o cunoaștere profundă și o receptare creatoare a adevărurilor generale ale socialismului științific, a experienței universale, a istoriei proprii. Toate aceste trăsături au conferit gîndirii și activității tovarășului Nicolae Ceaușescu caracterul unui factor major al mersului nostru înainte, așezîndu-l în inima poporului alături de marii ctitori de țară și dătători de legi și datini, cărora sufletul mulțimilor și paginile cărții de istorie le-au adăugat atributele de cel Bun, cel Mare, cel Viteaz, cel Drept.

Votul de la 28 martie 1974, reînnoit în 1975 și 1980, a fost, deopotrivă, și un vot al încrederii, al convingerii că în persoana tovarășului Nicolae Ceaușescu țara noastră, poporul român au un conducător pe măsura anilor eroici pe care îi străbatem, în ampla noastră bătălie cu timpul, pentru recuperarea rămînerilor în urmă determinate de împrejurări istorice adesea vitregi, pentru înălțarea patriei în constelația statelor dezvoltate economic ale lumii.

Deceniul care a trecut din acel istoric martie al anului 1974 atestă cu forța de netăgăduit a faptelor că opțiunea de atunci a fost pe deplin justificată, tot ceea ce am înfăptuit în acest răstimp purtînd adînc încrustată pecetea gîndirii și activității Președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Au fost acești 10 ani răstimpul în care, așa cum solemn suna legămîntul rostit de întîiul Președinte al României sub cupola Marii Adunări Naționale, poporul, urmîndu-și neabătut conducătorul a reușit, în pofida a nu puține greutăți, să-și continue neabătut mersul său înainte, să asigure dezvoltarea economiei în ritmuri dinamice, să sporească an de an avuția națională. În acest deceniu, care continuă firesc anii de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales în fruntea partidului, poporul român a făcut dovada marilor sale resurse creatoare, a uriașelor energii ce sălășluiesc în sine, dezvoltînd forțele de producție, ridicînd noi și noi platforme industriale, fructificînd cuceririle științei și tehnicii, asigurînd valorificarea superioară a bogățiilor naturale ale țării, făcînd pămîntul să dea rod mai bogat. S-a înnoit astfel din temelii înfățișarea orașelor și satelor patriei, s-au transformat conștiințele și s-au făurit nepieritoare opere de cultură și artă. Toate acestea vor vorbi generațiilor viitoare despre acești ani ca despre perioada unui amplu efort constructiv, ca despre epoca cea mai bogată în împliniri a istoriei noastre naționale.

*Liceul „Frații Buzești“ din Craiova. Pionierii de aici au alcătuit o minunată bibliotecă-expoziție cu opere ale tovarășului **Nicolae Ceaușescu** traduse pe toate meridianele, precum și cu lucrări dedicate strălucitei sale personalități de către publiciști din întreaga lume.*

OPERA PREȘEDINTELUI

Din perspectiva celor zece ani putem afirma că legămîntul solemn al întîiului Președinte al României, făcut la 28 martie 1974, de a aplica neabătut, consecvent principiile democrației socialiste, a fost exemplar respectat, toți acești ani fiind puternic marcați de preocuparea stăruitoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru lărgirea democrației socialiste, pentru perfecționarea cadrului organizatoric de participare directă, nemijlocită a oamenilor muncii la conducerea vieții social-politice și economice a țării, la elaborarea și înfăptuirea politicii noastre interne și externe. Toți acești ani au fost martori ai dialogului direct al tovarășului Nicolae Ceaușescu cu făuritorii bunurilor materiale și spirituale, întîlnirile sale cu oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării dovedindu-se de fiecare dată prilejuri de analiză exigentă a modului în care se îndeplinesc hotărîrile și măsurile adoptate, de impulsionare a eforturilor pentru identificarea unor noi resurse de accelerare a mersului nostru înainte.

Ne amintim cu toții istoricul, solemnul jurămînt din 28 martie 1974, în cuvintele căruia Președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dădea încă o dată expresie vocației de pace, prietenie, înțelegere și colaborare a poporului român. Cu firească mîndrie putem afirma acum că anii care au trecut de atunci au fost ani în care prin glasul, prin fapta Președintelui Nicolae Ceaușescu, România socialistă a desfășurat o neobosită activitate pe plan internațional, activitate pusă statornic în slujba intereselor fundamentale ale popoarelor, a drepturilor lor vitale. Mai mult ca oricînd în îndelungata sa istorie, România s-a afirmat ca un factor activ al vieții internaționale, a adus contribuții esențiale la soluționarea constructivă a marilor probleme ale lumii contemporane prin inițiative, soluții și concepte aflate sub semnul unei înalte responsabilități pentru destinul planetei, pentru viața, munca și liniștea popoarelor. Este acesta motivul pentru care România socialistă are prieteni mai numeroși ca oricînd pe toate meridianele globului; este motivul pentru care numele scump al patriei noastre, al Președintelui său sînt rostite cu respect și admirație pretutindeni de către toți cei cărora le sînt aproape de inimă soarta umanității, viitorul planetei.

Timpul a confirmat strălucit opțiunea istorică de la 28 martie 1974. Votul din acea zi s-a dovedit astfel un vot pentru prezentul și viitorul țării, pentru continua înaintare a poporului român pe făgașul progresului, spre culmile de lumină ale civilizației socialiste și comuniste.

SILVIU ACHIM

CU TATA PE ȘANTIER

Schiță de ILIE TĂNĂSACHE

Înotam prin zăpada șantierului. Era soare și albul de jos sclipea orbitor. Pe sus se plimbau benele cu beton. Cărucioare suspendate în cerul senin, curat, de iarnă.

— Tată, nu se răstoarnă niciodată?

Tudorel arătă cu mîna înmănușată spre vehiculele de sus.

— Ba se răstoarnă. Dar acolo unde trebuie.

Cablurile, prinse de stîlpii metalici, zumzăiau. De greutate, de ger. Zumzet care venea și se ducea la baraj.

— Nu ne-am văzut de-o săptămînă, rosti tata, cu privirea în vale, la o basculantă împotmolită într-un troian. Spune-mi mai bine cum merge cu școala.

— Bine, se grăbi Tudorel. Era să iau un zece la...

— Hei, meștere, strigă la tatăl lui Tudorel un ins gras — pufoaica îl făcea și mai rotund — cocoțat pe un buldozer.

— Păi ce-i cu tine aici, Sandule? îl luă în primire tatăl lui Tudorel. Trebuie să desfunzi drumul la priza de apă!...

— Desfundat... Acolo însă au avansat mult cu lucrările și mai au nevoie de două tuburi cu oxigen și un butoi de carbid.

— Ieri spuneau doar de un tub...

— Ieri... De ieri și pînă azi a mai fost o noapte... O noapte de muncă.

— Bine, se rezolvă pe loc.

Tatăl lui Tudorel conectă aparatul portativ de radio-emisie-recepție, în timp ce buldozeristul rotofei ambala.

„Dispecerii!... Hei, dispecerii!... Aici, meșterul Vasiliu... Notați și acționați..."

„Notați și acționați"... Tudorel simțea cum vorbele acelea aduc un zvîcnet în cablurile de oțel, de sus. Benele parcă s-au pornit să alerge mai iute, văzduhul devenise parcă mai neliniștit. Barajul chema lacom la el puterea care îi dădea putere. Glasul tatei îl trezi pe Tudorel într-un tîrziu:

— Și cum a fost cu nota aia... de zece?

— A fost că, de nu uitam Buzăul dintre afluenții principali ai Siretului...

— Cum să uiți tocmai Buzăul, Tudorele?

Copilul plecă rușinat privirea în jos. Iar jos era numai zăpada orbitoare, incendiată de soarele depărtat, de iarnă. Alb strălucitor de la un munte la celălalt. Mantie fascinantă, cu mii și milioane de nestemate reflectate de razele soarelui pe tot largul văii unde vuiau mașini și forfoteau oameni. Iar peste acest uriaș vălmășag și freamăt, legănarea din văzduh a benelor de beton, nepăsătoare, ce-și sfîrșeau călătoria la baraj.

— La română, tot așa, își învinse Tudorel nemulțumirea, era...

— ...să iei un zece...

— De unde știi?

Tata nu mai avu timp să răspundă, deoarece strigă spre un om cocoțat pe un stîlp:

— Marine, doar n-ai vreo cădere în rețea?!

— Ba mai adaug un racord.

— Pentru cine?

— Ăi de la carieră s-au grăbit și au deschis un nou front de lucru. Excavatorul are nevoie de un bec, să nu orbecăiască în schimbul de noapte...

— Trebuie să fie o zăpușeală acolo, sus, la tine!...

— Cam frige, meștere, dar nu mă plîng...

Tudorel și tatăl lui coborau întins spre baraj.

— Uite, îi spuse tata, vezi ruptura aceea albă din coasta muntelui?

— Parcă s-au desprins stîncile din

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TUDOR NEGOIȚĂ

Cei cinci și COMOARA

19

Am rămas toți neclintiți ca și cum în holul mare al vilei și-ar fi făcut apariția din senin un dinosaur! Oho! la asta nu m-am gîndit! Știam că Pleșa falsificase documentele, mi se părea firesc să vorbească de ele, fie și de diplome falsificate, dar din moment ce el neagă că ar avea vreun amestec, atunci, vorba tovarășului maior, de unde știe despre ce-i vorba?

Burlea e primul care-și revine, îl umflă rîsul prostește, zice mucalit:

- Șefu', cu mîna, adică cu gura matale ți-ai făcut-o, eu, cît am putut...

- Burlea! strigă Pleșa și Burlea amuțește speriat. Sper că nu considerați afirmația mea... se răsucește Pleșa spre ofiteri. Maiorul i-o taie însă:

- Ba da, ba da! Consider *o dovadă* că știai în orice caz despre diplomele falsificate, pe care afirmai înainte că...

- E foarte simplu! rîde mînzește „unchiul" lui Trică. Foarte simplu. Trică mi-a făcut cadou un aparat din astea de-ale lui.

- Nu-i adevărat! Mi-ați comandat cinci bucăți acum trei luni. Și mi-ați cerut să mai fac! Pe bani! suspină Trică.

- Bine, ți-am comandat cinci, ți-am plătit cinci, corect, nu?

- Da, recunoaște Trică. Cît ne-am învoit.

- Perfect. Azi, făcînd o plimbare cu mașina, am deschis, din întîmplare, o asemenea jucărie, am auzit, fără să vreau, conversația dintre Burlea și dumneata. De-acolo știam de documentele falsificate, de diplome!

E îngrozitor acest Pleșa, pe cuvîntul meu! Iar a scăldat-o, sigur că nu-i așa, dar probează-i că nu-i așa, dacă poți!

- Nu știam, desigur, că Trică pusese două asemenea aparate în mașina lui Burlea! adaugă Pleșa.

- Ei, dar recunoașterea asta „te înfundă" mai rău, ca să folosesc o expresie a prietenului dumitale Burlea, zice maiorul.

- Cum așa?

- Ia spune, Pleșa, mai ai cele cinci radioemițătoare pe care le-ai cumpărat de la Trică?

- A... nu-mi amintesc, de fapt, dacă erau chiar cinci, ezită pentru prima dată „unchiul".

- Ba cinci ai spus mai înainte, sigur e că nu mai ai cinci, pentru că două sînt la noi de-o săptămînă. Doi dintre cei pe care ai încercat să-i controlezi, ca și pe Burlea azi, ți-au fugit, ba au încercat să fugă și din țară. Numai că am pus mîna pe ei și pe aparatele din mașină, de care ei nici nu știau. Dar de spus ne-au spus multe, așa că vă invităm să-i vedeți, că sînt la noi și abia așteaptă, săracii, să-i însoțiți la tribunal!

- Eu, domnule maior? îngînă Pleșa, pe tonul unei vulpi acuzată că n-ar fi tocmai vegetariană.

- De data asta te-ai ars, Pleșa! rîde maiorul. O să vedem noi din ce bani ți-ai construit vilișoara asta și-o să mai aflăm o mulțime de lucruri amuzante, încheie el întorcîndu-se spre patru bărbați în uniformă de miliție care tocmai au intrat pe ușă. În mîinile unuia se află o valijoară, în mîinile altuia un aparat de fotografiat cu bliț care stîrnește invidia chiar și lui Pavel.

- Ei, poftim! zice maiorul. Echipa pentru percheziție s-a prezentat. Eu, datoria mi-am făcut-o, te las pe mîini bune, Pleșa!

Mă uit la „unchiulețul" lui Trică și sînt sigur că măcar de data asta a fost făcut „mat", dar mă-nșel. Individul își scoate o țigară, dă s-o pună în colțul gurii, dar maiorul i-o confiscă. Pleșa începe să rîdă:

- Sper că nu vă-nchipuiți că vreau să mă sinucid ca-ntr-un film prost, domnule maior? Haideți să fim serioși, am trecut eu și prin momente mai grele! Aș putea să vă spun ceva între patru ochi?

trupul de piatră.

— Le-au pușcat minerii. Acolo e cariera de piatră pentru baraj.

— Acolo vrea tovarășul Marin să ducă curentul?

— Nu acolo, ci în partea asta de munte. Dar ce spuneai de română?

— S-a întîmplat la lecția cu adverbele... Luam precis zece dacă nu încurcam un adjectiv cu un adverb...

La baraj se turna continuu, fără pauză. Vibratoarele îndesau betonul cărăușit de neobositele bene. Trupul de beton începuse deja să lege munte de munte. Barajul traversa valea și numai într-o margine nu se împlinise. Acolo unde clocotea șuvoiul de apă încorsetat acum de o albie îngustă. Curînd, urma să fie zăgăzuită și aceasta. Și astfel, un nou lac de acumulare va căpăta loc în geografia patriei. Întindere de apă pe care gerurile din miezul iernii o vor încremeni sub luciul gheții, iar vara, în răcoarea dintre munți, pe obrazul undelor liniștite vor aluneca yole și bărci... Pînă atunci mai era însă de muncă. Pentru ziua aceea se aflau atîția oameni în valea largă, cuprinsă acum de iarnă.

Un tînăr cu ochii înroșiți de nesomn veni spre meșter:

— Totul e în regulă? întrebă tatăl lui Tudorel.

— Da, meștere. Numai că...

Un semnal la aparatul de radio emisie-recepție. Tînărul cu ochii roșii apăsă pe un buton:

— Lovin. Ascult.

— Aici laboratorul... Probele de beton sînt bune...

— Mulțumesc. Terminat.

Declicul scurt reteză glasul călătorit prin eter, al celui de la laborator.

— S-a ivit o nepotrivire la proiect, meștere.

— Și?

— L-am sculat din pat pe proiectant. La două noaptea era ici. A corectat pe loc... Incurcase nu știu ce calcul mărunt...

— Aici nu merge nici o încurcătură... Și nu numai aici...

Tudorel își simțea obrajii arzînd. E drept, soarele cuprindea acum într-o singură îmbrățișare întreaga vale. Dar era o îmbrățișare aspră, de iarnă.

— Ai dreptate, meștere. De asta am și tulburat somnul proiectantului.

— Vedeți că începînd de mîine, vorbi tatăl lui Tudorel, preparatorii de betoane suplimentează cantitatea zilnică.

— Se țin de promisiune, remarcă tînărul cu ochii obosiți.

— Totdeauna și-au ținut cuvîntul, replică, cu o urmă de repros, tatăl lui Tudorel. Crezi că ai să faci față cu oamenii pe care îi ai?

— M-am gîndit la treaba asta, meștere. Și am redistribuit altfel schimburile.

Meșterul parcurse cu privirea înlăcrimată de ger o foaie de hîrtie. O înapoie, dînd din cap aprobator:

— Te las acum. Vreau să trag o fugă pînă la priza de apă.

— Păi urcați-vă în basculanta de colo! Mege în direcția aia.

Din cabina basculantei șantierul arăta cu totul și cu totul altfel. Și înainte de toate, era mult mai caldă lumina soarelui de iarnă care pătrundea violent în cabină. Mașina înainta printre nămeții biruiți de lamele plugurilor. Zeci de drumuri se desfăceau în dreapta, în stînga.

— Cum de nu te încurci în încrengătura asta? întrebă meșterul pe șoferul de alături.

— Păi de asta sînt la volan, să încurc un drum cu altul?

Mirarea — și iritarea — din glasul șoferului șfichiuiau ca un bici gîndurile lui Tudorel. Alături de el, tata cu privirea pierdută-n lungul drumului petrecut de o parte și de alta de adevărate ziduri de zăpadă. Pufoaica lui mirosea frumos: a ger și a betoane.

Mirosul puterii.

GHEORGHE TOMOZEI

„Zburători“ spre anul 2 000

De unde vin „Zburătorii“? S-ar zice că dintr-un frumos și tînăr oraș moldav, dar ei vin, în fapt, de departe. Din lumea miturilor fundamentale ale românilor și privindu-i ori citindu-le scrisa ni se pare că prezența lor are ceva din inefabila prospețime a zăpezilor eterne.

Zburători - (ori, de ce nu? - zburătorițe! -) iată-vă în cuibul inimii mele cu toată zestrea voastră de stihuri, cu dorul vostru în împlinire omenească și vis! Clinchetul clopoțeilor copilăriei voastre îmi mîngîie auzul. Sînt clopoțeii săniilor voastre, cu tălpice de lemn înflorit ori aud chiar sania junelui poet Labiș curgînd pe distanța dintre Mălinii Moldovei și Eternitate? S-ar putea ca despre ea să fie vorba, cu adevărat, după cum se poate crede că întîlnim alaiul unei sănii venind din îndepărtații Ipotești ai Eminescului.

Fiți bineveniți în memoria noastră, zburătorilor!

An de an, noi promoții de școlari se adaugă cenaclului de literatură din orașul Onești ori ajungînd în alt prag al școlirii. An de an, copiii - poeți mai ales - se strîng în jurul colegului meu de liceu Gheorghe Izbășescu, strălucit dascăl - poet mai ades - și mai ales, suflet ales și dăruit cu emoționantă patimă pentru cuvînt, pentru vers.

„Zburătorii“ sînt un cenaclu ca oricare altul și totuși cu o anumită unicitate, în stare să ni-l propună ca pe un muzical etalon al grației. Al gingășiei. Nu orice vers, dîndu-se el de trei ori peste cap ca în poveste, se preface miraculos în ***poezie,*** *dar poezie adevărată e, în primul rînd, curata pasiune pentru cuvintele „ce exprimă adevărul“ a acestor copii care au făcut din orașul lor un fel de* ***ogradă*** *a literaturii. Suma aspirațiilor zburătorilor întrece cu mult cifra premiilor obținute de ei în concursurile literare - aproape 300! - și eu iubesc la ei iubirea pentru vers și mai apoi versul, fiindcă, repet, impresionant e în primul rînd atelierul de deprins meșteșugul cosmic al versului și mai apoi chipul în care e el imaginat prin sunete, tăceri și muzici. Ei care cu capacitatea lor de visare au anunțat-o pe Zîna gimnasticii, concetățeana lor Nadia Comăneci. Și în orice vers cu adevărat mare putem vedea, dacă ni-l apropiem de inimă, tabloul unei minuscule zîne gimnastice, ce zboară sfidînd legile plutirii și care* ***scrie aerul cu gesturi ce nu se pot povesti.***

Ce să le spun eu celor ce zboară spre anul 2 000?

Să le fie drumul albit de ninsori; și să fie pace. La mulți ani și drum bun! zburători trecînd dintr-un mileniu într-altul așa cum fluturii calcă hotare de munți, așa cum versul trece din auz în auz, din iubire-n iubire...

ROMAN FOILETON

- Nu, dragul meu! îi întoarce zîmbetul maiorul. De-acum înainte tot ce vei spune...

- Bine, bine, înțeleg, dar s-ar putea să vă pară rău, rînjește Pleșa obraznic.

- Mie?

- Păi dumneavoastră. Aud că sînteți în căutarea unei cărți. A unei cărți care vă interesează mult, dacă era să-i oferiți lui Burlea pe ea o sumă atît de importantă.

Îl văd acum pe maior ezitînd, Pleșa continuă:

- Dacă m-ați lăsa în libertate încă 24 de ore, să spunem, v-aduc cartea, pe care altfel n-o s-o mai vedeți niciodată, domnule maior. Niciodată! repetă el aproape silabisind.

Cartea? Care carte? Nu cumva cea pe care Geta o ține în mapa ei de ierbar?

Maiorul îl privește pe Pleșa nemișcat, cu ochii mijiți. Întreabă:

- Ești sigur că ai putea-o găsi?

- Eu!Eu aș putea-o găsi! sare Burlea. Pleșa strigă însă la el:

- Taci!

- De ce să tac, dom' Pleșa, acum „scapă cine poate“, cu Lică eu... eu am...

- Taci, idiotule! strigă din nou Pleșa și se întoarce spre ofițeri: Domnule maior, casa o să mi-o confiscați, acțiunea ați lămurit-o, ce contează pentru dumneavoastră 24 de ore în sus, în jos, dacă ne-ați lăsa adică pe mine și pe Burlea...

- Întreb încă o dată! spune maiorul măsurat. Ești sigur că ați putea găsi cartea?

- Sînt sigur! zice hotărît Pleșa, în timp ce Geta și Dana se dau mai aproape de mine chicotind.

- Ei bine, trebuie să raportez asta, zice încruntat maiorul. Unde-i telefonul?

- Stați puțin! nu mai rabdă Sandu.

- O clipă doar! adaugă Dana.

- S-ar putea, tovarășe maior, încep eu, ca acea carte să fie la noi.

- Cee?! sare Pleșa acum, să zici că l-a mușcat un scorpion, nu alta, se uită la noi să ne-nghită cu mapă cu tot, cu mapa pentru ierbare din care Geta scoate cartea îmbrăcată în piele, pe care i-o întinde maiorului.

Și totul încremenește în acea clipă. Ca într-un film rulat cu încetinitorul care se fixează apoi pe-o imagine și rămîne așa, de parcă aparatul s-ar fi stricat brusc. Îi văd pe Pleșa, pe Burlea, cu ochii să le iasă din cap și mai mult nu, holbîndu-se la Geta, uluiți ca și cum din mijlocul covorului ar fi răsărit așa, dintr-o dată, o Floarea Soarelui cu albinuțe zumzăind în jurul ei. Maiorul, Matei și ceilalți patru ofițeri fac un pas înainte, dar înțepenesc nevenindu-le să creadă.

ROMAN FOILETON

În mîinile subțiri ale Getei cartea iradiază parcă.

Pleșa e primul care-și revine în fire, se-aruncă spre Geta, dînd să pună mîna pe carte cu orice preț, Matei însă, așa deșirat și slăbănog cum pare, cu ochelarii lui de elev premiant, face doar un pas înainte și-ntr-o clipă, ce spun eu! în mai puțin de-o clipă, Pleșa e la pămînt, cu mîna răsucită la spate.

- Aha! rîde încîntat Sandu. Ce reflex, domn'e, mai am de învățat.

- Sus! zice Matei, îl ridică și-l dă în grija unui ofițer voinic pe Pleșa, se întoarce apoi spre noi. Tovarășe maior, îmi permiteți să mă uit?

Maiorul înclină din cap, Matei pare mai emoționat decît noi, ia cartea din mîinile Getei, o deschide la prima pagină, o răsfoiește grăbit, șoptește:

- Asta e! La ei? îngînă el nevenindu-i să creadă. Cum... unde... de unde o aveți?

- Nu v-am spus? se miră Sandu.

- Ce ne-ați spus?

- De la mulineta mea a pornit totul! se vîră Mihăiță. V-am spus doar!

- Adică de cînd l-a aruncat în apă, continuă Geta.

- Și l-a scos Sultan, lupul meu alsacian!

- Iar noi am mers prin mlaștină pînă la coliba de stuf...

- Unde tot Sultan a găsit cartea...

- Îngropată, ascunsă de Lică zis Billy, pe care l-am căutat apoi în oraș, explică Dana.

- Dar cum?! Cum de v-a lăsat Lică să-i luați cartea? întreabă nedumerit Matei.

- Păi... Lică a fugit!

- C-o barcă, printre trestii.

- Cînd l-a auzit pe Sultan lătrînd!

- A! face Matei luminat. Înțelegeți, tovarășe maior? Cartea pe care-o căutăm de-atîta timp... Era într-adevăr la pușlamaua aia de Lică. A dus tratative cu Burlea să-i facă rost de-un pașaport să fugă din țară. La îndemnul lui Pleșa, Burlea a refuzat „afacerea“, oferindu-i în schimb bani pe carte.

- Nu mai avea ce mînca! Mi-ar fi dat-o pînă la urmă! Îi vine să plîngă de necaz lui Burlea.

- Cînd, deodată, continuă Matei, Lică se trezește cu niște hămăituri de cîine lup în apropierea colibei pe care și-o amenajase. Fuge, crezînd că-i miliția, hotărît probabil să se întoarcă mai tîrziu și să ia cartea îngropată.

- Numai că Sultan! Ha, cu Sultan se pune el!? se umflă Sandu în pene. A găsit-o, să vă spună Radu cum!

- Într-adevăr, Sultan al tău merită un premiu! aprobă maiorul. Voi toți ați făcut o treabă grozavă. Dar de unde ați știut de valoarea cărții?

(Va urma)

MAGISTRALE
ALE CUTEZANȚEI

40 DE ANI AU TRECUT DE LA ZORII AURII AI LUI AUGUST 1944. PATRU DECENII DE ISTORICE CTITORII, CARE AU ÎNFLORIT PE TERITORIUL PATRIEI CA TOT ATÎTEA MONUMENTE ALE EPOCII SOCIALISMULUI, ROD AL MUNCII EROICE A CLASEI MUNCITOARE, A POPORULUI NOSTRU, A TINERILOR BRIGADIERI. MULTE REPREZINTĂ ADEVĂRATE RECORDURI DE GRANDOARE A VIZIUNII ȘI TEMERITATE INGINEREASCĂ. SĂ CUNOAȘTEM CÎTEVA DINTRE ACESTEA.

ASEDIUL MUNȚILOR

În numai șapte luni a fost gata ceea ce altădată nu s-ar fi putut realiza în aproape 25 de ani! Este o realitate pe care o poate verifica orice călător care parcurge cu trenul sălbatica Vale a Jiului. Cei care au reușit să comprime timpul de aproape 45 de ori au fost flăcăii încadrați în brigăzile de muncă patriotică sosiți în anul 1947 pe legendarul șantier național al tineretului Bumbești-Livezeni.

Ideea unei linii ferate care să străpungă munții, să șerpuiască de pe un mal pe celălat al Jiului, făcîndu-și loc pe versanții de piatră ai văii se născuse de mult. Drumul de fier urma să deschidă un traseu mai scurt cărbunelui din bazinul Văii Jiului către magistralele din sudul țării, descongestionînd aglomerata cale a Văii Prahovei. Lucrările începuseră, între Bumbești și Livezeni, încă în anul 1924. Întreruptă, amînată, reluată, abandonată, această cale ferată părea menită să rămînă pentru totdeauna în stadiu de proiect. Dar în luna septembrie a anului 1947, de la Bumbești la Livezeni s-a auzit pentru prima oară cîntecul uteciștilor: **„Nu ne-nspăimîntă nimic pe noi, noi construim țării drumuri noi... Hei rup!“** Cîntecul se intitula — ca în filmul care a fost apoi turnat aici — **„Răsună Valea“!**

Valea răsuna nu numai de cîntec, ci și de clocotul muncii, de bubuitul exploziilor care aruncau în aer stîncile, de loviturile cazmalelor care deștelenau cărări încremenite, de scrîșnetele vagonetelor care aruncau munții în apa tumultoasă a Jiului... La numai 205 zile de la deschiderea șantierului, prima locomotivă a străbătut, în sunetul victorios al sirenei, cei 31 de kilometri dintre Bumbești și Livezeni. Era prima zi a lui aprilie 1948. Misiunea asumată de brigadieri fusese împlinită. Șerpuind de-a lungul Jiului, traversîndu-l de nenumărate ori pe podurile construite într-un timp recod, străbătînd tunelurile (37 la număr) care perforaseră munții, sprijinindu-se pe piloni nepăsători la vibrațiile garniturilor lungi de teren, drumul fusese deschis. Iar odată cu acesta era deschis lungul șir al șantierelor naționale ale tineretului care s-au transformat în obiective importante dăruite cu entuziasm patriei.

Unii dintre brigadierii de altădată trec și azi pe linia ferată (acum electrificată) Bumbești-Livezeni. La fiecare intrare și ieșire dintr-un tunel, locomotiva lansează un sunet înalt de sirenă. Inima oricărui fost brigadier tresaltă în acest sunet ca la un emoționant salut — iar tradiția revoluționară a muncii de brigadier a devenit, în decursul marilor construcții din anii următori, o pagină din eroica istorie scrisă sub ochii noștri.

DRUM CĂTRE MARE

Toate generațiile de elevi au învățat că, de la formarea ei lîngă Donauechingen (R.F.G.) pînă la vărsarea în Marea Neagră, Dunărea măsoară 2 860 km, din care 1 075 km îi parcurge pe teritoriul țării noastre. Iată însă că manualele de geografie trebuie să fie ... aduse la zi! Prin construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră, drumul navigabil al fluviului spre Marea Neagră a fost considerabil scurtat. Pentru a obține această reușită și în același timp pentru a da pămîntului veșnic însetat al Dobrogei o vînă cu apă vie, constructorii au săpat metru cu metru cei 64 km ai canalului. În timp de opt ani ei au excavat o cantitate de 300 de milioane de metri cubi de pămînt — un volum de aproape două ori mai mare decît cel ce a fost înlăturat pentru a face loc Canalului Panama.

Desigur, tineretul n-a putut lipsi de la această îndrăzneață și marcantă construcție. Mii și mii de brigadieri — tineri de toate îndeletnicirile — muncitori, țărani, militari, studenți, elevi — s-au perindat pe albia și pe malurile viitorului canal, ca la o adevărată școală a muncii și vieții, devenind stăpîni ai uriașelor camioane și excavatoare, constructori de înaltă calificare ai podurilor ce se arcuiesc peste apă, instalatori ai complexelor și gingașelor agregate mecanice, electrice și electronice care vor dirija și optimiza navigația printre malurile de beton.

Canalului i-au fost asigurate lărgimi care merg de la 70 la 120 m și adîncimi care ating 7,5 m. În acest fel se asigură accesul vaselor maritime sau fluviale cu un deplasament de pînă la 5 000 de tone și al convoaielor de șalande avînd 300 m lungime și 23 m lățime.

Legenda spune că pe Dunăre au trecut cîndva argonauții care navigau în căutarea lînii de aur. Moștenind legenda, lăsăm la rîndu-ne moștenire o realitate incontestabilă: Canalul Dunăre-Marea Neagră este **cea mai mare construcție realizată de români de-a lungul milenarei lor istorii.** O nouă linie albastră s-a născut pe planeta noastră, o linie în culoarea speranței și păcii.

FÎNTÎNI DE FOC

În noaptea de 17 spre 18 noiembrie a anului 1979, în punctul determinat de întîlnirea paralelei 44,1 grade latitudine nordică și a meridianului 27,3 grade longitudine estică a avut loc un eveniment remarcabil: lumina vie a unei șarje de oțel anunța nașterea unei noi stele în constelația metalurgică a țării. La temperatura de 1 604 grade Celsius se elabora cea dintîi cantitate de metal produsă la

Călărași. Astăzi combinatul siderurgic domină cu înălțimile turnurilor sale peisajul Bărăganului.

În urmă cu numai opt ani, aici înălțimile cele mai mari erau ale lanurilor de porumb. Orașul însuși nu cunoștea decît altitudinea caselor cu 1-2 etaje. La 6 septembrie 1976, cînd secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, turna prima cupă de beton la fundația noului combinat, se știa că acesta va deveni curînd una dintre cetățile metalurgice ale României — a cincea în ordine după Reșița, Hunedoara, Galați și Tîrgoviște. Orașul Călărași intra, din vechea lui istorie, în una nouă. Satul atestat aici încă pe vremea lui Mihai Viteazul — pe numele lui Lichirești — și-a schimbat numele în Călărași sub domnia lui Constantin Brâncoveanu. Salturilor de sute de ani în desfășurarea etapelor istorice, Călărașiul le opune azi salturi ale devenirii ce se măsoară în zile și uneori în ore. În adevăr, au fost de ajuns 1 158 de răsărituri pentru ca momentului primei șarje de beton turnată la temelia combinatului să i se succeadă momentul elaborării primei șarje de oțel. Dispunînd de cuptoarele înălțate prin munca lor, oamenii au început elaborarea șarjei în miez de noapte, la ora 2 și 35 de minute, și au terminat-o în mai puțin de două ore. La ora 4 și 30 de minute oțelul incadescent — primul oțel de Călărași — marca în același timp un sfîrșit și un început de drum.

A urmat înălțarea secțiilor de producție, a coșurilor de furnal, a uzinei cocsochimice. Azi podurile rulante capabile să ridice și să transporte greutăți de 100 și 175 de tone își anunță drumurile dus și întors prin sonerii de avertizare. Noaptea luminile combinatului le concurează pe cele ale stelelor.

Încă în urmă cu trei ani combinatul de la Călărași a furnizat țării mai mult oțel decît produceau toate uzinele metalurgice ale țării în 1938. Acum el se îndreaptă cu toate pînzele sus către acea etapă finală care va însemna producerea aici, la Călărași, a unei cantități de 10 milioane de tone de oțel pe an. În același timp, orașul se îndreaptă către acel stadiu al dezvoltării sale în care va avea 200 000 de locuitori. Să fie același oraș care în urmă cu trei-patru decenii dispunea doar de trei mori, trei fabrici de lumînări și un atelier mecanic? Nu, e vorba de alt oraș, ce crește sub zodia nouă a oțelului elaborat la temperaturi înalte...

RADU ȚIULESCU

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						■				
2							■			
3	■								■	
4		■								
5			■						■	
6				■			■			■
7						■				
8								■		
9					■					
10			■							

EOLIANĂ

ORIZONTAL: 1) Vînt regulat, cu intensitate redusă, care suflă la țărmul mării (pl.). Mișcarea orizontală a maselor de aer provocată de diferența de presiune atmosferică. 2) Dezlănțuire scurtă de vînt. Spulberată de crivăț. 3) Vînt de intensitate medie. 4) Numele popular al austrului. 5) Indicatorul busolei. „Pe aripile vîntului". 6) Ținut bîntuit de ciclon! Maria! Rupt din soare! 7) Climat aspru, caracteristic regiunilor montane. Din neamul sarzilor. 8) Instrument meteorologic (pl.). Plus! 9) Ținut. Matca vînturilor de vest. 10) Minima la jumătate! Energia vîntului.

VERTICAL: 1) Bîr, ce frig! Parte a Cîmpiei Române unde bate cu putere Crivățul. 2) Creangă. Oțelire (pl.). 3) Aer! Arată direcția. 4) În vînt! Ca vîntul și ca gîndul! 5) Aripioare mobile prinse de aripile și de ampenajul avionului. 6) Cupru. Covor (reg.). 7) Personaj masculin din istorisirea „Muncitori și păstori" de M. Sadoveanu. Vînturi secetoase. 8) Cu pînzele desfășurate în vînt (sing.). Dînsa. 9) Pe Nemira! Uragan. 10) Valuri mari stîrnite de vînt (sing.). Nisip vălurit de vînturi.

DICȚIONAR: ARET, ACA.

JOCUL DIAMETRELOR

Înscrieți în fiecare cerculeț un număr diferit, plasîndu-l în așa fel încît suma celor trei numere situate pe fiecare diametru să fie egală cu 21.

Atenție! Nu înscrieți mai mult de o singură dată fiecare număr!

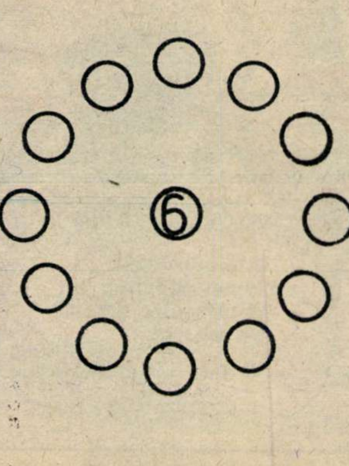

PRIMA DEZLEGARE

Monoverbul face parte, alături de biverb, triverb și criptografie, din marea familie a jocurilor enigmistice. La realizarea tuturor concură aceleași elemente grafice și de compunere („formule enigmistice"). Ele se diferențiază doar prin numărul cuvintelor din soluții și prin cheie.

Regulile generale valabile la toate problemele de enigmistică sînt:

a) Semnele diacritice nu se iau în seamă (deci Ă = A; Â = A; Î = I; Ș = S; Ț = T și invers).

b) Este obligatorie ligamentarea (legarea, unirea) tuturor elementelor care compun jocul în combinații enigmistice. Astfel, soluția (dezlegarea) va cuprinde toate literele, semnele și imaginile cuvintelor care compun jocul și nici una din litere nu va fi citită separat. Ligamentarea propriu-zisă constă în unirea literelor finale ale unui cuvînt cu cele inițiale ale cuvîntului următor. Folosind acest procedeu, dezlegarea va avea ca rezultat nu cuvinte disparate, independente, ci cuvinte, propoziții sau fraze-soluție unitare și corecte.

c) Se va ține cont de faptul că problema de enigmistică are un titlu din domeniul care cuprinde și cuvîntul-soluție (sau propoziția-soluție). Cheia existentă sub titlu indică ce tip de problemă este, numărul părților componente (cuvinte) care duc la soluție, precum și numărul total de litere al soluției.

(Va urma)

PRUDENȚĂ

(Monoverb: 6 — 9)

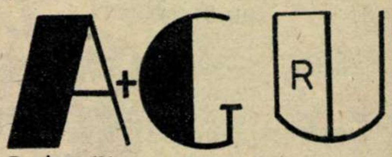

Dezlegare:

A-SI-G-U-R-ARE

ASIGURARE

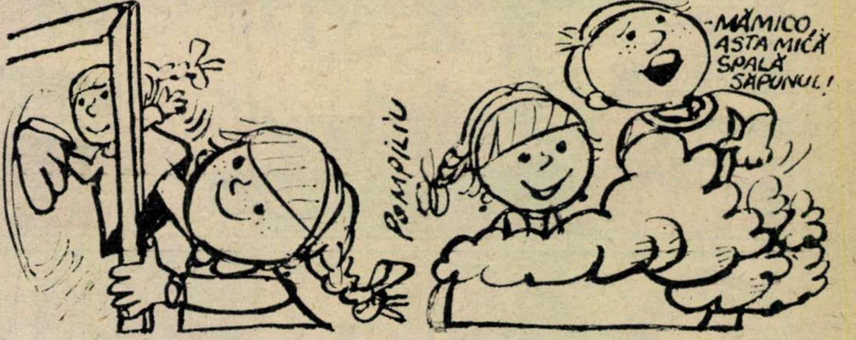
-MĂMICO, ASTA MICĂ SPALĂ SĂPUNUL!
POMPILIU

ATENȚIE!

După cum vă anunțam în numărul anterior - nr. 11 din 15 martie a.c. -, revista noastră a lansat o nouă acțiune-surpriză la care vă invită să participați. La redacție au și început să sosească primele scrisori pe adresa rubricii... **„LA MULȚI ANI, DRAGI CUTEZĂTORI!"**

Întrucît aniversarea zilei de naștere a colegilor voștri constituie un moment trăit cu deosebită căldură și emoție în detașament, în familie, între prieteni, la sugestia multora dintre voi și revista „Cutezătorii" dorește să ia parte la asemenea sărbători.

Astfel, în fiecare lună cîte două pagini realizate de voi, dragi cititori, vor apărea sub genericul: **„La mulți ani, dragi cutezători!"**

Trimiteți-ne, așadar, din vreme (cu 4—5 săptămîni înainte) fotografiile celor pe care doriți să-i felicitați astfel, însoțite de relatarea faptelor pentru care-i îndrăgiți și-i apreciați.

Nu uitați să le indicați adresa și... data nașterii!

Așadar, scrieți-ne despre frații, prietenii, colegii voștri pe care-i vom sărbători împreună.

Pentru cei pe care doriți să-i sărbătorim în luna aprilie, trimiteți-ne corespondențele voastre pînă la data de 31 martie. Menționați pe plic — alături de adresa redacției — și genericul: **„La mulți ani, dragi cutezători!"**

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: IOAN DONCA; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon. 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

9

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

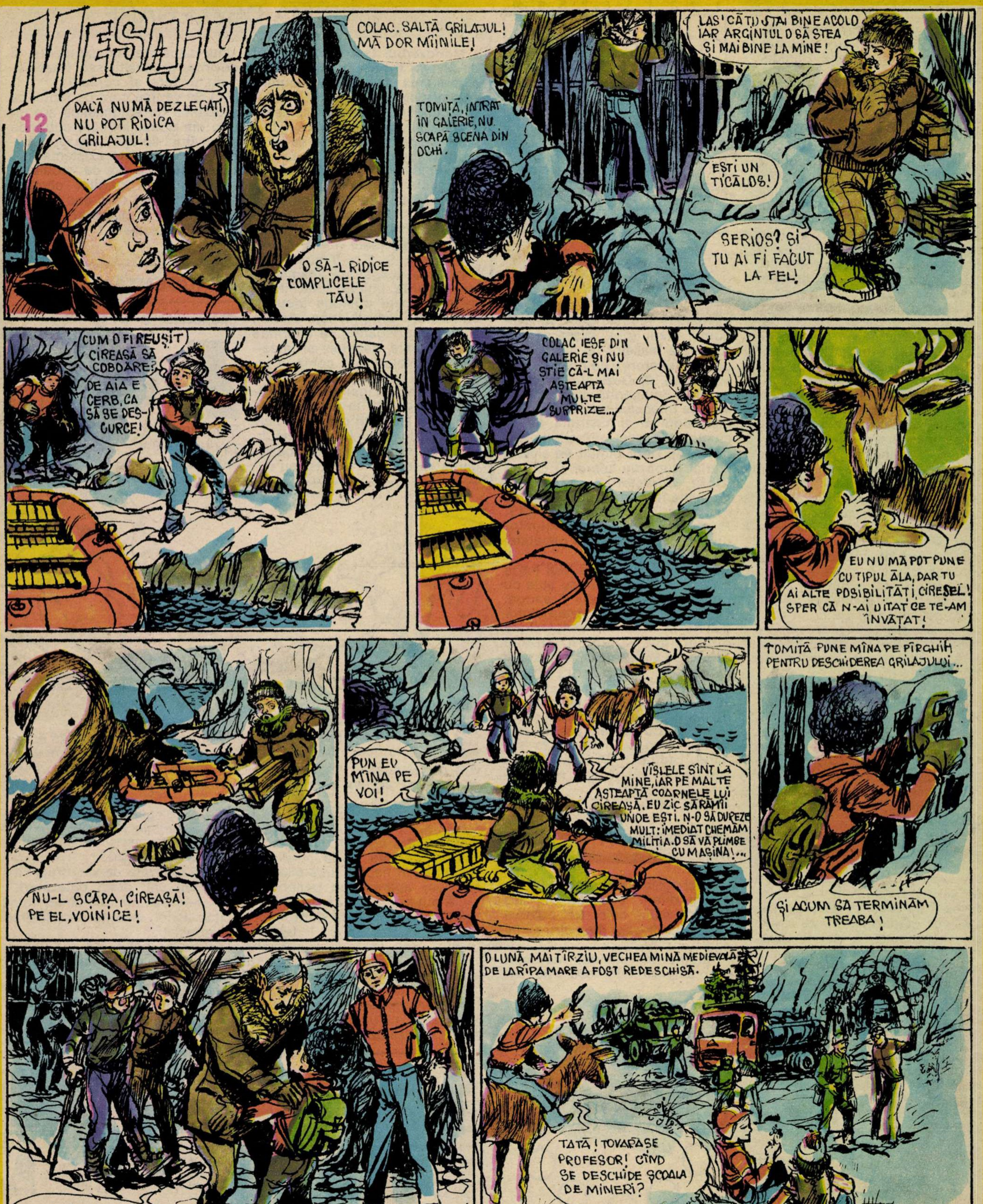
MESAJUL
12
DACĂ NU MĂ DEZLEGAȚI, NU POT RIDICA GRILAJUL!
COLAC. SALTĂ GRILAJUL! MĂ DOR MÎINILE!
O SĂ-L RIDICE COMPLICELE TĂU!
TOMIȚĂ, INTRAT ÎN GALERIE, NU SCAPĂ SCENA DIN OCHI.
LAS' CĂ TU STAI BINE ACOLO IAR ARGINTUL O SĂ STEA ȘI MAI BINE LA MINE!
EȘTI UN TICĂLOS!
SERIOS? ȘI TU AI FI FĂCUT LA FEL!
CUM O FI REUȘIT CIREAȘĂ SĂ COBOARE?
DE AIA E CERB, CA SĂ SE DESCURCE!
COLAC IESE DIN GALERIE ȘI NU ȘTIE CĂ-L MAI AȘTEAPTĂ MULTE SURPRIZE...
EU NU MĂ POT PUNE CU TIPUL ĂLA, DAR TU AI ALTE POSIBILITĂȚI, CIREȘEL! SPER CĂ N-AI UITAT CE TE-AM ÎNVĂȚAT!
NU-L SCĂPA, CIREAȘĂ! PE EL, VOINICE!
PUN EU MÎNA PE VOI!
VÎSLELE SÎNT LA MINE, IAR PE MAL TE AȘTEAPTĂ COARNELE LUI CIREAȘĂ. EU ZIC SĂ RĂMÎI UNDE EȘTI. N-O SĂ DUREZE MULT: IMEDIAT CHEMĂM MILIȚIA. O SĂ VĂ PLIMBE CU MAȘINA!...
TOMIȚĂ PUNE MÎNA PE PÎRGHIH PENTRU DESCHIDEREA GRILAJULUI...
ȘI ACUM SĂ TERMINĂM TREABA!
BRAVO, FIULE! ÎȚI MULȚUMIM CU TOȚII!
O LUNĂ MAI TÎRZIU, VECHEA MINĂ MEDIEVALĂ DE LA RÎPA MARE A FOST REDESCHISĂ.
TATĂ! TOVARĂȘE PROFESOR! CÎND SE DESCHIDE ȘCOALA DE MINERI?
SFÎRȘIT

13

Cutezătorii

JOI, 29 MARTIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 860)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Sub preşedinţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, miercuri 21 şi joi 22 martie a.c. s-au desfăşurat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Dezbaterile au analizat cu profunzime programele de dezvoltare economico-socială a ţării, modul cum au fost transpuse în viaţă, dînd o înaltă apreciere contribuţiei esenţiale a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, la fundamentarea şi transpunerea în viaţă a programelor de dezvoltare economico-socială a ţării, la sporirea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a poporului, la mobilizarea şi stimularea tuturor energiilor creatoare ale naţiunii, în vederea edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, la creşterea rolului şi prestigiului României socialiste în lume.

Însufleţiţi de îndemnurile, indicaţiile şi orientările date de secretarul general al partidului, participanţii la lucrările plenarei au exprimat voinţa unanimă a comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii de a acţiona cu fermitate, cu dăruire şi spirit revoluţionar pentru îndeplinirea exemplară a planului pe acest an, a tuturor obiectivelor actualului cincinal, pentru realizarea neabătută a hotărîrilor Congresului al XII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului.

Cuvîntarea rostită în încheierea lucrărilor plenarei de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost urmărită de întregul nostru popor cu deosebit interes, cu profundă satisfacţie şi aprobare unanimă. Constituind un amplu program de acţiune pentru toate sectoarele vieţii economice şi sociale ale ţării, cuvîntarea secretarului general al partidului reliefează cu pregnanţă principalele direcţii ale organizării întregii activităţi pe criteriile eficienţei şi calităţii, punînd un accent deosebit pe pregătirea complexă a cadrelor, pe creşterea spiritului revoluţionar, pe mobilizarea tuturor energiilor naţiunii în actuala etapă de edificare socialistă a patriei, cînd întregul popor — în lumina Hotărîrii plenarei Comitetului Central al partidului — se pregăteşte să omagieze a 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944 şi întîmpină totodată prin exemplare fapte de muncă al XIII-lea Congres al partidului.

*

Vineri 23 şi sîmbătă 24 martie a.c., în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România, s-au desfăşurat lucrările sesiunii Marii Adunări Naţionale.

Înaltul for legislativ al ţării a dezbătut programe de largă perspectivă pentru creşterea mai accentuată a productivităţii muncii şi perfecţionarea organizării şi normării muncii, pentru îmbunătăţirea nivelului tehnic şi calitativ al produselor, reducerea consumurilor de materii prime, combustibili şi energie şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor — programe de mare însemnătate pentru progresul economico-social necontenit al patriei.

O nouă şi vibrantă expresie a politicii constructive a României, a preşedintelui Nicolae Ceauşescu, consacrată promovării nobilelor idealuri ale păcii, colaborării şi înţelegerii internaţionale l-a constituit adoptarea în unanimitate de către Marea Adunare Naţională a Republicii Socialiste România a Apelului adresat Sovietului Suprem al U.R.S.S., Congresului S.U.A., parlamentelor din ţările europene pe teritoriul cărora se amplasează rachete nucleare cu rază medie de acţiune, parlamentelor din celelalte ţări europene şi din Canada.

Dînd o înaltă cinstire hărniciei şi eroismului în muncă pentru progresul şi prosperitatea României socialiste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România, a înmînat, în cadrul unei solemnităţi la Marea Adunare Naţională, înalte distincţii unor judeţe şi unităţi fruntaşe în întrecerea socialistă pe anul 1983.

Înaltele distincţii conferite sînt un însufleţitor îndemn revoluţionar, un minunat imbold pentru toţi oamenii muncii, pentru întregul popor care întîmpină prin devotament şi dăruire exemplară, prin noi succese cea de-a 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă şi Congresul al XIII-lea al partidului.

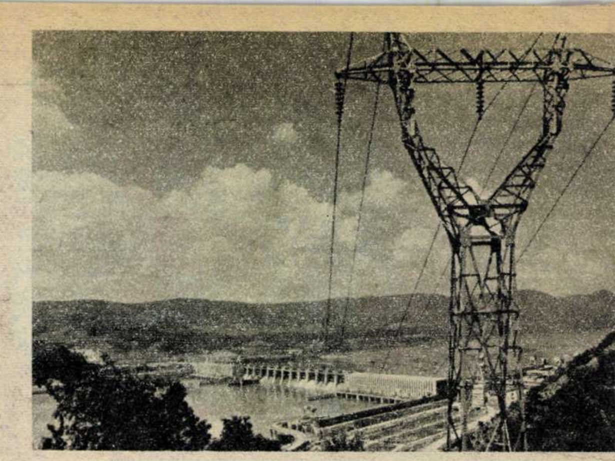

23 AUGUST

TREPTE DE

Ţara întreagă, toţi fiii ei se pregătesc cu dragoste şi însufleţire să întîmpine măreaţa sărbătoare a poporului nostru de la 23 August, cînd se vor împlini 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă. Augustul fierbinte al anului 1944 a deschis o nouă eră în istoria multimilenară a poporului nostru care, atunci, a reuşit să zdrobească orice dominaţie străină, devenind liber şi deplin stăpîn în ţara sa, hotărît să-şi decidă singur destinul. Răsturnînd dictatura militaro-fascistă, România s-a alăturat cu întregul său potenţial economic şi militar luptei Uniunii Sovietice, celorlalte forţe ale coaliţiei antihitleriste, acţionînd cu eroism şi dînd grele jertfe pentru eliberarea deplină a patriei de trupele hitleriste şi apoi pentru eliberarea Ungariei şi Cehoslovaciei, pînă la victoria deplină asupra Germaniei fasciste.

Eliberată de jugul dominaţiei străine, România a putut păşi pe calea instaurării puterii democrat-populare, a victoriei revoluţiei socialiste şi trecerii la construcţia socialismului.

Acum, după trecerea celor 40 de ani, poporul român se mîndreşte cu victorii istorice obţinute în toate domeniile de activitate ale vieţii sociale şi spirituale. Un loc de importanţă hotărîtoare îl ocupă etapa inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, etapă în care toate marile realizări obţinute de patria socialistă sînt indisolubil legate de numele şi activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România. Ideile şi orientările sale, de o inestima-

Patrie română-ţară de eroi

COPII LA IZVOARELE ISTORIEI

Cu cîtva timp în urmă, pe adresa pionierei Mihaela Vlad de la Şcoala generală nr. 1, Buftea, a sosit un plic albastru cu antetul Muzeului de istorie şi arheologie din Ploieşti. Mihaela a deschis nerăbdătoare plicul şi, emoţionată, a citit conţinutul scrisorii: **„Vă rugăm să primiţi pe această cale cele mai alese sentimente de recunoştinţă şi mulţumiri călduroase pentru bunurile dăruite Muzeului de istorie şi arheologie al judeţului Prahova, care completează în mod fericit colecţiile noastre"...**

Fetiţa împături cu grijă scrisoarea şi o puse la loc, în plicul albastru, fericită că numele bunicului ei va fi cunoscut şi de alţi copii din ţară, care-şi vor opri paşii prin sălile muzeului din Ploieşti.

Cele patru brevete şi cinci medalii pe care Mihaela Vlad le expediase muzeului fuseseră acordate în anul 1944 bunicului ei, locotenent pe atunci, Vlad Nicolae din comuna Drajna de Sus, judeţul Prahova, pentru faptele sale de vitejie în luptele împotriva hitleriştilor. Acum brevetele şi medaliile se află la muzeul din Ploieşti, alături de alte sute şi sute de mărturii ce vorbesc despre eroismul ostaşilor români, care în acea toamnă de acum patru decenii au luptat pentru eliberarea pămîntului strămoşesc, pentru eliminarea ultimelor rămăşiţe ale armatelor hitleriste.

Dragostea pentru istoria ţării, pentru istoria localităţii natale şi a oamenilor ei îi reuneşte pe mulţi dintre copiii Şcolii generale nr. 1 din Buftea, sectorul agricol Ilfov, în cercul de istorie şi arheologie condus de profesorul Neculai Mercan. Copii ca Marius Ilinca, Laurenţiu Cărmău, Valentin Mocanu, Adrian Budu şi chiar Liviu Bălan sau Iulia Pleşca, dintre cei mai tineri membri ai cercului, ca de altfel mulţi dintre sutele de copii din şcoală, colaboratori ai pasionaţilor istoriei, îţi pot povesti o mulţime de lucruri despre milenara istorie a aşezărilor din zona Buftei, ca şi despre istoria lor mai recentă. Datele obţinute sînt rodul cercetărilor directe pe care le fac pionierii, de cum se topeşte zăpada şi pînă toamna tîrziu.

Malurile rîului Colentina, care străbate oraşul, punctele La Cireş, La Ca-

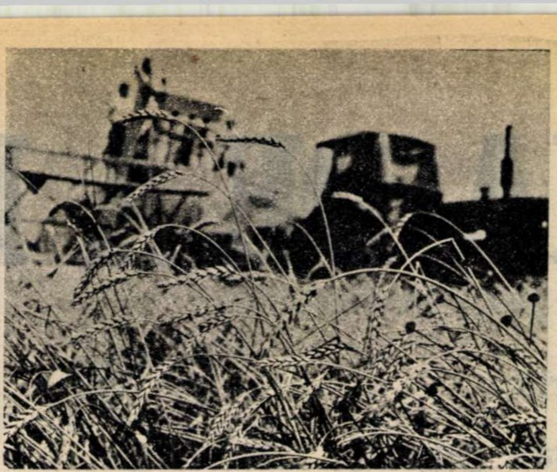

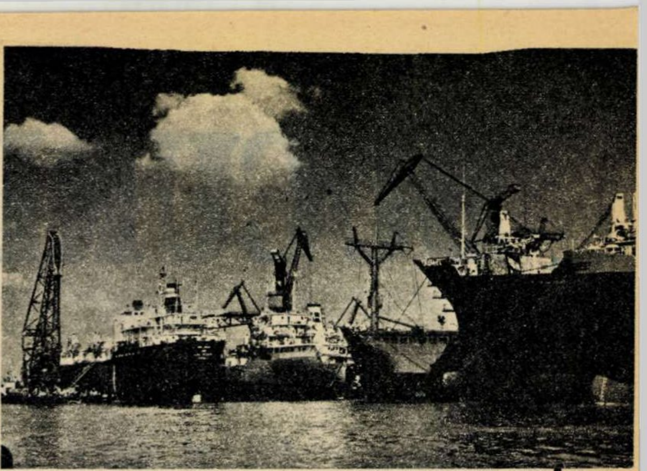

1944 - 23 AUGUST 1984

AUR ÎN ISTORIA MILENARĂ A PATRIEI

bilă valoare teoretică și practică, și-au găsit o strălucită materializare în mărețele victorii obținute în toate domeniile construcției socialiste din patria noastră, în cucerirea unui prestigiu de seamă pe arena mondială, a dobîndirii de nenumărați prieteni pe toate meridianele lumii.

Gloriosul eveniment din istoria poporului nostru — cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă — va fi întîmpinat de toți oamenii muncii din patria noastră cu noi și importante victorii, însuflețiți de chemarea adresată întregului partid și popor de către Comitetul Central al Partidului Comunist Român, de Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.R. privind măreața aniversare.

Astfel, în întreaga țară, toți cei ce muncesc vor desfășura ample acțiuni politice și organizatorice pentru realizarea în cele mai bune condiții a planului de dezvoltare economico-socială a țării pe anul 1984 și pe întregul cincinal, a prevederilor Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. În activitățile politico-ideologice și cultural-educative vor fi evidențiate transformările profunde petrecute în viața societății în cei 40 de ani care au trecut de la eliberarea patriei, perspectivele unei vieți luminoase, de progres și bunăstare deschise întregii noastre națiuni.

În industire, în agricultură, în toate ramurile economiei, în fiecare loc de muncă — anul marii sărbători va însemna mobilizarea tuturor energiilor, punerea tot mai deplină în valoare a inițiativei, a experienței, a spiritului gospodăresc.

În întreprinderi, instituții, școli, la orașe și sate se vor organiza simpozioane, expuneri, consfătuiri, dezbateri, alte manifestări politico-educative care vor avea ca temă drumul parcurs de țara noastră în procesul revoluției și construcției socialiste, numeroasele și importantele victorii obținute.

Cu ocazia organizării unor expoziții documentare jubiliare vom avea, de asemenea, prilejul înfățișării importantelor realizări ale anilor de după eliberare.

Expozițiile de carte, apariția de noi lucrări de istorie, social-politice, beletristice, prezentarea de valoroase filme românești; organizarea de concursuri pe teme istorice, ca și bogatele și amplele activități politico-educative, culturale, științifice, artistice și sportive ce se vor desfășura în întreaga țară vor contribui laolaltă la întîmpinarea așa cum se cuvine a glorioasei sărbători.

În cadrul actualei ediții a Festivalului național „Cîntarea României“ vor fi desfășurate ample acțiuni politico-educative, culturale, științifice, artistice și sportive în întreprinderi și instituții, unități agricole, în școli și facultăți, în taberele elevilor și studenților, în unitățile militare, la casele de cultură, cluburi muncitorești și căminele culturale.

În Capitală va avea loc o sesiune solemnă comună a C.C. al P.C.R., Marii Adunări Naționale, Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, consacrată împlinirii a 40 de ani de la înfăptuirea actului revoluționar de la 23 August 1944. De asemenea, se va organiza o sesiune științifică națională, care va releva experiența originală a revoluției și construcției socialiste în România, contribuția de excepțională însemnătate adusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare, la îmbogățirea gîndirii social-politice contemporane.

Guvernul Republicii Socialiste România va organiza Expoziția realizărilor economiei naționale, se va institui o medalie jubiliară dedicată evenimentului sărbătorit, vor fi conferite ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

În ziua de 23 August la București se vor organiza parada militară și demonstrația oamenilor muncii, iar în reședințele de județ — parade ale gărzilor patriotice și demonstrații ale oamenilor muncii. Marea sărbătoare a poporului român de la 23 August va fi marcată pe plan extern de organizarea unor manifestări care să promoveze și să facă larg cunoscute politica de pace și colaborare a României socialiste, inițiativele și propunerile cu larg ecou în întreaga lume pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le desfășoară pe arena mondială.

Sărbătorirea împlinirii celor patru decenii de libertate, de istorice victorii însuflețește și mobilizează întregul popor spre noi și mărețe împliniri. Eroicelor fapte de muncă ale părinților și fraților mai mari li se adaugă milioanele de fapte pionierești, frumoasele realizări pe frontul muncii și învățăturii, numeroase împliniri pe care copiii patriei le înscriu cu entuziasm în amplele acțiuni de educație patriotică, revoluționară „Tot înainte“ și „Patrie română, țară de eroi“.

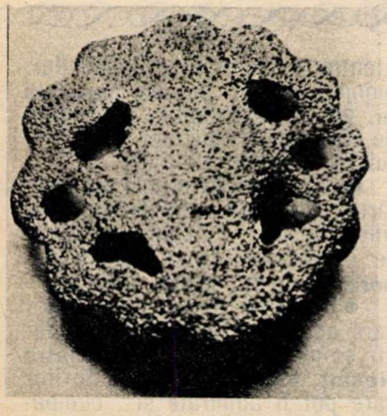

lul Bălan, La Viroagă, La Sălcii, La Gutui ș.a., unde copiii au făcut „peregheze“ (cercetări de suprafață), și-au dezvăluit rînd pe rînd secretele păstrate mii de ani.

Cel care i-a inițiat în tainele cercetării și asupra modului în care se prelucrează și se datează materialul descoperit este chiar conducătorul șantierului arheologic Mănești-Buftea, tovarășul Aristide Ștefănescu.

Prin activitatea lor, pionierii contribuie la îmbogățirea hărții arheologice a orașului lor natal. Efectuînd cercetări în punctul La Gropi, de pildă, ei au descoperit o așezare din perioada de tranziție de la epoca neolitică la epoca bronzului, aparținînd culturii tip Brătești.

Într-o zi, aflîndu-se la punctul numit de localnici La Cireș, cîțiva copii au observat, în malul înalt de circa 7 m, cîteva fragmente de ceramică. L-au anunțat imediat pe prietenul lor, arheologul Aristide Ștefănescu, și, împreună, au efectuat un sondaj. Mare le-a fost bucuria cînd au aflat că descoperirea lor era o așezare din epoca bronzului.

Anul trecut, prin luna octombrie, cînd apele rîului Colentina au început să scadă, membrii cercului, împreună cu mulți alți copii care au deprins gustul descoperirilor, au pornit din nou la lucru. În urma cercetărilor de suprafață efectuate în punctele Stația de pompare și La Calul Bălan, ei au recoltat un bogat material ceramic, datat de specialiști în secolele II-I î.e.n., pe care strămoșii noștri geto-daci îl lucraseră cu mîna și la roată.

Emilia Militaru, Adrian Budu, Daniela Pălăniță și Bogdan Istrate au fost foarte impresionați de frumusețea unor fragmente de fructieră lucrată la roată în urmă cu peste 2 000 de ani.

Acum, membrii cercului de istorie și arheologie „Vasile Pârvan“ din Buftea sînt antrenați într-o mare acțiune dedicată celei de-a 40-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944. Ei și-au procurat fotocopii ale unor documente și hărți care vorbesc despre luptele eroice ale ostașilor români purtate în zona Buftea-Otopeni împotriva armatelor hitleriste. De mai multe luni, atît copiii din cerc cît și colaboratorii lor - colegi din școală - au pornit în căutarea unor participanți direcți la luptele de atunci, pe care vor să-i invite în mijlocul lor pentru a evoca faptele de eroism din zilele fierbinți ale lui August 1944.

ECATERINA ROȘCA

BUCURIA DE A FI COPIL

Înfrățiți cu bucuria,
Fii ai unui brav popor,
Școala, munca, omenia
Ne înalță-n viitor.

1

2

FOTO *semnal*

3

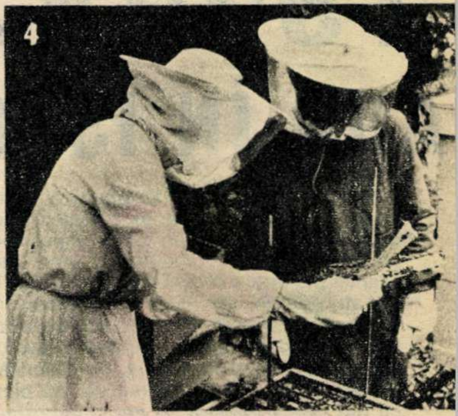
4

5

Freamătul zilelor încărcate de bucuria unei copilării fericite, ocrotită cu dragoste și părintească grijă, a împlinirilor de școlari și de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor răzbate și în redacția revistei „Cutezătorii" în fiecare dimineață, odată cu sosirea poștei. Din fiecare plic aflăm vești deosebit de interesante privitoare la munca de învățătură, la activitățile desfășurate în cercuri, ateliere, laboratoare, la petrecerea plăcută și instructivă a timpului liber. Iar ca să fie și mai convingători, prietenii revistei se străduiesc să surprindă cît mai multe instantanee din toate aceste ipostaze, stimulați și de concursul nostru „Fotosemnal". Iată, aceste pagini redau cîteva dintre imaginile fotografice primite de curînd.

- În laboratorul de fizică se vorbește în șoaptă. Cel mai mic semnal sonor trebuie să fie auzit. Altfel cum să știi dacă experiența a reușit? (membrii cercului de fizică, **Școala generală nr. 18 din Sibiu,** foto 1).

- Întorși dintr-o drumeție organizată într-una din pădurile din preajma **Bucureștiului,** unde și-au propus să privească cu atenție comportarea păsărilor, pionierii de la **Școala generală nr. 23** studiază mai în cunoștință de cauză și pe cele din... laboratorul de biologie (foto 2).

- În întîmpinarea unei manifestări a „Prietenilor adevărului științific", membrii cercului de chimie se pregătesc intens **(Școala generală nr. 18, Sibiu,** foto 3).

- O veche pasiune a copiilor care activează la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Piatra Neamț** este cultivarea florilor care pot fi admirate și... cumpărate în tot cursul anului. Pe o suprafață de 100 mp ei cultivă cale, frezii, ficuși, filodendroni, cactuși, primule, begonii, ciclame. Poate că nectarul florilor le-a dat pionierilor și ideea de a deveni apicultori. Astfel că, pornind cu un an în

ÎN ROMÂNIA DE AZI

1949-1984

urmă de la patru familii de albine, în cel de-al doilea an de activitate ei au reușit să aibă opt stupi (foto 4 și 5).

- Și la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pașcani,** purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au activități diverse. În imagine sînt surprinși doi dintre membrii cercului de sculptură (foto 6).

6

8

- A venit primăvara! Harnicii gospodari de la **Școala generală nr. 9 din Drobeta Turnu Severin** nu uită să pregătească pentru acest eveniment și tinerii pomi plantați de ei (foto 7).
- Membrii cercului „Prietenii muzeelor" de la **Școala generală Bivolari,** județul Iași, după vizita efectuată la Palatul Culturii din municipiul de reședință al județului (foto 8, realizată de Tatiana Graur, clasa a VIII-a A).
- La I.A.S.-**Costești,** pionierii **Școlii generale nr. 1** din localitate sînt oricînd bine veniți. Uneori în vizită, ca și acum, alteori să dea o mînă de ajutor (foto 9).

* * *

- Cele două fete sînt bucuroase să-și arate priceperea dobîndită acasă, de la mama, și în cadrul cercului micilor gospodine unde, desigur, mai învață încă multe alte lucruri deosebit de utile și... noi pentru ele **(Școala generală nr. 4, Sibiu,** foto 10).
- Electronica e foarte grea? Poate, dar nu și pentru cei pasionați! **(Școala generală nr. 6, Sibiu,** foto 11).

Așteptăm, dragi prieteni, în continuare să ne scrieți, să ne trimiteți fotografii la concursul nostru - „Fotosemnal". Știrile cele mai interesante, imaginile cele mai reușite își vor găsi locul meritat în paginile revistei.

* * *

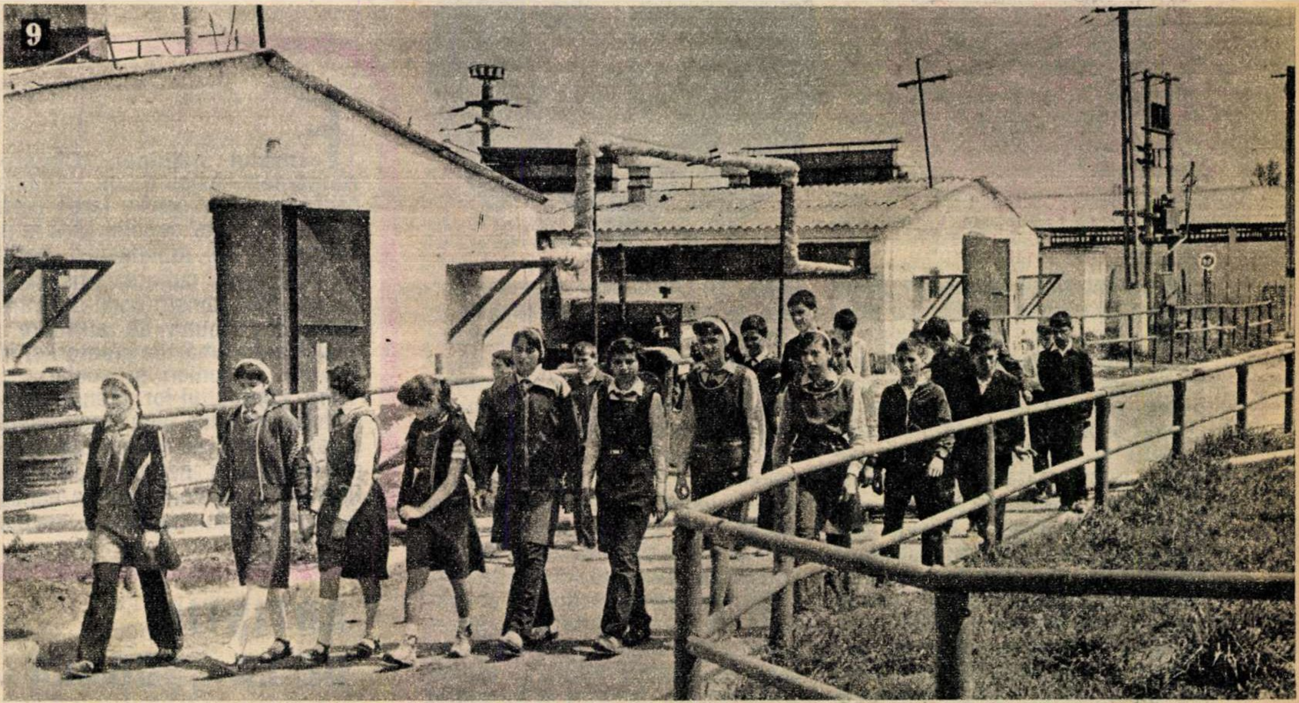
9

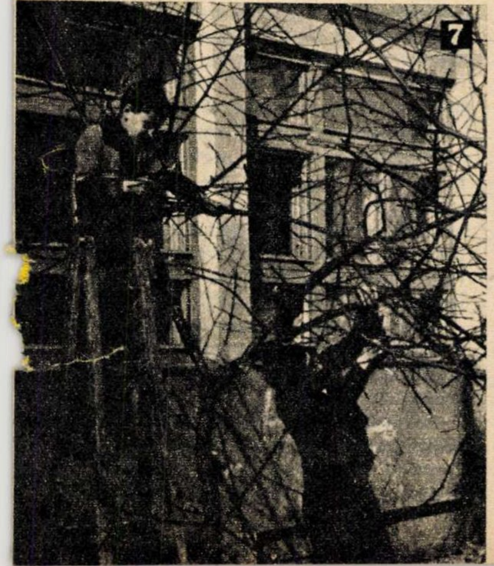
7

10

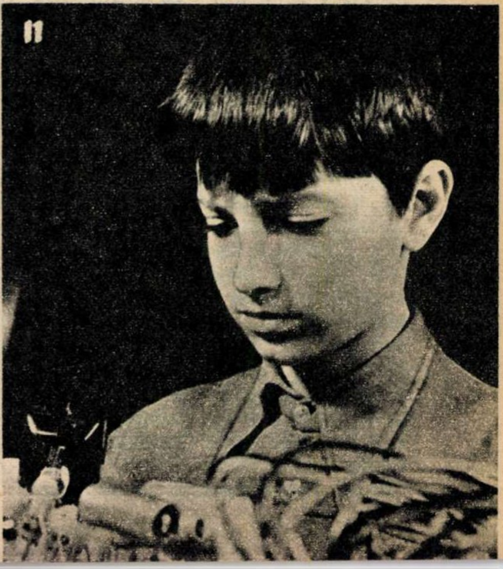
11

CAIET LIRIC

MARIAN NIȚU

Remarcat la un concurs literar desfășurat cu prilejul „Zilelor literaturii pentru copii și tineret", manifestare organizată de Uniunea Scriitorilor la Bușteni (7-8 iunie 1983), Marian Nițu se apropie de tainele poeziei, vădind de pe acum, la cei treisprezece ani ai săi, pe lîngă o vie sensibilitate în fața naturii, un simț al măsurii, al echilibrului. Are de spus ceva, iar acest ceva se destăinuie firesc, ca de la inimă la inimă. Deschis lecturii - Eminescu îi ține tovărășie seară de seară sub veghea tăcută a Caraimanului - și străduindu-se, în familia Căminului de copii nr. 9 din Bușteni, să-și facă un drum în viață, prin muncă, cinste și învățătură, tînărul nostru prieten poartă în el o simțire bogată, aleasă, o chemare spre frumos, spre adevărul și bucuria rostirii prin vers a propriei ființe.

Mult succes, Marian!

M.N.

FEBRUARIE

Calendarul iernii
a intrat
în febră și zilele
s-au dezmorțit
la soare!...

Pămîntul
în paltonul
ca de zebră
își scoate puii
de prin buzunare...

MUGURI

Pe rînd se strîng
fragezii muguri
rîzînd în soare
spre tării:
- Vino
și te joacă,
măi copile,
și pacea-n lume
vom ademeni.

Eminescu și Caraimanul

Iubesc pe Eminescu
așa cum iubesc Caraimanul...
În dimineți ori înserare
amîndoi stau de strajă țării
pînă dincolo de hotare...

O! Eminescu, Eminescu,
poetul meu făr' de asemănare,
cum îmi alini singurătatea,
cînd mă ascund cu tine-n
dormitoare...
Și slova cărții tale o ascult!

Ceilalți copii au adormit
și mult tu-mi ești drag!
Și-s fericit
cînd pe fereastră, tu, luceafăr,
m-ai privit...

DECOLĂRI SUB

Membrii cenaclului literar „Zori de primăvară" al Casei pionierilor și șoimilor patriei Roșiori de Vede: Din culegerea de versuri editată recent, am ales două poezii. Ne bucurăm să știm că aveți o prezență constantă și în ziarul local „Teleormanul".

Tiberiu Fercu — Huși: Versurile care poartă gîndul tău de pace „către toți oamenii lumii" ne-au plăcut. Le publicăm.

Genoveva Vasluianu și **Carmen Dumitrașcu** — Galați: Semnalăm inițiativa cercului vostru literar de a realiza „Albumul cu prieteni" în care păstrați gînduri transmise vouă, celor de la Școala generală nr. 22, de către scriitori pe care îi prețuiți în mod deosebit.

Nuța Petre — Borcea, Călărași: În cenaclul vostru „Mlădițe de lumină" s-au prezentat versuri care dovedesc sensibilitate și înaripare de gînd. Așteptăm noi lucrări de la **Zina Țigănuș,** de la **Liliana Dinu,** de la ceilalți colegi.

Simona Cordoneanu — Umbrărești, Galați; **Ana Timburescu, Roxana Ionescu, Camelia Popescu, Laura Bouleanu** — Craiova; **Raluca Grigoriu** — Bu-

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TUDOR NEGOIȚĂ

Cei cinci și COMOARA

20

- Păi... nu știm nici acum! spun eu.

- E ceva de spionaj? șoptește Geta înfiorată.

- Ascunde niște coduri secrete? își rotunjește ochii Mihăiță.

- Ce să ascundă? se uită la noi maiorul, abia ținîndu-se să nu rîdă.

- Atunci tot hărțile sînt importante. Am spus eu! face convinsă Dana. Indică locuri unde sînt ascunse comori, nu?

- Idioții! Idioții!! face Pleșa zbuciumîndu-se ca un scatiu în colivie.

- De, dom' Pleșa, mormăie Burlea morocănos. Idioți, idioți, dar au pus mîna pe carte înaintea noastră, că n-ați vrut să dați cît...

- Taci, tîmpitule! țipă Pleșa, iar maiorul încheie conversația liniștit:

- Ei, păi lucrurile s-au limpezit acum. Urez echipei de percheziție succes! Vedeți că într-o cameră din pod o să găsiți un laborator radio și-acolo dusă o presă tipografică la care a lucrat Pleșa documentele false și diplomele pe care a luat jumătate din banii, cu care și-a construit vila, de la niște nefericiți pe care i-a păcălit crunt. Ridicați hîrtia, tușurile și ce veți mai găsi acolo. Obiecte de artă, văd că sînt destule, aveți grijă să nu le spargă „din întîmplare", e în stare de orice! Martori vă trimitem noi din vecini imediat. Cu asta, haideți, tineri cercetători științifici, să facem o mică plimbare.

- Și cartea? Nu ne spuneți?...

- Ba da, desigur, Matei o să vă spună totul, adică o să vă ducă la cineva care să vă explice istoria acestei cărți mai pe larg. Îi duci la tovarășul Iliescu. Dacă vede cartea, o să creadă că visează.

- La cine?! întreabă Geta. La... Mihai Iliescu?

- Nu cumva îl cunoașteți? se miră maiorul.

- Păi... zice Geta... Păi... după ce am găsit cartea, l-am căutat la telefon, dar mi-au spus că-i plecat.

- Dar de ce l-ați căutat?

- Pentru că lucrează la Biblioteca județeană și... și pentru că... e tatăl meu! explică Geta.

Ei, și uite-așa, ne apropiem de sfîrșitul acestei zile pe care nu cred că o s-o uităm nici unul prea curînd.

În urmă c-o oră ne și vedem conduși la miliție ca „bandă organizată de mici răufăcători", după cum spuneau cu atîta convingere Pleșa și Burlea. Peste un ceas însă unde credeți că ne aflam?

Nici mai mult, nici mai puțin, în cabinetul directorului bibliotecii orășenești, instalați fiecare în cîte un fotoliu masiv, îmbrăcat într-o piele moale ca de mănușă.

Pînă să vină tatăl Getei, directorul ne-a arătat vreo 20 de cărți rare, unele cît o unghie, altele cît un ziar, cîteva ținute în casete de catifea și-n case de fier.

Acum, directorul și tatăl Getei se învîrtesc pe lîngă noi ca pe lîngă niște cosmonauți abia picați dintr-o misiune spațială. Nu știu ce să ne mai spună, ar vrea să ne trateze și cu cîte o cafea, își dau apoi seama că totuși „nu merge", Geta îi amintește tatălui ei că n-am prea mîncat și-i aproape cinci după masă, așa că... sîntem invitați la masă.

Strigăm toți într-un glas că nu ne e foame, Matei, locotenentul care ne-a însoțit pînă aici, spune rîzînd:

- Trebuie să-i înțelegeți, mor de

PRIMUL DISC ELECTRECORD LA... ZECE ANI

În curînd, Casa de discuri „Electrecord“ va lansa un disc cu totul inedit, un disc reprezentînd „o noutate de excepție“ – și veți vedea de ce. Timp de 9 minute vom putea asculta și tulburătoarea „Doină a Oltului“ – cîntată la naiul solistic, și vestita „Horă ca la caval“ – interpretată la naiul bas, și un frumos „Cîntec de luncă“ – ale cărui refrene lirice le reînvie acel străvechi instrument din lut ce se cheamă ocarină, dar și ritmul dinamic al „Geamparalelor“ sau al unei binecunoscute „Sîrbe oltenești“ – susținut simultan sau în... dialog de cele două fluiere măiestre ale aceleiași unice interprete în vîrstă de numai... 10 ani! Se numește **Dalila Cernătescu** – „privighetoarea Bălceștilor“, cum o numesc, mîndri, locuitorii acestor pitorești plaiuri vîlcene. Dacă o vei întreba însă pe Dalila care e totuși instrumentul ei preferat, îți va răspunde că, deși ocarina și fluierul îi sînt dragi, naiul i-a rămas „prietenul muzical“ cel mai apropiat. Fiindcă a fost primul cu care tatăl său i-a făcut cunoștință, pe vremea, nu prea îndepărtată, cînd avea patru ani. Fiu al acestor meleaguri din sudul Vîlcei, Miron Cernătescu (profesor la Școala generală Bălcești) cîntă el însuși la nu mai puțin de 13 instrumente! Însă cea mai mare dragoste o nutrește – și e firesc – pentru naiurile pe care singur și le construiește, cu pasiunea muzicianului, dar și cu migala meșterului ce caută a le înzestra cu virtuțile cîntului, prin „taine“ numai de el știute. Și-ntr-adevăr, naiul profesorului Miron Cernătescu, naiul cu acord reglabil, medaliat cu aur la Festivalul național „Cîntarea României“, e unic nu numai în țară, ci și în lume! Cu naiul acesta „fermecat“, dar și cu ocarina și fluierul – a urcat de două ori Dalila pe scena festivalului (în 1981 și 1983), cucerind premiul I și medalia de aur. Cu naiurile acestea „fermecate“ vor urca pe scenele actualei ediții și colegii ei de școală, membri ai formației înființate abia de cîteva luni. Evident, ei o vor avea ca solistă pe această interpretă de excepție care este Dalila Cernătescu, dar nu-i mai puțin adevărat că o alta se străduiește să-i „calce pe urme“, să învețe „meșteșugul“ cîntatului la nai, ocarină și două fluiere. Bănuiți cine? Surioara mai mică a Dalilei, Octavia Cernătescu, elevă în clasa a II-a și proaspătă pionieră. Pe Dalila o așteaptă însă și o confruntare internațională – festivalul folcloric de la Novisad (din luna aprilie). Îi urăm să poarte și acolo frumoasă solie a cîntecelor plaiurilor românești și să se întoarcă acasă încununată de laurii succesului.

ILEANA PIȚA

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Festivalul național „Cîntarea României“ asigură un minunat cadru educativ pentru larga participare a tuturor copiilor țării la un ansamblu de manifestări politico-ideologice, cultural-artistice și de creație, constituindu-se într-o autentică tribună de afirmare a unui mare număr de creatori și interpreți – pionieri și școlari.

Prin conținutul lor, manifestările cultural-artistice pionierești desfășurate în cadrul ediției anterioare a Festivalului național „Cîntarea României“ au contribuit la educarea comunistă, patriotică, revoluționară a pionierilor și școlarilor, la dezvoltarea pasiunii pentru creație și cercetare.

Spectacolele prezentate de formațiile artistice pionierești au reflectat cele mai importante evenimente din istoria partidului și patriei, succesele dobîndite de poporul nostru în anii socialismului, au exprimat recunoștința copiilor pentru minunatele condiții de muncă și învățătură de care se bucură, dragostea și prețuirea fierbinte față de secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații.

La manifestările etapei de masă ale anterioarei ediții a „Cîntării României“ au participat **peste două milioane și jumătate de pionieri și școlari.** Copiii participanți au fost cuprinși în **70 433 formații artistice de diferite genuri și în 37 503 cercuri și cenacluri de creație literar-artistică.**

Numărul participanților devine tot mai mare, cu fiecare an. Este semnificativ să arătăm că, la anterioara ediție a festivalului, numărul de formații artistice pionierești a crescut la multe genuri artistice interpretative, astfel încît în, concurs au participat **369 formații de muzică de cameră, 1 266 formații de instrumente populare, 121 orchestre simfonice și semisimfonice, 7 955 grupuri vocale etc.**

În țară funcționează, de asemenea, **10 063 cercuri de artizanat, 2 034 cercuri de instrumente muzicale, 1 233 cercuri de arheologie...**

Buna pregătire a interpreților și nivelul calitativ al formațiilor artistice au făcut ca 1 753 de soliști și de formații din rîndul pionierilor să fie premiate la etapa republicană.

În prezent, unitățile și detașamentele de pionieri participă la etapa de masă a actualei ediții a Festivalului național „Cîntarea României“, în cadrul căreia își dau concursul formațiile și interpreții.

ARTIȘTII DE LA „ȘCOALA CU CEAS“

Mulți pionieri se îndreaptă în fiecare zi, după cursuri, către sala de muzică a Școlii generale nr. 1 din Rm. Vîlcea. Cei 40 de pionieri-artiști, membri ai corului de cameră, cîștigătorii locului II la precedenta ediție a Festivalului național „Cîntarea României“, își pregătesc urcușul pe treptele actualei ediții. Roxana Constantin (din clasa a VII-a) ne explică însă că repetițiile nu se încheie în sala de muzică de la etajul III pentru că fiecare, în timpul de după pregătirea lecțiilor, reia partiturile cîntecelor incluse în repertoriul formației — și acesta e foarte bogat, adaugă ea — căutînd să-și perfecționeze interpretarea.

Aceeași rîvnă și trudă artistică aveam s-o întîlnim și printre cei 80 de pionieri care studiază obiceiurile populare. Numai că aici virtuțile vocii trebuie să se îmbine cu cele actoricești și, după cum am aflat, tot ei sînt și regizorii secunzi ai acestui spectacol folcloric. Dar pentru a realiza o transpunere scenică cît mai veridică, ei caută să cunoască în amănunt specificul obiceiului pe care-l prezintă, să cerceteze zona folclorică din care provine, să aleagă varianta autentică. Din această prealabilă muncă de culegători de folclor s-a și născut ideea regizorală a „Suitei de obiceiuri laice ale copiilor din Țara Loviștei“ — ne spunea tovarășul profesor Ion Piloiu, îndrumătorul acestui ansamblu și dirijorul formațiilor corale ale școlii.

Spectacolul debutează cu o discuție foarte aprinsă între membrii cercului de folclor porniți într-o expediție de documentare pe traseul Malaia-Voineasa. Să urce în munți, la oieri, ca să culeagă cîntece de ciobănie sau să coboare de vale, spre satele loviștene, ca să afle cele mai frumoase obiceiuri ale copiilor de prin partea locului? Majoritatea decide cea de-a doua cale și odată cu ei intrăm în lumea fascinantă, fabuloasă a acestor obiceiuri străvechi, legate de venirea pe lume a unui copil, însoțit de duioasele cîntece de leagăn, de jocurile tradiționale ale copiilor, de obiceiurile de iarnă... În final, eroii-interpreți ai acestui veritabil teatru folcloric revin la ipostaza folcloriștilor întorși din expediție cu tolba plină de nestematele comori alese și culese din această vatră de frumuseți ce se cheamă Țara Loviștei. Efervescența artistică, care prin tradiție domină în această școală, o demonstrează toate formațiile care se pregătesc și năzuiesc să urce pe scenele celei de-a V-a ediții a festivalului: corul mare, corul de cameră, ansamblul „Voinicelul“ și ansamblul de obiceiuri populare, montajul muzical-literar și brigăzile artistice, noua orchestră de mandoline și echipa de dansuri populare, formația de jocuri muzicale, grupul folk și trei trupe de actori-păpușari.

La ediția precedentă 6 din... 6 formații concurente ale Școlii generale nr. 1 s-au întors cu premii republicane. Ar fi păcat să rămînem numai în domeniul palmaresului artistic și să nu amintim și pe cel al hărniciei pionierilor de la renumita „școală cu ceas“. În cartea lor de vizită trebuie să înscriem la loc de onoare și „efectele“ unei autogospodăriri care funcționează zi de zi „ca ceasul“! Semnele hărniciei se extind însă și dincolo de clasele, laboratoarele, atelierele și curtea școlii — spre noile cartiere Traian-Nord și Zăvoi, ca și spre Parcul „Mircea cel Bătrîn“.

DIN NOU SPRE... LOCUL I

Voci cristaline, parcă venind tocmai din legendă sau din baladă; ai putea să le asemeni izvoarelor sau razelor de soare. Așa vor fi cîntat și fetele dacilor liberi de prin ținutul Dorohoiului de azi. Sînt cincisprezece glasuri care dau farmec și noblețe unor cîntece mai adînci decît vremea. Cincisprezece glasuri care formează grupul vocal folcloric al Școlii generale nr. 5 din Dorohoi, dirijat de prof. Vasile Nistor – un fel de constelație a frumuseții din Țara de Sus a Botoșanilor, constelație care s-a ridicat pînă la treapta cea mai de vîrf, obținînd locul I pe țară, la anterioara ediție a Festivalului național „Cîntarea României“. Un asemenea rezultat pune și mai mult hărnicia și frumusețea la ambiție și efort.

– E greu de obținut un succes de prestigiu, ne spune solista Angela Tomniuc din clasa a VI-a C. Dar e tot pe atît de greu să-l menții. Azi, cînd asemenea grupuri folclorice pot răsări de oriunde, în toată țara, cu putere de afirmare neașteptată, te pun și mai mult pe gînduri. „Cu ce se pot prezenta sucevencele?“ „Dar fetele de la șantierul hidrocentralei Porțile de Fier II?“ „Cum repetă grupul vocal de la Cujmir?“ „Ce repertoriu pune la cale cel din Sighetul Marmației?“ „Dar cine le poate uita pe cele din Vrancea sau din Perieni?“ Iată o mulțime de întrebări care vin să-ți dea asalt, deși ai luat locul I pe țară. Cristina Axinte din clasa a V-a E și Emilia Mihai din clasa a VI-a B, și ele soliste ale aceluiași grup vocal, împreună cu Angela fac repetiții perseverente.

– Am vrea să fim auzite pe scenă ca un foșnet de lan sau ca o legănare de livadă românească, precizează Emanuela Gireadă. Cîntece vechi, colinde laice, doine strămoșești sînt readuse de aceste fete în creațiile folclorice de inestimabilă valoare, cum sînt „Busuioc la cofăiele“, „Luminează-te fereastră“, „Bună vreme, gazdă mare“ sau acel „Blestem al flămînzenilor“ – o prelucrare a unui vibrant și grav cîntec cules din satul Prisăcani; versurile și melodia datează de pe vremea răzmerițelor din 1907, iar „balada iernii“ pare venită din timpurile Mușatinilor. Atenția, preocuparea și străduința acestor fete este de-a aduce în fața noastră, prin cîntec, frumusețe din simțirea strămoșilor și părinților noștri dintotdeauna. Tot așa cum tot ele vădesc o vie preocupare și pentru valorificarea creației folclorice contemporane. Horele, sîrbele, bătutele sînt culese din satele și comunele din jur, cum sînt Cordăreni, Ghilea, Corlăteni, Cobîla, Văculești, Vorniceni sau Havîrna. Unele din ele au devenit adevărate poeme folclorice cîntate. Așa sînt „Cîntec Președintelui țării“, „Viitor de pace, viitor de aur“, „Românie, leagăn drag“, „Ce frumoasă-i țara mea“ și altele. Cineva le-a zis albine fetelor din grupul vocal al Școlii generale nr. 5 din Dorohoi. Și n-a greșit. Să culegi un cîntec, să-l treci prin harul tău, să-l însușești zilnic de la oameni din sate, din oraș, și iar să-l readuci în fața lor prin înfățișarea cristalină a unui grup vocal care să fie răsplătit cu locul I pe țară la Festivalul național „Cîntarea României“ nu este ușor. În sufletul acestor fete și lumina cîntă și nu greșim dacă afirmăm că încă de pe acum, din faza de masă a actualei ediții a festivalului, celelalte grupuri vocale din țară au un veritabil concurent.

Cincisprezece fete, cincisprezece raze, vin cîntînd spre inimile noastre, ale tuturor. Să le urăm succes.

ION CRÎNGULEANU

CAIET LIRIC

MARIAN NIȚU

* * *

Remarcat la un concurs literar desfășurat cu prilejul „Zilelor literaturii pentru copii și tineret", manifestare organizată de Uniunea Scriitorilor la Bușteni (7-8 iunie 1983), Marian Nițu se apropie de tainele poeziei, vădind de pe acum, la cei treisprezece ani ai săi, pe lîngă o vie sensibilitate în fața naturii, un simț al măsurii, al echilibrului. Are de spus ceva, iar acest ceva se destăinuie firesc, ca de la inimă la inimă. Deschis lecturii - Eminescu îi ține tovărășie seară de seară sub veghea tăcută a Caraimanului - și străduindu-se, în familia Căminului de copii nr. 9 din Bușteni, să-și facă un drum în viață, prin muncă, cinste și învățătură, tînărul nostru prieten poartă în el o simțire bogată, aleasă, o chemare spre frumos, spre adevărul și bucuria rostirii prin vers a propriei ființe.

Mult succes, Marian!

M.N.

FEBRUARIE

Calendarul iernii
a intrat
în febră și zilele
s-au dezmorțit
la soare!...

Pămîntul
în paltonul
ca de zebră
își scoate puii
de prin buzunare...

MUGURI

Pe rînd se strîng
fragezii muguri
rîzînd în soare
spre țării:
- Vino
și te joacă,
măi copile,
și pacea-n lume
vom ademeni.

Eminescu și Caraimanul

Iubesc pe Eminescu
așa cum iubesc Caraimanul...
În dimineți ori înserare
amîndoi stau de strajă țării
pînă dincolo de hotare...

O! Eminescu, Eminescu,
poetul meu făr' de asemănare,
cum îmi alini singurătatea,
cînd mă ascund cu tine-n
dormitoare...
Și slova cărții tale o ascult!

Ceilalți copii au adormit
și mult tu-mi ești drag!
Și-s fericit
cînd pe fereastră, tu, luceafăr,
m-ai privit...

DECOLĂRI SUB

Membrii cenaclului literar „Zori de primăvară" al Casei pionierilor și șoimilor patriei Roșiori de Vede: Din culegerea de versuri editată recent, am ales două poezii. Ne bucurăm să știm că aveți o prezență constantă și în ziarul local „Teleormanul".

Tiberiu Fercu — Huși: Versurile care poartă gîndul tău de pace „către toți oamenii lumii" ne-au plăcut. Le publicăm.

Genoveva Vasluianu și **Carmen Dumitrașcu** — Galați: Semnalăm inițiativa cercului vostru literar de a realiza „Albumul cu prieteni" în care păstrați gînduri transmise vouă, celor de la Școala generală nr. 22, de către scriitori pe care îi prețuiți în mod deosebit.

Nuța Petre — Borcea, Călărași: În cenaclul vostru „Mlădițe de lumină" s-au prezentat versuri care dovedesc sensibilitate și înaripare de gînd. Așteptăm noi lucrări de la **Zina Țigănuș,** de la **Liliana Dinu,** de la ceilalți colegi.

Simona Cordoneanu — Umbrărești, Galați; **Ana Timburescu, Roxana Ionescu, Camelia Popescu, Laura Bouleanu** — Craiova; **Raluca Grigoriu** — Bu-

ROMAN FOILETON

Cei cinci și COMOARA

TUDOR NEGOIȚĂ

20

- Păi... nu știm nici acum! spun eu.

- E ceva de spionaj? șoptește Geta înfiorată.

- Ascunde niște coduri secrete? își rotunjește ochii Mihăiță.

- Ce să ascundă? se uită la noi maiorul, abia ținîndu-se să nu rîdă.

- Atunci tot hărțile sînt importante. Am spus eu! face convinsă Dana. Indică locuri unde sînt ascunse comori, nu?

- Idioții! Idioții!! face Pleșa zbuciumîndu-se ca un scatiu în colivie.

- De, dom' Pleșa, mormăie Burlea morocănos. Idioți, idioți, dar au pus mîna pe carte înaintea noastră, că n-ați vrut să dați cît...

- Taci, tîmpitule! țipă Pleșa, iar maiorul încheie conversația liniștit:

- Ei, păi lucrurile s-au limpezit acum. Urez echipei de percheziție succes! Vedeți că într-o cameră din pod o să găsiți un laborator radio și-acolo dusă o presă tipografică la care a lucrat Pleșa documentele false și diplomele pe care a luat jumătate din banii, cu care și-a construit vila, de la niște nefericiți pe care i-a păcălit crunt. Ridicați hîrtia, tușurile și ce veți mai găsi acolo. Obiecte de artă, văd că sînt destule, aveți grijă să nu le spargă „din întîmplare", e în stare de orice! Martori vă trimitem noi din vecini imediat. Cu asta, haideți, tineri cercetători științifici, să facem o mică plimbare.

- Și cartea? Nu ne spuneți?...

- Ba da, desigur, Matei o să vă spună totul, adică o să vă ducă la cineva care să vă explice istoria acestei cărți mai pe larg. Îi duci la tovarășul Iliescu. Dacă vede cartea, o să creadă că visează.

- La cine?! întreabă Geta. La... Mihai Iliescu?

- Nu cumva îl cunoașteți? se miră maiorul.

- Păi... zice Geta... Păi... după ce am găsit cartea, l-am căutat la telefon, dar mi-au spus că-i plecat.

- Dar de ce l-ați căutat?

- Pentru că lucrează la Biblioteca județeană și... și pentru că... e tatăl meu! explică Geta.

Ei, și uite-așa, ne apropiem de sfîrșitul acestei zile pe care nu cred că o s-o uităm nici unul prea curînd.

În urmă c-o oră ne și vedem conduși la miliție ca „bandă organizată de mici răufăcători", după cum spuneau cu atîta convingere Pleșa și Burlea. Peste un ceas însă unde credeți că ne aflam?

Nici mai mult, nici mai puțin, în cabinetul directorului bibliotecii orășenești, instalați fiecare în cîte un fotoliu masiv, îmbrăcat într-o piele moale ca de mănușă.

Pînă să vină tatăl Getei, directorul ne-a arătat vreo 20 de cărți rare, unele cît o unghie, altele cît un ziar, cîteva ținute în casete de catifea și-n case de fier.

Acum, directorul și tatăl Getei se învîrtesc pe lîngă noi ca pe lîngă niște cosmonauți abia picați dintr-o misiune spațială. Nu știu ce să ne mai spună, ar vrea să ne trateze și cu cîte o cafea, își dau apoi seama că totuși „nu merge", Geta îi amintește tatălui ei că n-am prea mîncat și-i aproape cinci după masă, așa că... sîntem invitați la masă.

Strigăm toți într-un glas că nu ne e foame, Matei, locotenentul care ne-a însoțit pînă aici, spune rîzînd:

- Trebuie să-i înțelegeți, mor de

ÎN ROMÂNIA DE AZI

1949-1984

urmă de la patru familii de albine, în cel de-al doilea an de activitate ei au reușit să aibă opt stupi (foto 4 și 5).

● Și la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pașcani,** purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au activități diverse. În imagine sînt surprinși doi dintre membrii cercului de sculptură (foto 6).

6

8

● A venit primăvara! Harnicii gospodari de la **Școala generală nr. 9 din Drobeta Turnu Severin** nu uită să pregătească pentru acest eveniment și tinerii pomi plantați de ei (foto 7).

● Membrii cercului „Prietenii muzeelor" de la **Școala generală Bivolari,** județul Iași, după vizita efectuată la Palatul Culturii din municipiul de reședință al județului (foto 8, realizată de Tatiana Graur, clasa a VIII-a A).

● La I.A.S.-**Costești,** pionierii **Școlii generale nr. 1** din localitate sînt oricînd bine veniți. Uneori în vizită, ca și acum, alteori să dea o mînă de ajutor (foto 9).

* * *

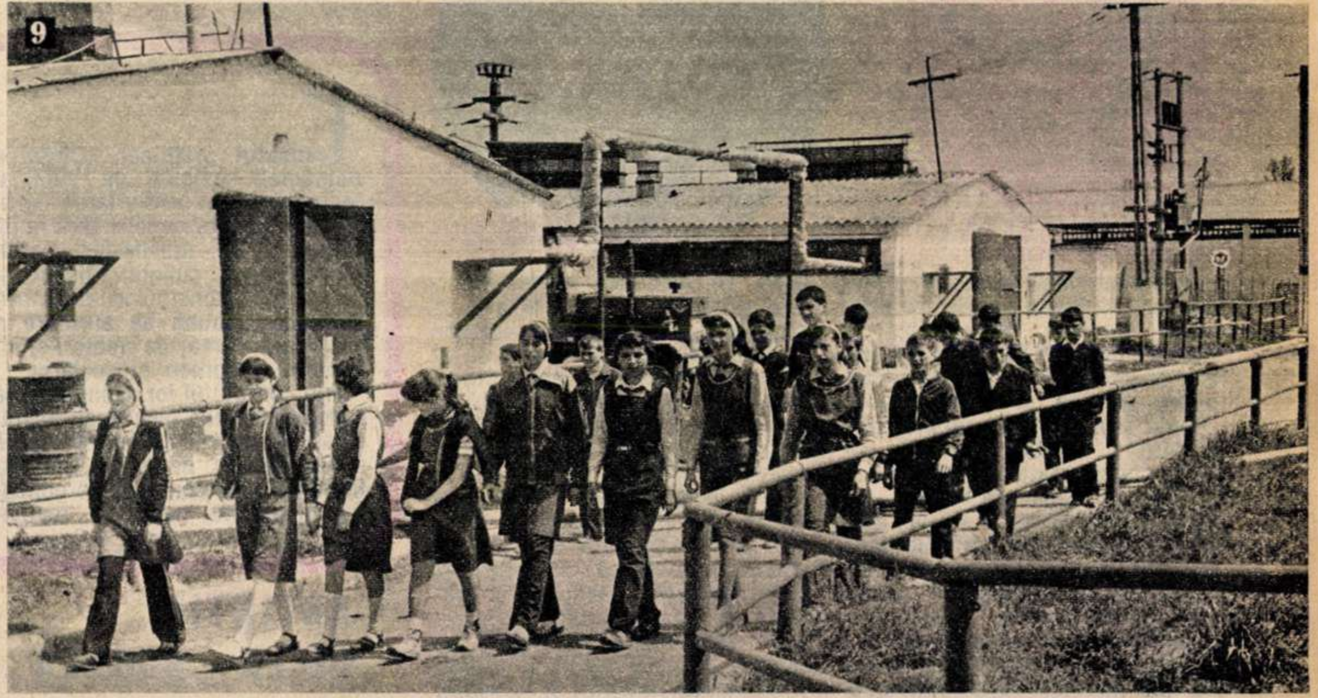

9

7

10

11

● Cele două fete sînt bucuroase să-și arate priceperea dobîndită acasă, de la mama, și în cadrul cercului micilor gospodine unde, desigur, mai învață încă multe alte lucruri deosebit de utile și... noi pentru ele (**Școala generală nr. 4, Sibiu,** foto 10).

● Electronica e foarte grea? Poate, dar nu și pentru cei pasionați! (**Școala generală nr. 6, Sibiu,** foto 11).

Așteptăm, dragi prieteni, în continuare să ne scrieți, să ne trimiteți fotografii la concursul nostru - „Fotosemnal". Știrile cele mai interesante, imaginile cele mai reușite își vor găsi locul meritat în paginile revistei.

* * *

SEMNUL POEZIEI● DECOLĂRI SUB SEMNUL POEZIEI

curești; **Anca Puican** — Alba Iulia; **Carmen Pătrașcu** — Moreni; **Costel Dumitru** — Bacău; **Ileana Cristina Vișan** — Frîncești, Vîlcea; **Giani Crețu** — Țînțăreni, Gorj; **Aura Cornelia Roșioru, Nicușor Țicu** — Salcia, Teleorman; **Gabriela Maliș** — Suceava; **Cristina Negrescu** — București; **Valentina Krömer** — Tecuci; **Mihail Stancu** — Clinceni, Giurgiu; **Mirela Neacșu** — București; **Cristina Andreea** — Galați; **Linda Burlan** — București; **Cristina Demidor** — Galați; **Anca Silvia Ioniță** — Vatra Dornei; **Carmen Erena** — București; **Eugen Trușcă** — Balș; **Liliana Levința** — București. Am citit cu interes, dragi prieteni, scrisorile pe care ni le-ați adresat. Vă mulțumim pentru aprecierile la adresa revistei și ne bucurăm pentru încercările voastre literar-publicistice. De altfel, mai multe rubrici ale revistei vă așteaptă: Constelația „Pionierii", acțiunea „La mulți ani, dragi cutezători!", concursurile „Eroica '84", „Fotosemnal" etc. Prin trăirea unor alese sentimente, prin observarea atentă a realității din jurul vostru, prin cultivarea interesului pentru lectură și pentru valorile limbii române, veți reuși treptat să ne trimiteți lucrări mai interesante, care să poată fi publicate.

Aurelia Păle — Crîngeni, Teleorman: Încercări meritorii. Întrucît de un deceniu și jumătate, cenaclul vostru literar desfășoară o vie și rodnică activitate așteptăm de la tine și de la colegii tăi o participare la fel de frumoasă la concursul nostru „Eroica '84".

Mădina Tănase — Ploiești: Ecourile poeziei eminesciene se răsfrîng în cîteva imagini notabile. Este o lecție minunată. Asimilînd-o profund, credem că poți ajunge să dobîndești propriul glas liric.

Anamaria Stan și **Mădălina Constantina,** Cenaclul „Debuturi" — Medgidia: Ne-au reținut atenția poezii precum „Patria" și, respectiv, „Semn de avertizare". Mai trimiteți.

Ioana-Gabriela Adochiței — Găinești, Suceava: În poezia „Pace" și mai ales cea intitulată „Unire", întrezărim semnele unei sensibilități promițătoare: A căzut un gînd/ la Alba Iulia/ Și l-am prins în inima înflăcărată./ L-am desenat, scriind UNIRE/ și l-am sorbit/ cu pacea laolaltă.

Marian N. Istrate — Vișina, Dîmbovița: În poezia ta „Nu dați în minge cu racheta", am întîlnit cîteva imagini pline de prospețime, alături de unele stîngăcii. Merită să perseverezi.

Laurențiu Sebastian Lăzăroiu — Comănești, Bacău: Din poezia „Dragoste de țară" am reținut cîteva imagini sugestive, sinceritatea sentimentului și aspirația spre simbol. Așteptăm în continuare să ne scrii.

Cristina Sturzu — Fălticeni: Cu versuri precum „Cad în genunchi,/ într-un cîntec/ Din ochii zilei picură lumina/ Ca apa vie/ a doinelor fără moarte..." sau „Înțeleg zborul care e/ trup pentru cîntec/ Deschide-mi porțile tale, inimă veșnică/ Patrie..." îți deschizi tu însăți o cale sensibilă spre poezie.

Roxana Neațu — Corabia, Olt: Ne bucură că te pasionează literatura și pictura, că aștepți cu nerăbdare fiecare număr din „Cutezătorii". Poeziile tale vădesc sinceritate și străduința de a găsi „cuvinte potrivite" pentru ceea ce simți tu. Citind multă poezie, vei înțelege mai bine ceea ce pot sugera și cum se constituie imaginile poetice.

MIHAI NEGULESCU

PATRIA

Patria nu se poate rosti.
Patria e totdeauna
ceva mai adînc decît cuvîntul.
Patria e izvorul nesecat
care curge în noi
printre tîmplele verzi
ale pădurii solare...
Patria e liniștea de-acasă
unde mă-ntorc în amurg
înflorind în ochii mamei.

Anamaria Stan,
Medgidia

VIS DE PACE

Este de-ajuns să calci
o floare
Și toate florile se pot ofili.
Este de-ajuns să faci o arma
Și se vor construi
mai multe arme.
Este de-ajuns să strici
o jucărie
Și toate jucăriile pot fi
stricate.
Oameni! Lăsați să trăiască
florile,
Păsările, jucăriile... și oamenii.

Tiberiu Fercu,
Școala generală nr. 4, Buhuși

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

curiozitate să știe ce-i cu cartea aceasta!

- Așa e! Murim de curiozitate. Și de foame, dar întîi de curiozitate! rezumă Sandu în numele tuturor, iar Geta pune punctul pe i:

- Da, tati, ce carte-i asta?

- Cum, nu știți?! întreabă directorul surprins.

- Nuuu! facem noi în cor.

- Geta, dar nu-ți amintești că de luni de zile eu caut...

- Știu că ești în căutarea unor cărți, tati, dar tu ești tot timpul în căutarea unor cărți. De unde să știu eu...

- Unor cărți! Bine, dar a acesteia în mod special! Dacă ați ști cît am umblat să dau de un fir măcar! La București, un coleg a descoperit o scrisoare veche, uitată, de unde rezulta că aici, chiar în orașul nostru, trebuie să existe un exemplar, aflat în posesia unui doctor. Nu se știa însă ce doctor, cum îl cheamă.

- Doctor Marcea! presupun eu.

- Exact! Cînd am reușit să aflu, în sfîrșit, vorbind cu mai mulți medici bătrîni, descopăr că...

- Doctorul Marcea murise de mult! suspină Geta. Știm!

- Da. Și că fiul său, inginer, păstrase biblioteca pînă de curînd, dar înainte de-a deceda, o donase prin testament...

- Bibliotecii institutului din oraș! își amintește Sandu.

- Numai că tocmai această carte lipsea din inventar! adaugă Dana.

- Păi văd că voi știți tot! rîde directorul.

- Dar nu știm ce carte e! izbucnim iarăși în cor.

- A, da! revine tatăl Getei. Ei bine, nici noi nu știam foarte exact. În țara noastră nu există alta, numai în străinătate se găsesc două exemplare, așa că vă imaginați disperarea mea. Atunci am apelat la miliție.

- Foarte pe scurt, continuă Matei relatarea, noi am căutat să stabilim ce persoane se învîrtiseră în jurul inginerului Marcea înainte de-a muri. Cînd am aflat că printre aceste persoane era și Pleșa, ne-am dat seama că trebuie să fie amestecat în „afacere"...

- Și fiind tot inginer, își dăduse seama de valoarea cărții! intervine Trică.

- Inginer pe naiba! rîde Matei. Diploma de inginer și-o falsificase, așa cum a mai făcut el și alte falsificări, fapt este însă că Pleșa nu-i prost deloc, și-a dat seama că e vorba de o carte valoroasă și-a încercat să pună mîna pe ea, dar prin intermediul...

- Lui Lică, zis Billy! exclamă Dana.

- Întocmai. Numai că Lică a simțit și el că-i vorba de-o valoare, a legat-o în piele cu grijă, cu gînd să fugă cu cartea peste hotare. A încercat o dată, n-a reușit, după care, de frica și-a miliției și-a lui Pleșa, s-a ascuns prin mlaștinile de dincolo de pădurice, a început să ducă tratative prin Burlea, pentru a scoate cît mai mulți bani pe carte.

- Nemernicul! exclamă tatăl Getei.

- Mă rog, nemernicul, dacă vreți, a ascuns cartea, din cîte am înțeles într-o colibă, a îngropat-o în pămînt...

- Înfășurată-n ziare, adaug eu.

- Dar ce e, tati, cu cartea aceasta, spune-ne o dată! nu mai rabdă Geta. Dacă nu ascunde nici coduri de spionaj, nici hărți în care să fie indicate comori uitate, atunci...

- Ea, ea, această carte este o comoară, draga mea, dragii mei, e un incunabul! izbucnește tatăl Getei.

- Un ce? întreabă uluit Mihăiță.

- Un incunabul! Așa se numesc cărțile tipărite înainte de anul 1500, adică imediat după inventarea tiparului. Iar valoarea ei e cu atît mai mare cu cît e o carte documentară, o lucrare făcută de un necunoscut care a călătorit mult, pe-aici prin părțile noastre, și care a scris despre locurile și oamenii acelui timp.

- De ce? vrea să știe Dana.

- Ei, aceasta e o întrebare foarte grea, rîde tatăl Getei. După unele păreri, îi fusese comandată o asemenea lucrare de către un cap încoronat care voia să știe cît mai exact care e situația drumurilor, a fortificațiilor, nivelul tehnic al armamentului...

- Deci tot un fel de spionaj! jubilează Geta.

- Am spus noi! adaugă și Mihăiță.

- E posibil! Asta ar explica și de ce s-a tipărit totuși doar în atît de puține exemplare, pentru că autorul a vrut să vîndă simultan lucrarea mai multor capete încoronate, cine știe? surîde tatăl Getei. De-aceea poate a și rămas necunoscut, i s-a părut mai prudent. Fapt este însă că acest autor necunoscut, mare călător și cunoscător al vieții, nu s-a mulțumit cu un raport sec, a făcut un studiu destul de complex asupra limbii oamenilor din „fosta Dacie", a descris obiceiuri, a prezentat nivelul de cunoștințe tehnice, fiind încîntat de inventivitatea locuitorilor în a-și construi case și mori de apă, șteampuri aurifere, teascuri, pive și vîltori. În cuvinte puține, a adunat rezultatul multor observații directe și exacte, de aceea cartea valorează... mai mult decît greutatea ei în aur!

- Cum, cum?! fac Pavel și Sandu într-un glas.

- Da, desigur, cartea aceasta are o valoare, ați făcut o faptă cu totul deosebită descoperind-o, salvînd-o poate de la pieire.

(Va urma)

Mariana TUDOR

O NOUĂ... NADIA?

Nu-i bine, Mariana!... Trebuie să iei un elan mai mare, bătaia pragului să fie puternică!... Te rog, repetă!

De 10 ori, de 20 de ori în aceeași lecție de antrenament, fetița din „grupa mică" a profesoarei Tatiana Popa din Focșani repetă cu sîrg, cu o mare ambiție, săritura. De fiecare dată „plecarea" este mai sigură, ținuta mai frumoasă, execuția mai convingătoare. La fel s-au petrecut lucrurile și la sol, și la bîrnă, și la paralele. Secretul în munca unei gimnaste, fie ea și preșcolăriță (cum are atîtea profesoara-antrenoare din orașul de pe Milcov) rezidă în repetări, cît mai multe repetări... E drept, plictisesc uneori, mai determină și lacrimi, dar pînă la urmă...

Pînă la urmă, Mariana Tudor — ea fiind fetița din grupa mică a profesoarei Tatiana Popa cu care am început acest reportaj — a depășit aceste necazuri... Acum, pioniera Mariana Tudor, din clasa a VI-a a Școlii generale nr. 7 din Focșani, este gimnastă de categoria a II-a, a cucerit locul I la individual compus la „bilateralul" de anul trecut, cu Polonia, și este „una din marile speranțe ale gimnasticii feminine vrîncene", cum afirmă prof. Sergiu Popa, antrenor coordonator al Centrului de gimnastică de la școala sus-amintită.

Drumul spre mult visatele împliniri în sportul grației l-a început în 1980. Era în clasa a III-a cînd profesorul Sergiu Popa a preluat-o de la... soția sa. „Mica balerină", cum o numesc colegele de clasă și de sport, s-a făcut repede îndrăgită, prin disciplină, prin tenacitate și, nu la urmă, prin talent. „Va fi o excelentă gimnastă la bîrnă!" a anticipat, după scurt timp de la trecerea în „clasa" sa, profesorul Sergiu Popa. Și Mariana Tudor a confirmat — locul I la concursul republican al Cluburilor sportive școlare. Ulterior s-a făcut remarcată și la sol; balet nu numai aerian, ci și pe covorul moale, catifelat al sălii de sport din școală, una dintre cele mai frumoase săli din țară!

Vacanța de iarnă a fost deosebit de rodnică pentru Mariana Tudor și colegele ei de sport. A acumulat noi cunoștințe (prin lecții continue), noi energii. Are și nevoie, în vederea concursurilor din acest an și în mod special pentru întrecerile din cadrul „Cupei Prietenia" și a Campionatelor europene de junioare. Fiind cooptată în lotul republican, Mariana Tudor va fi una dintre „speranțele" țării noastre la aceste întreceri de o mare însemnătate, în primul rînd pentru ea. Fiindcă, așa cum ne-a asigurat, dorește să ajungă o nouă... Nadie. Nici mai mult, nici mai puțin! Este spinos și greu drumul pînă acolo, dar Mariana, cu ambiția și cutezanța de care dă dovadă, are șanse să-l străbată pînă la capăt!...

TIBERIU STAMA

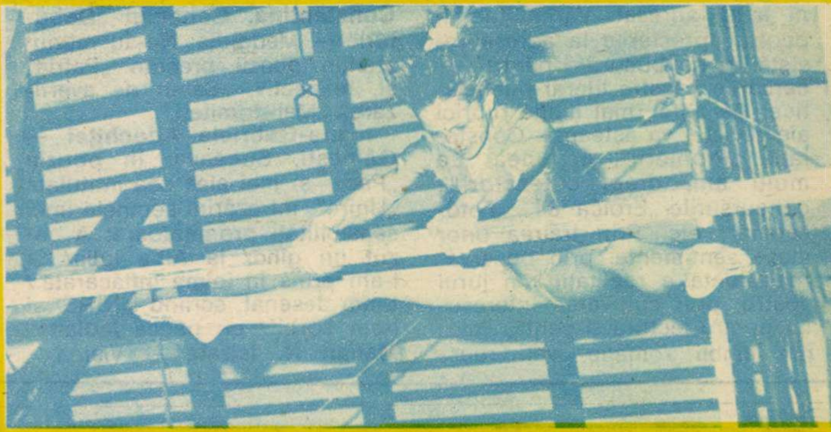

ȘAPTE FETE ÎNDRĂZNEȚE

Dacă nu le cunoști și ți se-ntîmplă cumva să le vezi fie intrînd (dimineața) pe poarta Clubului „Dinamo", fie ieșind (spre prînz) pe aceeași poartă, n-ai putea să-ți închipui că fetițele acestea de-o șchioapă și atît de obișnuite în ținuta lor de stradă sînt sportive bine cunoscute și apreciate de toată „populația" acestei mari și renumite baze sportive.

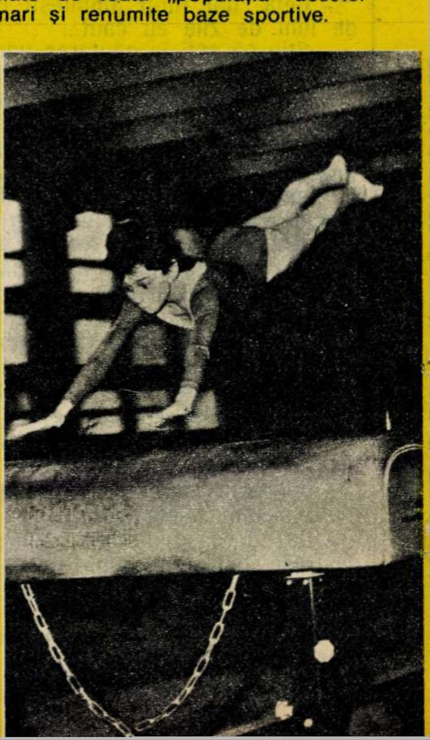

PIONIERI PE DRUMUL MARILOR PERFORMANTE

Sînt șapte — o echipă completă adică — și toate eleve la aceeași școală (generală nr. 24 din București) și în aceeași clasă (a V-a C), și vin aici de patru ani, mai precis din clasa I. Le-au descoperit aptitudinile și talentul pentru gimnastică și le-au îndrumat pașii spre „Dinamo" profesorii-antrenori Rodica Apăteanu și Liviu Mazilu. Și de-atunci, în fiecare zi a săptămînii (mai puțin duminica) se pregătesc în sala mare, pe saltelele multicolore și la aparatele specifice acestei discipline sportive în antrenamente de cîte două-trei și chiar patru ore, străduindu-se să ajungă ceea ce și-au propus de la început: mari gimnaste. E un obiectiv pe care, deși îndrăzneț și greu de atins, încearcă să-l realizeze mii de fetițe din întreaga țară. Se pare însă că cele șapte componente ale „grupei mari" a Clubului sportiv școlar nr. 7 „Dinamo" merg pe drumul acesta lung și dificil mai repede și mai sigur decît multe altele. Talentate, disciplinate și ambițioase (după cum le caracterizează antrenorii lor) și beneficiind de o îndrumare competentă, ele au reușit să se afirme pregnant în peisajul gimnasticii noastre feminine. Astfel, anul trecut, la Campionatul republican al cluburilor sportive școlare, echipa lor s-a situat pe locul trei pe țară, iar la actuala ediție a aceleiași competiții, aflată în plină desfășurare, au cucerit pînă în prezent locul întîi pe municipiul București și apoi și pe zonă, țintind de data aceasta și mai sus, spre cea mai înaltă treaptă a podiumului.

Șapte fete — **Eugenia Pop, Aura Niculae, Carmen Ivan, Raluca Fodor, Cristina Oros, Liliana Ungureanu** și **Mirela Botezatu** —, în prezent unele dintre cele mai bune gimnaste de categoria a IV-a din țară. Șapte pioniere care, pentru îndrăzneala lor de a lua pieptiș, încă de mici, drumul spre marile performanțe, pentru rezultatele frumoase pe care le-au obținut pînă în prezent deopotrivă în gimnastică și la învățătură, merită să fie admirate și felicitate.

C. DIACONU
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

* *

FĂRĂ CUVINTE

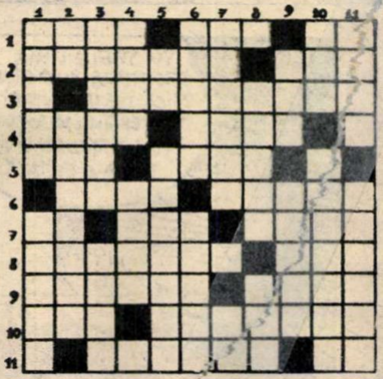

JULES VERNE

„CASTELUL DIN CARPAȚI"

ORIZONTAL: 1) Numele ciobanului din Verești care va descoperi fenomenele neobișnuite de la Castelul din Carpați. Ast. Profesia simpaticului, dar fricosului Patac (abr.). 2) Masiv muntos pe culmea căruia se profilează Castelul din Carpați. Sora mai mare a sutei. 3) Moartea îndrăgitei cîntărețe va pricinui o adîncă durere banului Frîncu. 4) Un erou al povestirii, înștiințat că la castel se zărește „fum și foc". Slab pregătiți științific, se află în imposibilitate de a interpreta unele fenomene (fig.). 5) Suprafețe de teren. Cumpătat ca pădurarul Nicu Deac. 6) Arbore cu trei crengi, care îi inspiră lui Frig temerea că trei ani va mai dăinui cetatea (pl.). Alură în care apare tînărul ban de Craiova. 7) Aproape ca un ban adevărat! Un ton încurcat... ...Pentru o arie încurcată. 8) Stare de amorțeală și lipsă de inițiativă pe care o are doctorul Patac la porțile Castelului. Scop care îl determină pe banul Teleac să descopere misterul. 9) Zîmbet ostil adresat de Radu Gorj lui Teleac. Măcinat de foc, ca și Castelul din Carpați (fem. pl.). 10) Vechi oraș construit în Yucatan de tolteci. Ilustra cîntăreață Stilla, înconjurată cu o deosebită admirație de Radu Gorj și Teleac. 11) Dl. Joseph Marie, baron de Gèraude (1772—1842), publicist și filozof francez, confirmă că locul acțiunii din acest roman există. Pană, dar de despicat!

VERTICAL: 1) Neliniștea doctorului Patac. Denumire specifică dată funcției de judecător a lui Colt. 2) Primele două vîrfuri din Retezat! Numele savantului care, cu ajutorul fonografelor și al iluziei optice, păstrează intactă imaginea Stillei. 3) Țară în care banul Teleac o va întîlni pe Stilla. Erou din mitologia greacă. 4) Purtarea lui Radu Gorj. Stăpînul Castelului din Carpați. 5) A miza doar pe jumătate! Ultima manifestare a Stillei (pl.). 6) O ciupercă ce se face foc și pară! Pronume masculin. 7) Steaua ce a stîrnit admirația spectatorilor pe scenele teatrelor din Torino, Milano, Veneția, Florența, Neapole și Roma. Marginile masivului Retezat! 8) Germani. Iță.

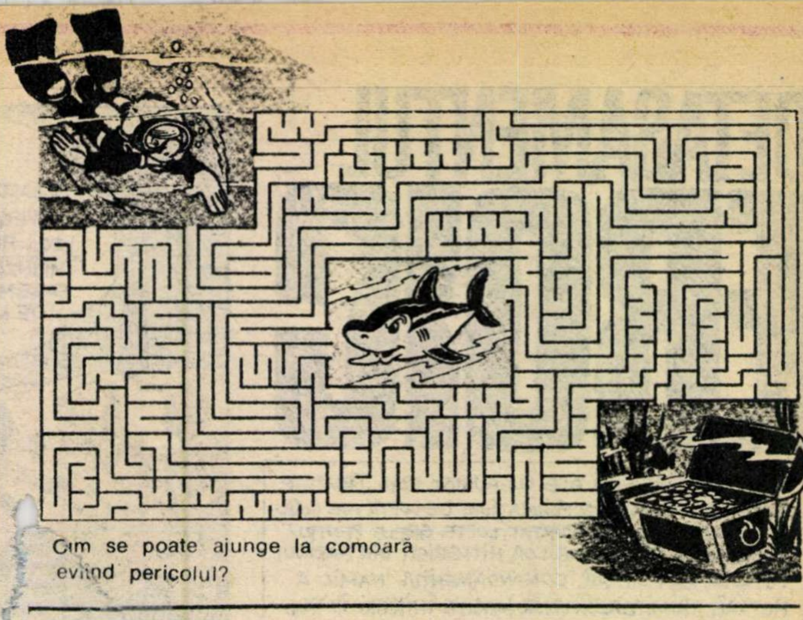

Cum se poate ajunge la comoară evitînd pericolul?

9) La data de 9 a acestei luni din anul 1892, Frig va descoperi misterele Castelului din Carpați. A-și bate gura degeaba! 10) Legendă, ca și cea a Castelului din Carpați. Locul de desfășurare a romanului. 11) Viteazul pădurar care va încerca să descopere enigma Castelului din Carpați (Nicu)... Și eroul care va reuși s-o dezlege (Frîncu).

CUVINTE RARE: IARE, AKE, ENEA.

GEORGE NEGREA, Borzești

PRIMA DEZLEGARE

Din 1881, cînd a fost publicat la noi primul monoverb, și pînă astăzi, fantezia rebusiștilor a creat 75 de genuri de monoverbe. Denumirea de monoverb provine din asocierea a două cuvinte: grecescul „monos" (unic, singur) și latinescul „verbum" (cuvînt, vorbă). Deci monoverbul este acel joc enigmistic a cărui soluție (dezlegarea) e formată dintr-un singur cuvînt.

Pentru alcătuirea și dezlegarea unui monoverb simplu este necesar să dăm „viață", adică să interpretăm logic și enigmistic literele, semnele sau imaginile care îl compun.

În prezentarea monoverbului, un rol important pentru cel care dezleagă îl joacă bideterminarea, cu alte cuvinte titlul și cheia. Titlul va face parte întotdeauna din domeniul de care aparține și cuvîntul-soluție. Cheia este formată din două cifre separate între ele cu o liniuță. Prima cifră arată cîte combinații sînt necesare pentru a găsi cuvîntul căutat (și care nu coincid neapărat cu numărul de silabe al acestuia), iar cea de-a doua cifră indică numărul total de litere al cuvîntului, ce va fi obținut prin dezlegare.

BOTANICĂ
(Monoverb: 3-6)

$$\frac{\mathbf{P}}{\mathbf{N}}$$

Soluția la monovebul „Botanică" este PEPENE, adică, interpretat enigmist: PE-PE-NE. Prima cifră din cheie (3) indică cele trei părți constitutive ale soluției (întîmplător avînd și trei silabe), iar cea de-a doua cifră (6) indică numărul total de litere al cuvîntului-soluție.

ÎN LUMEA IDEILOR
(Monoverb: 3-6)

T × E

La monoverbul „În lumea ideilor" s-a utilizat formula de compunere ORI. Deci, interpretînd desenul literal, se va putea citi cuvîntul TEORIE, respectiv TE-ORI-E.

(Va urma)

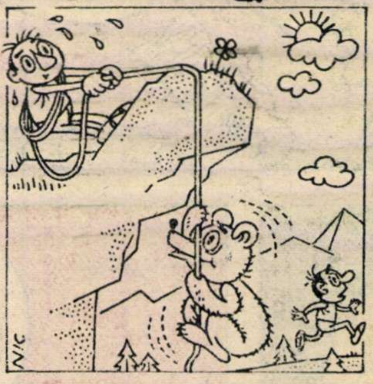

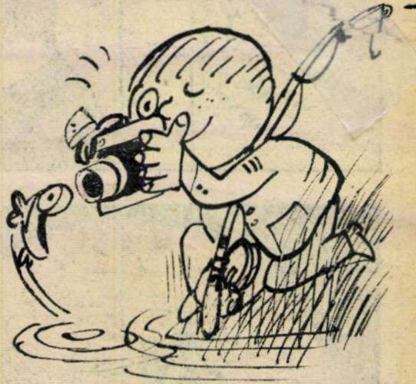

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: EDITH BRUDI

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

DETAŞAMENTUL EROIC

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

ÎN ZILELE FIERBINȚI ALE LUI AUGUST 1944, TRUPELE ROMÂNE ÎNSOȚITE DE FORMAȚIUNI DE LUPTĂ ALE GĂRZILOR PATRIOTICE AU PURTAT LUPTE GRELE PENTRU ALUNGAREA COTROPITORILOR HITLERIȘTI DIN BAZINUL PETROLIFER AL ȚĂRII. COMANDAMENTUL INAMIC A HOTĂRÎT TRIMITEREA UNOR MASIVE ÎNTĂRIRI ÎN TANCURI ȘI ARTILERIE TRUPELOR CARE ÎNCERCAU SĂ SE MENȚINĂ CU ORICE PREȚ ÎN VALEA PRAHOVEI.

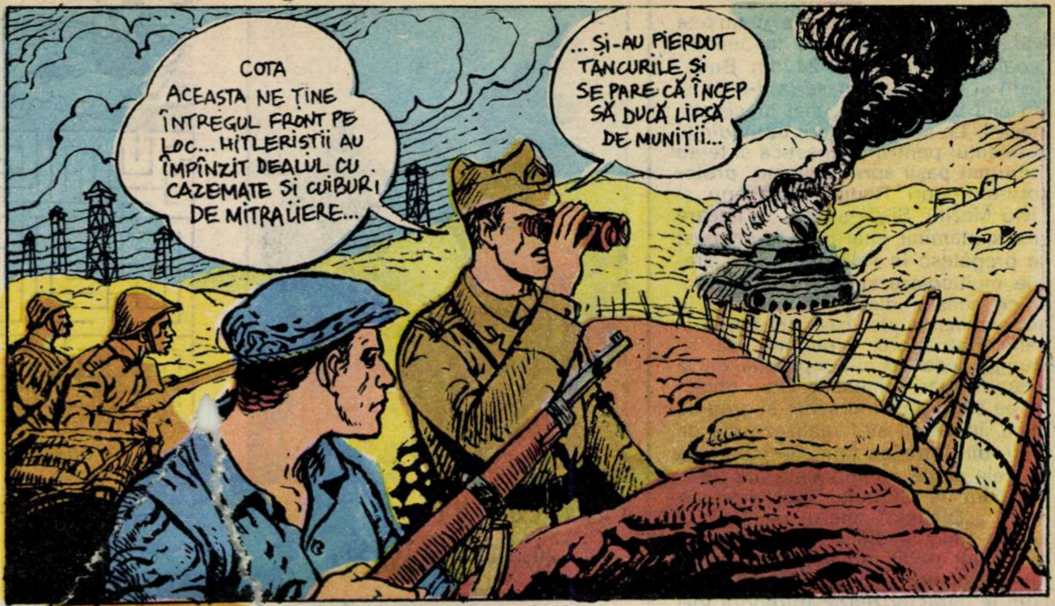
COTA ACEASTA NE ȚINE ÎNTREGUL FRONT PE LOC... HITLERIȘTII AU ÎMPÎNZIT DEALUL CU CAZEMATE ȘI CUIBURI DE MITRALIERE...
... ȘI-AU PIERDUT TANCURILE ȘI SE PARE CĂ ÎNCEP SĂ DUCĂ LIPSĂ DE MUNIȚII...

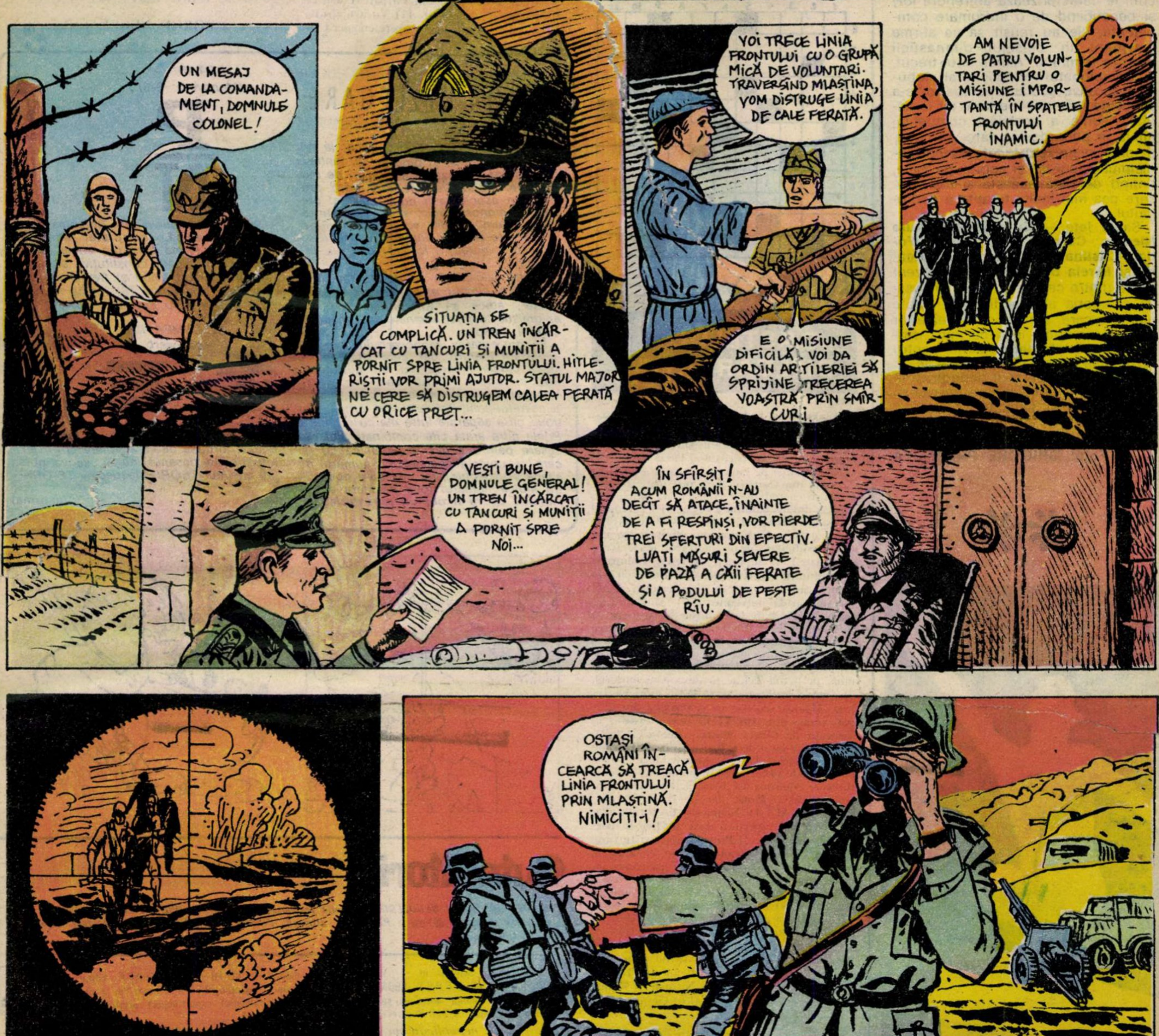
UN MESAJ DE LA COMANDAMENT, DOMNULE COLONEL!
SITUAȚIA SE COMPLICĂ. UN TREN ÎNCĂRCAT CU TANCURI ȘI MUNIȚII A PORNIT SPRE LINIA FRONTULUI. HITLERIȘTII VOR PRIMI AJUTOR. STATUL MAJOR NE CERE SĂ DISTRUGEM CALEA FERATĂ CU ORICE PREȚ...
VOI TRECE LINIA FRONTULUI CU O GRUPĂ MICĂ DE VOLUNTARI. TRAVERSÎND MLAȘTINA, VOM DISTRUGE LINIA DE CALE FERATĂ.
E O MISIUNE DIFICILĂ. VOI DA ORDIN ARTILERIEI SĂ SPRIJINE TRECEREA VOASTRĂ PRIN SMÎRCURI.
AM NEVOIE DE PATRU VOLUNTARI PENTRU O MISIUNE IMPORTANTĂ ÎN SPATELE FRONTULUI INAMIC.
VEȘTI BUNE, DOMNULE GENERAL! UN TREN ÎNCĂRCAT CU TANCURI ȘI MUNIȚII A PORNIT SPRE NOI...
ÎN SFÎRȘIT! ACUM ROMÂNII N-AU DECÎT SĂ ATACE. ÎNAINTE DE A FI RESPINȘI, VOR PIERDE TREI SFERTURI DIN EFECTIV. LUAȚI MĂSURI SEVERE DE PAZĂ A CĂII FERATE ȘI A PODULUI DE PESTE RÎU.
OSTAȘI ROMÂNI ÎNCEARCĂ SĂ TREACĂ LINIA FRONTULUI PRIN MLAȘTINĂ. NIMICIȚI-I!

(Va urma)

14

JOI, 5 APRILIE 1984,
ANUL XVIII (Nr. 861)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

Copiii ţării,
zîmbet
de lumină...

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Întîmpinăm a 35-a aniversare a Organizației Pionierilor

PIONIERI ÎN ANI DE GLORII

În acest an, cînd poporul nostru, strîns unit în jurul partidului, întîmpină cu bogate împliniri sărbătorirea, la 23 August, a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă – eveniment cu semnificație cardinală în istoria patriei –, precum și cel de-al XIII-lea Congres al partidului, care va face bilanțul succeselor noastre și va stabili noi jaloane ale mersului ferm înainte al României pe calea socialismului și comunismului, organizația revoluționară de masă a copiilor din România – Organizația Pionierilor – împlinește 35 de ani de la crearea sa.

Cu profunde sentimente de dragoste și recunoștință față de patrie și partid, față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, **față de tovarășa** Elena Ceaușescu, **pentru minunatele condiții de viață și învățătură create, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc într-o patrie liberă și suverană, milioanele de copii ai țării — purtători ai cravatelor roșii cu tricolor — întîmpină aceste mari evenimente prin frumoase realizări la învățătură, în muncă și comportare, prin bogate manifestări politico-ideologice și cultural-educative.**

Ca fii ai poporului nostru harnic și minunat, membrii detașamentelor și unităților de pionieri acționează cu dăruire și elan, pentru ca noile lor izbînzi să se alăture cu cinste acelora cu care și părinții și frații lor, colectivele de oameni ai muncii întîmpină marea sărbătoare de la 23 August și cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

În fiecare detașament, în fiecare unitate au loc în aceste zile numeroase manifestări dedicate cunoașterii și aprofundării politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a operei și activității revoluționare a tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** exemplul cel mai luminos de muncă și viață, de nețărmurită abnegație față de cauza partidului și poporului. Acțiuni purtînd generice cum sînt „Stejarul din Scornicești", „Un om al păcii într-o țară a păcii, pentru o lume a păcii", „Tinerețea revoluționară a unui erou" sînt întîlnite în toate programele de activități ale pionierilor.

În cadrul amplelor acțiuni de educație patriotică ale Organizației Pionierilor – „Patrie română, țară de eroi" și „Tot înainte!" – copiii patriei înscriu, în întîmpinarea aniversării organizației lor, noi și frumoase realizări. La monumentele istorice, de cultură și civilizație din toate localitățile ei vin să evoce evenimentele din August 1944. Dragostea pentru istorie, dorința de a cinsti trecutul de luptă și muncă al înaintașilor îi mobilizează în realizarea unor muzee școlare, a unor monografii sau pagini monografice asupra localităților natale, precum și a unor albume ce înfățișează activitățile desfășurate în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi".

Ridicarea calității întregii activități școlare, obținerea unor rezultate bune în pregătirea teoretică și practică pentru muncă și viață sînt obiective pe care pionierii sînt hotărîți să le îndeplinească la cote cît mai înalte. Harnici și gospodari, dornici să contribuie la readucerea în circuitul economic a unor însemnate cantități de materiale refolosibile, pionierii din toate județele țării s-au angajat ca pînă la 1 iunie să-și îndeplinească angajamentul de muncă patriotică în proporție de 80 la sută și integral pînă la glorioasa aniversare de la 23 August.

Ample manifestări cultural-educative, cu participarea formațiilor pionierești și ale șoimilor patriei laureate ale Festivalului național „Cîntarea României" vor avea loc, în cadrul stagiunilor permanente, pe scenele caselor pionierilor și șoimilor patriei, la cluburi muncitorești, instituții și case de cultură, cămine culturale, la locurile de muncă ale părinților.

În fiecare județ al țării pionierii se pregătesc să alcătuiască albume-ștafetă purtînd genericul „Generația celor 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor" care să cuprindă momente din istoricul organizației, preocupări și frumoase realizări cu care se mîndresc.

Prin expediții, excursii și drumeții, copiii vor explora frumusețile patriei și vor cunoaște marile realizări obținute de poporul nostru în cei 40 de ani de libertate.

În toate județele, Ziua Pionierilor 1984 va fi întîmpinată prin adunări jubiliare în cadrul cărora va fi marcată aniversarea a 35 de ani de la crearea primelor detașamente de pionieri din țara noastră. Cele mai reprezentative lucrări realizate de pionierii anului 1984, în domeniul creației tehnico-științifice și artistice, în arta plastică și decorativă, precum și albume ilustrînd activitatea pionierească vor fi reunite în expoziții jubiliare dedicate aniversării Organizației Pionierilor.

Dragi pionieri și școlari!

Să facem din momentul aniversar al organizației noastre un moment de înaltă vibrație patriotică, revoluționară.

Să acționăm astfel, fiecare unitate, fiecare detașament, fiecare pionier, încît, în cinstea marii sărbători naționale a poporului nostru de la 23 August și în cinstea celui de-al XIII-lea Congres al partidului să raportăm tot mai frumoase împliniri, fapte demne de cravata roșie cu tricolor.

1949-1984

Acasă

Oriunde mergi prin țara mea
izvoarele te-ntîmpină în cale
sporindu-și unda de cristal
și nea
cînd repezi curg spre Dunare,
la vale.

Bătrînii munți cu fruntea
de stejari
te cheamă pe potecile-nsorite
și-auzi cum doina vine
din arțari
să te-nsoțească-n clipele
tihnite.

Bărbați voinici
și harnice femei
îți dau binețe, te poftesc
în casă;
oriunde-ai fi, te simți
printre ai tăi
și-un gînd traiești:
că ești acasă.

Cristina Botaș, clasa a VI-a,
Școala generală nr. 29, Galați.

Din vechi timpuri, satul s-a identificat cu însăși istoria poporului nostru, căruia i-a perpetuat fizionomia morală și spirituală, fiind izvorul energiilor și nobilelor sale virtuți, chezaș al celor mai frumoase, mai curate și mai durabile tradiții. Pentru că — așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — pînă la apariția clasei muncitoare, țărănimea a purtat prin timp ideile de progres, de libertate și dreptate socială, flacăra neiertătoare a revoltelor, iar apoi, alături de clasa muncitoare, a pus temelie nouă patriei socialiste.

Astăzi, în cel de-al 40-lea an de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, pe magistralele viitorului trasate de Congresul al IX-lea și împlinite prin munca eroică a poporului, satele patriei sînt mai înfloritoare ca oricînd.

Acționînd neabătut pentru înnoirea satului românesc, pentru lichidarea într-un timp scurt a înapoierii economice moștenite dintr-un trecut apăsător, partidul s-a orientat ferm — în condițiile creării unei industrii puternice, moderne — către dezvoltarea agriculturii pe calea socialismului, astfel încît aceasta să cunoască un curs mereu ascendent, contribuind la ridicarea continuă a bunăstării și progresului întregii națiuni.

În anii noștri, biroul de lucru al secretarului general al partidului, al președintelui republicii, este țara. Țara întreagă. Nu de puține ori l-am văzut cu toții pe tovarășul Nicolae Ceaușescu străbătînd lanuri împovărate de rod, asistînd la experimentarea unor noi combine sau tractoare, vizitînd șantiere de irigații, stabilind măsuri pentru creșterea calitativă a producției agricole și zootehnice. Aceste orientări date de către secretarul general al partidului s-au concretizat în

SATUL

VATRĂ DE RODNICIE ȘI FRUMUSEȚE

conceptul despre noua revoluție agrară, care implică satul și mai mult în ridicarea la cote noi de progres și civilizație. **„Ne propunem,** spunea tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, **să realizăm o adevărată revoluție agrară în ce privește producția, productivitatea muncii, nivelul tehnic, eficiența economică, activitatea socială generală din satele noastre. Va trebui făcut totul pentru obținerea unor producții vegetale și animale superioare, la nivelul unităților fruntașe. Aceasta impune valorificarea mai deplină a întregii suprafețe agricole, folosirea judicioasă a bazei tehnico-materiale de care dispune agricultura, a forței de muncă și a specialiștilor".**

În cei 35 de ani de la începerea cooperativizării, producția globală agricolă a crescut într-un ritm mediu anual de 4 la sută, situînd România între țările cu cele mai ridicate ritmuri de dezvoltare a agriculturii. Astăzi satul românesc are o avuție în fonduri fixe de peste 6 ori mai mare în comparație cu anul 1950, iar valoarea fondurilor fixe existente în cooperativele agricole de producție depășește de aproape 7 ori pe aceea înregistrată la sfîrșitul anului 1962.

Revoluția agrară pune un accent deosebit pe ridicarea pregătirii profesionale a specialiștilor în agricultură, a tuturor oamenilor muncii de la sate. Celor 42 000 de ingineri și alți specialiști cu pregătire superioară care lucrează în agricultură, adica de două ori mai mulți decît în 1965, li se adaugă zeci de mii de cadre didactice care ajută la specializarea și pregătirea profesională a lucrătorilor din agricultură. Peste 525 000 din cei 2 986 100 de oameni ai muncii din agricultură sînt muncitori, mecanizatori, zootehniști, dulgheri, constructori, specialiști în irigații.

Dar oglinda în care vedem încă de astăzi chipul de mîine al satului este luminata puternic de cele 12 353 de școli generale și licee din mediul rural, cu un total de peste două milioane de elevi. Aici, în aceste școli generale și licee din mediul rural, se pregătesc temeinic să devină agricultori fiii de azi ai satului. Pentru că, în cadrul creat de noua revoluție agrară, agricultura nu mai este o meserie care se transmite empiric, din tată în fiu, ci se învață în școli, în laboratoare, în fermele și microfermele zootehnice, pe loturile școlare sau pe cele de lîngă casă.

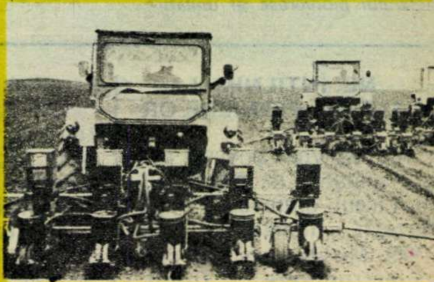

Vatră de rodnicie și frumusețe, satul românesc de azi trăiește din plin freamătul înnoirilor și al unor mari transformări care se constituie ca o realitate vie, palpabilă, revoluționară — garanție sigură a unui viitor luminos.

COSTACHE ANTON

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI

O FAPTĂ DE NOTA 10

29 februarie 1984. Cartierul Policlinică. Afară plouă și Monica se întoarce de la bunici acasă. Este întuneric, și, la lumina farurilor unei mașini, trotuarul oferă o imagine puțin obișnuită: bancnote de 100 lei împrăștiate și un buletin de identitate aparținînd lui Butaru Ionică, comuna Cetatea, județul Dolj.

Nici o ezitare. Monica le adună calm, le pune la adăpost și își continuă drumul către casă.

1 martie 1984. Monica se prezintă la miliție și cei 1 500 de lei împreună cu buletinul de identitate intră în posesia oamenilor legii pentru ca aceștia să le înmîneze păgubașului.

O frumoasă și obișnuită faptă pionierească — rodul unei educații în spiritul muncii, al respectului față de muncă.

Chiva Monica Adina este elevă la Școala generală nr. 1, Giurgiu, clasa a VII-a B. La limba română, în cadrul concursului pe obiecte de studiu, din anul acesta, a obținut nota 10. Felicitări, Monica!

Fapta ta este o faptă tot de nota 10.

Pionier-reporter
Daniela Crăciun,
Școala generală nr. 10,
Giurgiu

1949-1984

DE-O SEAMĂ CU VIITORUL

În direct, dintr-o unitate de pionieri.

Are cuvîntul... Dar cine nu vrea să ia cuvîntul la una din dezbaterile activului pionieresc al unității?

La cercul de chimie nu se produc doar reacții chimice, ci și reacții de... bucurie.

Pe poziție, „armata primaverii"!

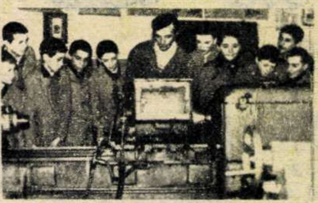

Pionierii dintr-a opta și-au ales din bună vreme meseriile cărora li se vor dedica. Victor Barbu, Ruxandra Daniel, Cătălin Iscru, Doru Iacob, Gheorghe Stăvărache, Ion Duțu, Cătălin Neacșu, Eugen Trănculescu s-au hotărît ferm: mergem la Liceul industrial cu profil mecanic.

„NE ÎNTÎLNIM LA CAMERA PIONIERILOR"

Azi vă vom povesti despre unitatea de pionieri de la Liceul craiovean „Frații Buzești", înființată în anul 1949. Mii de muncitori de la „Electroputere", „Oltcit", „Întreprinderea de tractoare și mașini agricole", din chimie, agricultură, din domeniul învățămîntului și al artelor au purtat cravata roșie cu tricolor la „Frații Buzești". Acolo există o regulă de care tovarășul Adrian Butoi, comandantul instructor al unității, are grijă să fie respectată promoție de promoție: **nici un pionier nu e simplu spectator la diferitele acțiuni și activități, ci participant activ la inițierea, organizarea și desfășurarea lor.** Cei trecuți de-a lungul a 35 de ani prin școala de **caractere** a acestei unități de pionieri nu numai că sînt oameni de baza la locurile lor de muncă, dar se află cu trup și suflet alături de noile generații care poartă cravata roșie cu tricolor. Așa se explică faptul că atunci cînd pionierii din comandament au nevoie de sprijin în organizarea unei acțiuni deosebite, știu imediat unde să se ducă: aproape că nu există întreprindere sau instituție în oraș unde să nu bată pentru unitatea lor inima unui fost pionier de la „Frații Buzești".

Tradițiile muncii serioase sînt nu numai păstrate cu grijă, ci îmbogățite.

Din cei 998 actuali pionieri ai unității (pe unii îi vedeți în fotografiile de față) peste o sută au numai medii de 9 și 10.

Bagajul de cunoștințe teoretice și practice este cu succes verificat și îmbogățit în cele peste 40 de cercuri tehnico-aplicative și științifice ale unității. În același timp, nu mai puțin de 10 mari echipe artistice – brigadă artistică, ansambluri corale, formații de dansuri, grupuri de soliști vocali și instrumentiști, recitatori etc. – te așteaptă să-ți certifice talentul, ca de altfel și zecile de echipe de fotbal, baschet, volei, atletism.

Premii? Nu lipsesc. Pionierii de la „Frații Buzești" au obținut și continuă să le obțină atît la Festivalul național „Cîntarea României" cît și în întrecerile Daciadei. Vrem însă a sublinia cu deosebire **marele număr** al participanților – practic, **toți pionierii liceului.**

...Dacă îl cauți pe unul dintre pionierii unității și vrei să-l întîlnești neapărat, nu trebuie să colinzi prin școală; e suficient să te înarmezi cu puțină răbdare și să aștepți la camera pionierilor. Prietenul tău nu va întîrzia să apară, și asta pentru că pe nici un pionier de la „Frații Buzești" nu-l rabdă inima să nu vină măcar o dată pe zi aici fie că este într-a doua, fie că este „veteran" dintr-a opta. La camera pionierilor răsfoiești presa sau bogata corespondență sosită pe adresa unității, afli ce-i preocupă pe colegii din comandament și le mai dai și tu o părere asculți noutăți din celelalte clase. De obicei, camera pionierilor seamănă, aici, cu un fel de stat major: reprezentanții tuturor detașamentelor vin să întrebe, să raporteze, să ceară lămuriri sau să propună ceva întotdeauna „foarte, foarte important". „Ne întîlnim la camera pionierilor!" – iată o replică des auzită în această unitate.

O ZI, DE DIMINEAȚĂ PÎNĂ SEARA

Pregătind aceste fotografii realizate de pionierii fotoreporteri și însemnări despre pionierii Liceului „Frații Buzești" din Craiova, am fost curioși să aflăm ce se petrece în unitate în chiar ziua de 20 martie 1984, cînd acest număr al revistei e în curs de plecare spre tipografie. Iată ce am aflat:

— **Comandamentul unității** ia ultimele hotărîri privind desfășurarea programului literar-muzical **„Sub flamuri de partid biruitoare"**.care urmează să aibă loc duminica următoare, în cadrul acțiunii

Întrucît e imposibil să încapa în obiectiv mulțimea „Băncilor de onoare" dintr-o clasă sau din alta, performerii s-au fotografiat grupați pe... „baricada" unora dintre ei. Să facem cunoștință: Mariana Ungureanu, Natalia Naon și Isabela Stama (cl. a cincea C), Mariana Părăianu, Mihaela Geonescu, Gabriela Badea, Jeni Dugăiașu (cl. a opta C), Rodica Ionașcu, Victor Doia, Lăcrămioara Butoi (cl. a opta A), Anca Ferugeio, Camelia Cîrstucescu, Dana Ghenea, Cristina Iarga, Alexandru Buzatu, Eugen Popa (clasa a șaptea A). Mai sînt zeci și zeci asemenea lor!

BANCA de ONOARE
lic. Frații Buzești
CRAIOVA

Invitații pionierilor: cîntărețul Tudor Gheorghe... ▸

...și poetul Marin Sorescu (primul din stînga). ▾

„Tot înainte“, în sala Cinematografului „30 Decembrie“.

– Notați: un număr impozant de pionieri **sădesc pomi, arbuști și flori** în parcul orașului, în incinta liceului și pe Bulevardul 1 Mai, care se află în grija unității.

– Scrieți: **pionierii meteorologi** instalează noua stație dotată cu aparatura specifică. Prognoza vremii în care vor avea loc excursiile și drumețiile este asigurată!

– O inițiativă: **desenatorii** unității se află la secția de chirurgie infantilă a Spitalului clinic județean, unde amenajează, cu desenele lor pline de har, vervă și fantezie, expoziția permanentă destinată să-i înveselească pe micii pacienți.

– Eu vin din curtea liceului unde intră zeci de elevi cu cîte un pachet în mînă: astăzi este una din **„zilele-record“** pentru colectarea deșeurilor textile.

– Atenție, start: „specialiștii“ din clasa a opta se află în mijlocul **șoimilor patriei,** dîndu-le „indicații tehnice“ pentru concursul de ciclism și cros la care vor participa la sfîrșitul săptămînii. Emoții mari...

– Adineauri am discutat la telefon cu scriitorul Dumitru Almaș care, foarte amabil, reconfirmă participarea la întîlnirea cu pionierii unității.

– Ultima oră: **au început tezele!** La clasa a opta, teză de română. Unul din subiecte: „Caracterizarea personajului Vlaicu Vodă“, din piesa cu același nume de Al. Davilla și analiză gramaticală. Majoritatea elevilor sînt convinși că au lucrat bine și așteaptă cu încredere celelalte teze. Pionierii-redactori ai **„Semaforului“** unității sînt la post, cu stilourile și aparatele de fotografiat la îndemînă: cu prilejul tezelor, ei pregătesc o ediție specială.

...Și acestea sînt numai **cîteva** dintre activitățile pionierești desfășurate la „Frații Buzești“ într-o zi aleasă de noi la întîmplare - 20 martie 1984.

SE CAUTĂ UN FAPT DIVERS...

Ne-am gîndit să vă prezentăm în încheiere și un „fapt divers“, dar care? Să scriem...

- ...despre cei trei frați Făget, pionieri destoinici toți trei? Dar acesta nu e un „fapt divers“: mai sînt și cei trei frați Dobrescu, și mai sînt și cei trei frați Nichita, înaintea cărora au învățat aici ceilalți cinci frați Nichita, fiindcă sînt opt frați Nichita – toți foarte sîrguincioși la carte sau în meseriile lor, cuviincioși, oameni de nădejde.
- ...atunci, despre Bogdan Pană (clasa a șaptea B), descoperitor pe teritoriul comunei Dobrești (în vacanță, în timp ce era la cîmp cu vacile bunicilor) al unei rîșnițe de mînă pentru cereale, datînd din epoca dacică? Însă nici acesta nu e un „fapt divers“. Lăcrămioara Butoi (clasa a opta A) a descoperit și ea în satul Florești – Șimnicul de Jos, un vîrf de lance din silex. Arheologii consideră că așezările neolitice de Șimnicul de Jos și de la Cîrcea se numără printre cele mai importante din civilizația Europei.
- ...poate despre detașamentul de onoare, alcătuit din foști elevi ai școlii? Nici acum nu e vorba despre un „fapt divers“, întrucît există și un al doilea detașament de onoare, în componența căruia figurează oameni care n-au fost elevi ai acestei școli, dar sînt prietenii ei, care o vizitează, stau de vorbă cu pionierii, îi ajută în tot ceea ce întreprind. Sînt Eroi ai Muncii Socialiste, ca oțelarul Ștefan Tripșa, navigatori ca Liviu Neguț, scriitori ca autorul „Cireșarilor“, Constantin Chiriță.
- ...sau despre Bogdan Berindei din clasa a opta, care și-a cucerit dreptul de a participa la faza pe țară a concursului de fizică? Nici acesta nu e un „fapt divers“ pentru că și alți pionieri de aici s-au prezentat excelent la concursurile pe obiecte de studiu – și unii spun că, pe viitor, s-ar putea să aibă șanse chiar și Adi Marcu din clasa a șasea B care, după ce a fost „scuturat“ de „Semaforul“ unității, dă semne de poftă la învățătură și de purtare corectă... S-o țină așa; noi sîntem cu el, avem toată încrederea!
- ...ori despre detașamentul clasei a cincea B, care este „integralist“, întrucît acolo n-a existat nici un corigent pe trimestrul întîi (și sperăm că se va prezenta la fel și în finalul celui de-la doilea)? Nici de data aceasta nu se poate spune că e un „fapt divers“, deoarece în aceeași fericită situație sînt și alte detașamente. De exemplu, cel al clasei a șasea B sau – lucru remarcabil – al claselor a opta A și a opta C, unde elevii dovedesc că știu cum să se pregătească pentru a intra cu fruntea sus în liceele de diferite profiluri care-i așteaptă după încheierea acestui an școlar.

Așadar, nici un „fapt divers“, nimic ieșit din comun; „neobișnuitul“ este ceva normal!

OVIDIU ZOTTA
împreună cu subredacția pionierească de la Liceul „Frații Buzești“

COMPLEXUL APLICATIV PENTRU APĂRAREA PATRIEI
— EDIȚIA DE IARNĂ —

Într-unul din numerele din 1983 ale revistei noastre vă informam că începînd cu acest an școlar, pe lîngă ediția de vară a Complexului aplicativ pentru apărarea patriei va fi organizată și o ediție de iarnă. Vestea pe care v-am dat-o atunci s-a... împlinit: pe 13 martie a.c. 150 de pionieri și școlari din 25 de județe ale țării, constituiți în tot atîtea echipaje reprezentative (fiecare format din cîte 3 fete și 3 băieți), și-au dat întîlnire la Predeal. Și-au petrecut acolo aproape cinci zile, timp în care au făcut o drumeție la „3 Brazi“ și la Cioplea, au vizionat un spectacol de estradă prezentat de formația Casei pionierilor și șoimilor patriei din Brașov și cîteva filme documentare din activitatea de pregătire a vînătorilor de munte, s-au întîlnit cu ostași din unitățile de vînători de munte, cu reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, dar mai ales și-au disputat întîietatea, pe frumoasa Vale a Rîșnoavei, spre Pîrîul Rece, în această nouă competiție. Întrecerile au constat într-o probă... mare, compusă din alte zece mai mici: parcurgerea pe schiuri de fond, contracronometru și după hartă și busolă, a unui traseu în lungime de 4,5 kilometri pe parcursul căruia s-au aflat instalate zece puncte de control în care au avut de rezolvat cîte o situație deosebită precum: aprecierea unor distanțe în teren, măsurarea de azimuturi, trecerea pe schiuri a unor obstacole (garduri, bușteni, punți peste ape, slalom, tir cu arma cu aer comprimat, aruncarea la țintă, semnalizarea cu fanioane și altele). Cu toată dificultatea celor mai multe dintre aceste „examene“, toți participanții le-au trecut cu bine — e adevărat, unii acumulînd mai multe puncte, alții mai puține —, dovedind o bună pregătire fizică și de specialitate. Și dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că întrecerile (și, implicit, participanții la ele) au beneficiat de o zăpadă cum rar poate fi văzută (pe alocuri „pătura“ acesteia era groasă de 1,5 metri) și de o vreme însorită (toți s-au întors bronzați de la Predeal), se poate spune că prima ediție de iarnă a Complexului aplicativ pentru apărarea patriei a fost o acțiune pionierească reușită din toate punctele de vedere.

Cei mai buni, cei mai bine pregătiți în acest domeniu s-au dovedit a fi componenții următoarelor echipaje: de la Liceul nr. 3 de matematică-fizică din Cluj-Napoca, județul Cluj, (locul I, cu 97 puncte), de la **Școala generală nr. 4 din Vulcan, județul Hunedoara** (locul II, cu 86 puncte) și de la **Școala generală Grințeș, județul Neamț** (locul III, cu 85 puncte).

C.D.

PRIETENII ADEVĂRULUI ŞTIINTIFIC

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au încercat să cunoască plantele și animalele cu care veneau în contact. Vînătoarea, pescuitul, adunarea fructelor și rădăcinilor erau ocupații care-i obligau pe oameni să cunoască nu numai înfățișarea viețuitoarelor, dar și obiceiurile animalelor sau perioadele de vegetație ale plantelor. Mai tîrziu, agricultura și creșterea animalelor au permis acumularea primelor cunoștințe despre legăturile care există între viețuitoare și locul lor de trai (mediu de viață). Se putea, de pildă, observa că anumite soiuri de plante se cultivă mai bine pe un sol nisipos, iar altele pe un sol mai bogat în humus, stabilindu-se astfel o legătură între însușirile solului și creșterea plantelor sau că o rasă de oi dă o cantitate mai mare de lînă cînd crește la o temperatură mai scăzută (legătura dintre temperatura mediului și dezvoltarea animalului). Abia în secolul al XIX-lea a fost întemeiată știința numită ecologie (de la cuvintele grecești oikos = casă, gospodărie și logos = studiu) care se va ocupa cu studierea interacțiunilor dintre organisme și mediul lor de viață. Marele savant Ch. Darwin ilustra, în 1859, ideea legăturilor dintre organisme și mediul lor de viață printr-un exemplu amuzant: recolta de trifoi era asigurată de... numărul mare de pisici! Trifoiul este polenizat de bondari; șoarecii distrug cuiburile de bondari pentru a mînca fagurii; numărul șoarecilor depinde de cel al pisicilor; dacă sînt multe pisici vor fi mai puțini șoareci, bondarii vor fi în număr mare și vor asigura polenizarea mai multor flori de trifoi!

NATURA ȘI VIAȚA

LEGĂTURI NEVĂZUTE

Relațiile dintre viețuitoare (plante și animale) și mediul lor de trai a dat naștere unui gen de asocieri numite ecosisteme. Un ecosistem este format din totalitatea viețuitoarelor dintr-un anumit loc (biocenoza) și mediul lor de viață (biotopul). Un lac, o pădure, o peșteră, toate acestea sînt ecosisteme. Să luăm ca exemplu o pădure în care, în afară de copaci și alte plante mai trăiesc mistreți, ciocănitori, veverițe, bufnițe, diferite insecte, păianjeni, broaște. Toate aceste viețuitoare alcătuiesc biocenoza. Dar care este mediul lor de viață? Ar fi simplu să răspundem, pădurea! Dar prin mediu de viață trebuie să înțelegem nu numai locul ocupat de viețuitoarea respectivă (coroana arborelui, scorbura, suprafața frunzelor, solul etc.), ci și legăturile pe care le are cu viețuitoarele învecinate. De pildă, veverița trăiește în coroana arborilor și pe trunchi, dar coboară și pe sol în căutarea hranei – mănîncă alune, ghindă și își face provizii pentru hrană în scorburi. Deci viața ei este legată nemijlocit de plantele de la care își culege hrana. La rîndul ei, veverița este mîncată de jder, dușmanul ei cel mai de temut. Și să nu uităm că, în scorbura în care își va crește puii, veverița adăpostește fără voia ei insecte parazite, cum ar fi puricii. Viața ei depinde nu numai de hrană, dar și de temperatura din timpul iernii, de cantitatea de precipitații și de multe altele la care nici nu ne duce gîndul.

Dacă am lua pe rînd fiecare viețuitoare din biocenoză, am vedea că are o mulțime de legături cu celelalte viețuitoare și cu locul în care trăiește. Fiecare specie, planta sau animal stabilește relații cu mediul biotic (cu celelalte plante sau animale din ecosistem) și cu mediul abiotic (solul, apa, aerul, substanțele minerale, lumina și căldura Soarelui și multe altele).

Să ne întoarcem puțin la exemplul nostru cu pădurea și vom vedea că putem deosebi cîteva categorii de viețuitoare, în funcție de rolul lor în ecosistem. Ar fi, mai întîi, plantele care folosesc energia Soarelui pentru a-și fabrica hrana prin fotosinteză. Pentru că își produc singure hrana de care au nevoie, plantele se numesc producători. Ele sînt mîncate de insecte și de alte animale ierbivore: insectele sînt mîncate de păianjeni, iar aceștia de broaște. Parcă ar fi un lanț viu! Această înșiruire de legături între viețuitoare se numește lanț trofic. Într-un ecosistem coexistă mai multe lanțuri trofice, alcătuind o așa-numită rețea trofică, o „împletitură" de legături stabilite între viețuitoare. Desigur că este vorba de relații trofice, de hrănire.

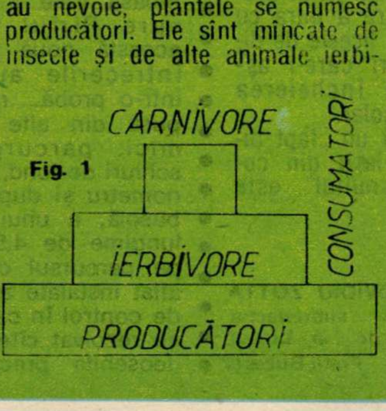

Fig. 1

RADIOGRAFIA SAVANEI

Pentru a ne da seama și de alte însușiri ale ecosistemului, să mai luăm un exemplu: savana africană. Antilopele și alte animale ierbivore consumă plante. Carnivorele mari, leii și rudele lor, se hrănesc pe seama ierbivorelor. Lanțul trofic este format din plante, ierbivore și carnivore. Care din aceste viețuitoare se află în număr mai mare? Desigur, pe primul loc în clasament sînt plantele, pe locul al doilea vin ierbivorele, iar pe al treilea carnivorele. Natura a aranjat foarte bine lucrurile: nu pot fi mai multe ierbivore decît plante și nici mai multe carnivore decît ierbivore. De ce? Dacă ierbivorele s-ar înmulți peste măsură, în scurt timp ele ar mînca toate plantele, după care ar pieri din lipsă de hrană. Pierind ierbivorele, ar pieri și carnivorele, pentru că nici ele n-ar avea ce să mănînce. În realitate, atunci cînd ierbivorele se înmulțesc mai mult decît de obicei, intervin carnivorele, care le micșorează numărul. Această legătură dintre pradă și prădător face ca nici una din părți să nu depășească o proporție rațională. Revenind la „clasamentul" de mai sus, putem să-l imaginăm sub forma unei piramide, ca aceea din fig. 1. Aceasta este piramida trofică sau piramida lui El-

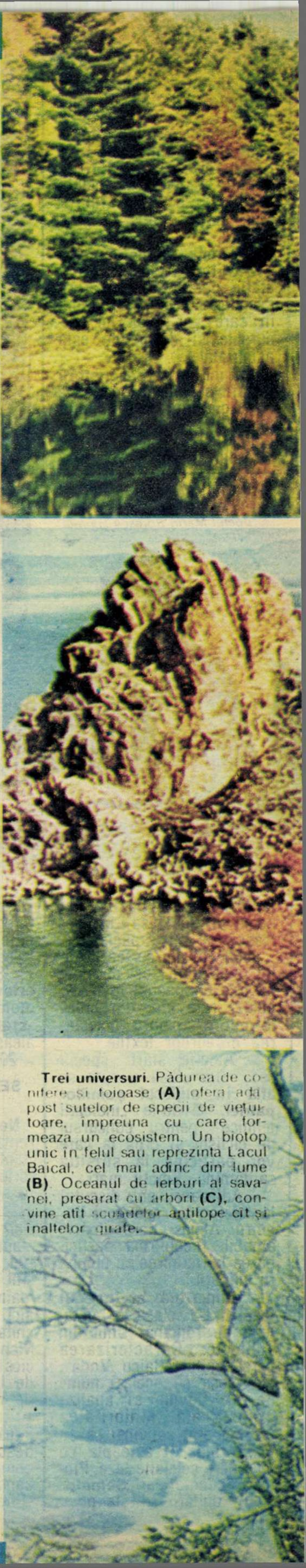

Trei universuri. Pădurea de conifere și foioase **(A)** oferă adăpost sutelor de specii de viețuitoare, împreună cu care formează un ecosistem. Un biotop unic în felul său reprezintă Lacul Baical, cel mai adînc din lume **(B)**. Oceanul de ierburi al savanei, presărat cu arbori **(C)**, convine atît scundelor antilope cît și înaltelor girafe.

A

B

C

ton. Prima treaptă, cea mai voluminoasă, reprezintă producătorii, treptele a doua și a treia – consumatorii (ierbivore și carnivore). Producătorii sînt numeroși pentru că trebuie să asigure hrana consumatorilor ierbivori. Aceștia sînt mai puțini. Carnivorele sînt și mai puține. Din această cauză ele sînt mai expuse pericolului reprezentat de degradarea mediului: în lipsa hranei sau ca urmare a schimbării condițiilor de viață au mult de suferit.

Carnivorele au un rol foarte important în natură: ele reglează populațiile de ierbivore și nu le permit să se înmulțească peste măsură. Lupul, eroul negativ al multor povești, are o mare importanță. Lupii atacă și devoreaza mai ușor animalele bătrîne sau bolnave decît pe cele tinere și viguroase. În felul acesta el asigura sănătatea populațiilor care constituie prada lor. Frumusețea și vigoarea cerbului carpatin de la noi se datorează în primul rînd lupilor. Pare ciudat că un animal pe care eram obișnuiți să-l trecem în categoria celor mai primejdioase are în natură un rol pozitiv.

Am vorbit pînă acum despre producători și consumatori, dar n-am pomenit nimic despre o altă categorie de viețuitoare, mici și nevăzute, care au și ele un rol important în ecosistem: descompunătorii. Ne-am gîndit vreodată ce se întîmplă cu animalele sau plantele după ce mor? Ei bine, bacteriile și o serie de ciuperci (nu din cele cu pălărie!) descompunătoare le „mărunțesc" pînă le transformă în substanțe care intră în alcătuirea solului, îmbogățind hrana plantelor. După cum vedem, avem de-a face cu un ciclu: plantele consumă substanțele din sol, ele sînt mîncate de ierbivore, ierbivorele de carnivore. După ce mor, plantele, ierbivorele și carnivorele sînt transformate de organismele descompunătoare în substanțe care stau la baza unui nou ciclu. Putem spune că energia Soarelui și substanțele nutritive din sol sînt transformate în substanțele organice din care sînt alcătuite toate viețuitoarele din biocenoză. Aceste substanțe circulă de la plante la animale și apoi, datorită descompunătorilor, se întorc în sol.

Dar oare ecosistemele au fost dintotdeauna, așa cum le vedem astăzi? Nu, ele au suferit și suferă permanent schimbări. Motivul este ușor de înțeles: viețuitoarele (adică biocenoza), prin activitatea lor, modifică locul în care trăiesc (adică biotopul). Aceste schimbări nu se petrec în cîteva zile, săptămîni sau luni; ele sînt de lungă durată – zeci și sute de ani. Un lac, datorită depunerilor de substanțe organice rezultînd fie din eliminarea lor de către viețuitoare, fie din moartea acestora, se poate transforma cu timpul într-o baltă: adîncimea apei scade, se dezvoltă masiv plantele acvatice și, în fiecare an, toamna, cînd se face frig și pier, se adună pe fundul bălții. Cu timpul balta devine o mlaștină și în cele din urmă un teren uscat, care nu mai amintește cu nimic lacul de odinioară.

Se pot descrie nenumărate ecosisteme de pe glob: păduri, mări și oceane, lacuri și rîuri, cîmpii, izvoare, peșteri. Acestea sînt ecosisteme naturale. Prin activitatea sa, omul a creat ecosisteme amenajate: lanurile de cereale, plantațiile de copaci, iazurile și heleșteele. Și să nu uităm parcurile din orașe.

DE LA ECUATOR ÎN ZONA TEMPERATĂ

Să comparăm o pădure de conifere din Europa cu o pădure tropicală. În primul caz găsim puține specii, dar fiecare din ele are un număr mare de indivizi (de exemplu, există 1–2 specii de conifere cu mii de exemplare); o pădure ecuatorială cuprinde multe specii de plante și animale, dar nici una din ele nu are un număr foarte mare de indivizi. Spunem că pădurea tropicală cuprinde o diversitate mare de specii. Din această cauză ea este foarte rezistentă la atacul dăunătorilor. O omidă care ar distruge o specie de arbore n-ar face rău pădurii, pentru că arborele distrus nu se află în număr mare. În cazul pădurii de conifere însă, omizile (și să amintim aici de omida pinului), atacînd o specie de arbore, pot distruge pădurile, pentru că pinul este specia cu cel mai mare număr de indivizi.

Am tot pomenit pînă acum de ecosisteme terestre. În încheiere să aflăm cîte ceva și despre ecosistemele acvatice. Factorii abiotici dintr-un ecosistem acvatic diferă de cei din ecosistemele terestre. Apa are alte proprietăți decît aerul sau solul. În apă contează în primul rînd cantitatea de oxigen dizolvat, pentru că și viețuitoarele acvatice, ca și cele terestre, respiră (numai că ele preiau oxigenul dizolvat în apă cu ajutorul branhiilor sau direct prin peretele corpului). În ape, producătorii sînt reprezentați de plante din categoria algelor. Organismele acvatice sînt de două feluri: unele care înoată sau plutesc în masa apei, altele care trăiesc pe fund, fie fixate, fie mișcîndu-se prin tîrîre sau înot.

În mări și oceane lumina nu pătrunde la adîncimi prea mari și din această cauză algele stau aproape de suprafață. Mai jos de 150 m nu există decît consumatori. Presiunea apei crește odată cu adîncimea, iar în abisul oceanelor trăiesc puține ființe.

Toate felurile de ecosisteme de pe glob, acvatice sau terestre, alcătuiesc biosfera. Mai mult sau mai puțin vizibil, toate ecosistemele biosferei depind unul de celălalt și se influențează reciproc. Omul are datoria să le protejeze pe toate.

N. GĂLDEAN

O reîntîlnire de zile mari

ION CRÎNGULEANU

Cînd povestesc aceste lucruri, adică acum, sînt băiat mare, la toamnă trec în clasa a VII-a. Dar ceea ce vreau să vă spun a început să se întîmple cu niște ani în urmă cînd eram, ca să zic așa... mai tînăr; cum, de fapt, mai tînăr era și tata, care, deși era electrician de meserie, în ultima vreme se făcuse fierar-betonist și... După cum veți vedea, povestea asta a adus după ea altă poveste. Tocmai comuna noastră devenise un fel de orășel, iar tata era solicitat cînd de-o meserie cînd de cealaltă. Nopți întregi mă chinuia gîndul cum să devin atît de important încît să-l egalez pe tata, în așa fel încît să mă ia în seamă cu mult mai mult decît mă lua. Și norocul n-a întîrziat să se arate. Într-o după amiază, cînd ieșeam de la școală și mă îndreptam spre casă, tocmai în clipa cînd să traversez drumul, cum era deschisă poarta de la ferma zootehnică a cooperativei agricole de producție, văd că vine, tropăind spre mine, un mînz urmărit de moș Grădișteanu, cu gînd să-l întoarcă.

– Ține-i calea, Petruț; fă-te că-l sperii și abate-l spre mine, îmi zise repede bătrînul.

Băiat dezghețat cum eram, am lăsat ghiozdanul cu cărțile jos și m-am postat în fața nărăvașului. Acesta se opri brusc în fața mea, îmi trimise, pe nări, două fuioare de abur fierbinte și necheză ușor, dar nu-i fu frică de mine și se lăsă mîngîiat pe coamă și pe bot. Ce puteam să mai fac? Mai ales că-i căzusem cu tronc mînzului și el mie!

– Știi ceva, moș Grădișteanu... lasă-mă să mai stau de taină o clipă, două cu mînzul; ni-i drag la amîndoi unul de altul și...

– V-o fi vouă drag sau nu, dar pe mine nu mă ține timpul de vorbă lungă; am treabă. Dacă-ți place, poftim ici, în curtea fermei și... n-aveți decît, tăinuiți-vă. În drum nu-i loc de-așa ceva și nici nu se cade, nu vezi ce de mașini și căruțe umblă?

Zis și făcut, am intrat cu mînz cu tot în curte și-am trimis vorbă acasă, mamei, că întîrzii puțin la zootehnie. Abia acum începe marea noastră poveste, a mea și-a mînzului Mișu, că așa-l chema. Am uitat să vă spun că în ziua aceea fusesem pionier de serviciu pe școală și avusesem grijă să sun de intrare la ore sau de ieșire în recreație. Ultima dată am sunat mai cu inimă și i-a sărit clopoțelului limba, urmînd – pentru că așa mi-am dorit – să-l repar eu acasă. Și-aveam clopoțelul fără limbă în ghiozdan; și cum eram numai eu cu Mișu, iar el păștea în preajma mea pe-o fîșie de iarbă – se desfăta – ce-mi veni mie în minte?! M-am sculat repede, mînzul s-a luat după mine și... ne-am dus amîndoi, ca să zic așa, de-am reparat clopoțelul; era un fleac. Într-un minut i-am și făcut limbă dintr-un cui îndoit. Pe urmă i l-am legat cu o sfoară la gît lui Mișu. Nu vă pot descrie bucuria și pofta de joacă, veselia care l-au

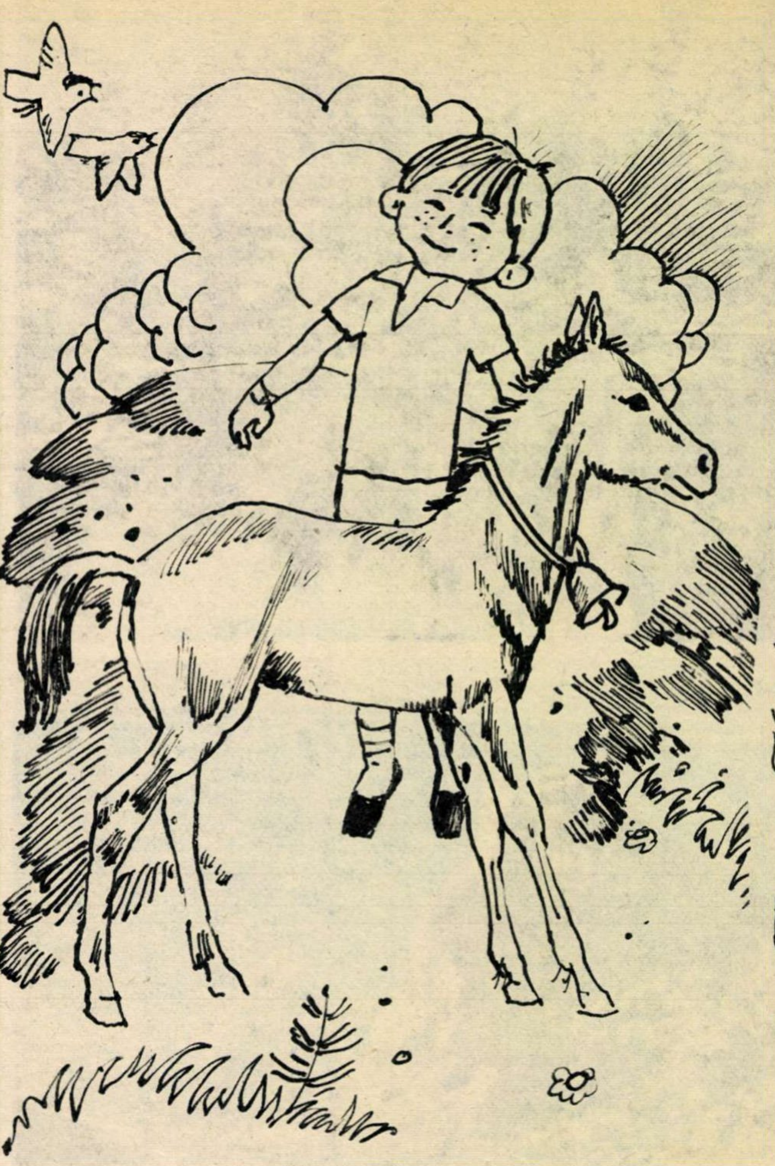

ILUSTRAȚII DE Francisc Halas

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

Cei cinci și comoara

TUDOR NEGOIȚĂ

21

– Nici nu știți ce adevăr ați spus! zice Matei care tocmai a reintrat pe ușă. Acum mi-a telefonat tovarășul maior. Lică a fost prins în zona de frontieră încercînd să fugă din țară iarăși. Renunțase de frică la carte, care, dacă el ar fi reușit să dispară, ar fi rămas să putrezească îngropată în coliba din mlaștină! Asta, în mod sigur...

– Dacă Sultan nu ar fi descoperit-o! precizează Sandu.

– Mai întîi, dacă voi nu ați fi vrut să aflați cine era cel care a încercat să-l înece pe Mihăiță! îl corectează Matei. Da, cred că sînteți o echipă grozavă, care merită toate felicitările!

– Spuneți-mi, vă rog, se întoarce Sandu spre tatăl Getei, mai sînt cărți din astea de valoare rătăcite?

– Dacă mai sînt?! Dar eu... eu asta fac zi de zi! Caut, trebuie să mai fie sute, mii de cărți valoroase, unele în biblioteci particulare, altele despre care nici nu se știe cît de prețioase sînt. Uneori, cei ce moștenesc o bibliotecă aruncă pur și simplu „terfeloagele", alteori le urcă în pod, unde le ronțăie șoarecii sau le duc în pivniță unde se degradează. Mare păcat, luna trecută am descoperit un asemenea volum, nu chiar de valoarea acestei cărți pe care ați găsit-o voi, dar extrem de interesantă, într-un cufăr vechi, în compania unor ghete mucegăite. Au lucrat colegii mei de la laborator două săptămîni s-o recondiționeze!

– M-am hotărît! zice Sandu. Mă fac cercetător ca dumneavoastră!

– Vei avea două colege atunci! zîmbește tatăl Getei. Fiică-mea și Dana vor și ele de mult să devină cercetătoare.

– Și pe mine cred că m-ar interesa... munca de laborator, de recondiționare, spune Trică.

– Sandule, îi amintesc eu, tu nu voiai să devii pilot de încercare?

– Ei, aia a fost de mult! se strîmbă văru-meu.

– Dar explorator al Polului Sud?

– Ce să găsesc domn'e la polul ăla? Oase de pinguin? Aici e cu totul altceva, problema e numai dacă, pînă cresc eu, mai rămîn cărți nedescoperite!

– Oh, cred că, din păcate, vor mai rămîne, oftează tatăl Getei. Cine știe în ce hal vor ajunge, dar de rămas...

– Numai că nu văd de ce am aștepta pînă atunci, intervin eu. Mai sînt trei săptămîni de vacanță. Ați avea ceva împotrivă să vă ajutăm?

– Ha! face Pavel. Crezi că toate cărțile se pot găsi cu ajutorul lui Sultan? Că dacă nu era nasul lui, înțeleg că...

– Nicidecum! Caraghiosule! izbucnește Dana. Cred că ideea lui Radu e formidabilă! Chiar așa, de ce să așteptăm încă zece ani, cînd putem face o echipă, adică ce s-o facem, că-i făcută...

– Împărțim orașul, științific, în zone, adaugă metodic Geta.

– Luăm legătura cu toți colegii din oraș... A, cînd o veni și colega mea de la mare! Cea care știe tot, tot...

– Cu toate bunicuțele! rîde Pavel.

– Da, și cu toate bunicuțele, de ce nu? se supără Geta. Tati ne poate învăța unde și ce trebuie să căutăm...

– Asta vă poate învăța cu plăcere! spune înveselit directorul bibliotecii. Tatăl tău este pasionat de așa ceva. Puteți face o documentare la noi, cîteva zile, să aflați ce cărți interesează. Și în laborator chiar, dacă vreți să vedeți cum se recondiționează...

– Dacă vrem?! strigă într-un glas Sandu și Trică.

– Cum să nu vrem!? sare și Dana.

– Putem începe chiar de azi... Adică